

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΣ Η'. ΤΕΥΧΟΣ 176

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΝ ΕΠΙ ΤΗ ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΝΙΚΗ ΤΗΣ Α.Β.Υ. ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΕΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ — Σελίς

'Ο 'Ολυμπιονίκης Διάδοχος Κωνσταντῖνος, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπ. Πηλοῦ 8527

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗ

'Η ἀξία τῶν ὑλικῶν στοιχείων ἐπὶ τροχαίων δυστυχημάτων πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν, ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Criminal law, Criminology and Police Science», κατὰ μετάφρασιν καὶ διασκευήν, Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ν. Στάμου (συνέχεια καὶ τέλος) 8535

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Ἕνα τέλειον ἔγκλημα—'Η πολύκροτος δίκη τοῦ δόκτορος Μύλλερ, ἐκ τοῦ γερμανικοῦ περιοδικοῦ «Kriminalistik», κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ γερμανικοῦ, ὑπὸ 'Αρχιφύλακος 'Αλεξάνδρου Πίσπα 8539

ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Δακτυλοσκοπία—Ταξινόμησις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων κατὰ μέθοδον 'Εδ. Χοῦβερ, Διευθυντοῦ 'Ομοσπονδιακῆς 'Αστυνομίας Βορείου 'Αμερικῆς, ὑπὸ 'Αστυνόμου Β' κ. Δημητρίου Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια καὶ τέλος) 8543

ΑΝΤΙΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΜΥΝΑ

Πυρηνικὰ μέσα πολέμου, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χ. Πατσιούρη (συνέχεια) 8546

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

...«Μὲ τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν, στὸν Ἅγιο 'Ανδρέα...», ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σπ. Πηλοῦ 8552

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τουρισμὸς καὶ συμβολὴ τῶν ἀστυνομικῶν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τούτου, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Δ. Παπαφιλιππόπουλου 3659

'Ιστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν 'Αθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. 'Ιωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 8568

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιά, χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Qil Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «'Αστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 8571

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 8574

Σημείωσις: Λόγῳ πληθώρας ὕλης, ἡ συνέχεια τῆς μελέτης: «'Ιστορικὰ τῆς 'Αστυνομίας» θὰ δημοσιευθῇ στὸ ἑπόμενο τεῦχος.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα 'Αδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—'Αθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ (ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ)
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ 11 (ΤΕΩΣ ΝΕΙΤΥ 17), ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.—Ἑξάμηνος δραχμαὶ 36.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. Ἑξάμηνος δολλάρια 1,5

ΕΤΟΣ Η.' | ΑΘΗΝΑΙ 15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1960 | ΤΕΥΧΟΣ 176ΟΝ

Ο ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ἡ πρώτη καὶ κεντρικὴ εἴδηση αὐτοῦ τοῦ δεκαπενθημέρου, ποὺ πλημμύρισε ἐνθουσιασμὸ καὶ περηφάνεια κάθε Ἑλληνικὴ καρδιά, εἶναι ἡ μαγαλειώδης νίκη στὸ ἀγώνισμα τῆς ἱστιοπλοΐας τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου, ποὺ ἐκέρδισε μὲ τὸ σπαθί του στοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τῆς Ρώμης καὶ μὲ τὴν ὁποίαν ἔγινε ὁ ὡραιότερος διαφημιστὴς τῆς πατρίδος του.

Μὲ ἁπλωμένα τὸ πανιὰ τό, τύπου «Ντράγκον», Ἑλληνικὸ σκάφος μὲ τὸ Διάδοχο καὶ τοὺς κ.κ. Ζατίμη καὶ Ἐσκίτζογλου ἀρμένισε περήφανο στὰ ἥσυχα νερὰ τῆς Νεαπόλεως, γιὰ ν' ἀναμετρηθῇ γιὰ τελευταία φορὰ μὲ τὰ τελειότερα σκάφη τῆς κατηγορίας του ποὺ ἦλθαν ἀπὸ ὅλες τὶς γωνιὲς τῆς γῆς νὰ διεκδικήσουν τὸν κότινο τῆς Ὀλυμπιακῆς νίκης.

Ὁ «Νηρεὺς» τοῦ Διαδόχου μας εἶχε σὰν μοναδικὸ ἀντίπαλο τὴ «Βενίλια» τοῦ ἰταλοῦ ἄσσου Κοζεντῖνο. Κι' ὅταν στὶς 12.25' τῆς 7-9-60 μιὰ κανονιὰ ἀνήγγειλε τὴν ἔναρξη τῆς τελικῆς φάσεως τοῦ ἀγῶνος, ὁ ἰταλὸς Κοζεντῖνο βρέθηκε σὲ πλεονεκτικὴ θέση καὶ ἔφυγε δεξιὰ ἀπὸ τοὺς πρώτους ἀφήνοντας λίγο πιὸ πίσω πέντε ἕξη σκάφη, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ Διαδόχου, τὰ ὁποῖα προσπαθοῦσαν νὰ πλασσαρισθοῦν ὅσο εὐνοϊκώτερα μποροῦσαν.

Στὰ πρῶτα δυὸ μίλια τῆς διαδρομῆς τὰ σκάφη εἶχαν ἀντίθετο τὸν ἄνεμο καὶ προσπαθοῦσαν μὲ διάφορα ζὶκ-ζὰκ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν κατάσταση.

Τὴν ἴδια ὥρα ὁ εὐφυὴς Ἕλληνας Διάδοχος ἔθεσε σ' ἐφαρμογὴ τὸ σχέδιο ποὺ εἶχε καταστρώσει. Ἔφερε τὸν «Νηρέα» μεταξὺ τῶν πρώτων κι' ὕστερα ἔψαξε ν' ἀνακαλύψῃ τὸν ἰταλὸ ἀντίπαλό του, ποὺ ξεχώριζε ἀπὸ τὰ ἄλλα σκάφη ἀπὸ τὰ χρώματα τῶν πανιῶν του, τὰ ὁποῖα ἦταν μπλὲ καὶ ἄσπρο. Γρήγορα τὸ ἀνακάλυψε καὶ ἄρχιζε νὰ τὸ πλησιάζῃ. Ὁπότε, σὲ μιὰ στιγμή, βρέθηκαν στὴν ἴδια σχεδὸν εὐθεῖα τὰ σκάφη τοῦ Διαδόχου, τοῦ ἰταλοῦ καὶ ἑνὸς ἀργεντινοῦ. Ὁ Κοζεντῖνο ἀλλάζει ἀπότομα κατεύθυνση, ἀλλὰ ὁ Διάδοχος τὸν ἀκολουθεῖ. Σὲ λίγο μιὰ ἄλλη ἀπότομη κίνηση τῆς «Βενίλια» τὴν ἐπαναλαμβάνει ὁ «Νηρεύς»... Τότε ἀκριβῶς ὁ Κοζεντῖνο κατάλαβε ὅτι εἶχε παγιδευθῇ σ' ἕνα ἀσφυκτικὸ κλοιό, καὶ στὴν προσπάθειά του νὰ καλύψῃ τὸν ἀέρα τοῦ Διαδόχου ἐμπόδισε τὸ ἀργεντινὸ σκάφος, ποὺ ὕψωσε ἀμέσως κόκκινη

σημαία, κάνοντας χρήση τοῦ δικαιώματος ἐνστάσεως... Καὶ ὁ ἀγὼν συνεχίζεται μὲ πεῖσμα...

Ὕστερα ἀπὸ μιὰ δύσκολη στροφὴ ὁ ἀέρας βρίσκεται πρίμος. Ὅλα τὰ σκάφη ὑψώνουν τὰ χρωματιστὰ βοηθητικὰ πανιά τους καὶ τὸ θέαμα παρουσιάζει μιὰ φαντασμαγορικὴ ὄψη, ἐνῶ οἱ ἐθνικότητες διακρίνονται ἀπὸ πολὺ μακρυνά...

Ἀλλ' ὁ εὐνοϊκὸς καιρὸς δὲν ἐπιτρέπει θεαματικὲς προσπάθειες, γιατὶ ἡ τέχνη καὶ ἡ μαεστρία φαίνονται μόνον ὅταν ὁ ἄνεμος εἶναι κόντρα.

Μά, σὲ λίγο ξαναρχίζει ὁ γολγοθᾶς μὲ τὴν ἐπικειμένη ἀλλαγὴ τοῦ καιροῦ.

Ὁ Διάδοχος ἀκολουθεῖ στενὰ τὸν Κοζεντῖνο, ὁπότε ἐκεῖνος, ἀντιλαμβανόμενος τὸν θανάσιμο ἐναγκαλισμὸν τοῦ «Νηρέως» προσπαθεῖ νὰ τὸν παραπλανήσῃ. Ἀλλὰ ὁ Διάδοχος δὲν παγιδεύεται καὶ ἀφήνει τὸν ἰταλὸ στὴν τύχη του... Ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὰ πράγματα ξεκαθαρίζουν... Ἡ ὥρα τοῦ θριάμβου ζυγώνει σταθερά, καθὼς ὁ κριτὴς διελεύσεως ἀνακοινώνει τὰ ἀποτελέσματα μέχρι ἐκείνη τὴν ὥρα: Νορβηγία, Γερμανία, Αὐστραλία, Ἰρλανδία, Ἑλλάς, Πορτογαλία, Ἰταλία, Γαλλία, Δανία, Ρωσία. Ὁ ἰταλὸς ἄσσος εἶχε νικηθῆ ἀπὸ τὸ βασιλόπουλο τῆς Ἑλλάδος, ποὺ μπόρεσε νὰ δαμάσῃ τοὺς θαλασσόλυκους ὅλου τοῦ κόσμου καὶ νὰ προβάλῃ διεθνῶς τὴν Ἑλλάδα, χαρίζοντάς της τὸ χρυσὸ Ὀλυμπιακὸ μετάλλιο, ὕστερα ἀπὸ 48 ὁλόκληρα χρόνια.

Σὲ λίγο ἡ δραματικὴ κούρσα εἶχε τελειώσει... Κι' ὁ νικητὴς - Διάδοχος ἀγκαλιασμένος μὲ τοὺς κ.κ. Ὀδυσσέα Ἐσκιντζόγλου καὶ Γεώργιο Ζαΐμη εἶχεν ἀφήσει τὴ συγκίνηση ποὺ τὸν μεθοῦσε νὰ ξεσπάσῃ σὲ δυὸ δάκρυα χαρᾶς, ποὺ μετέδωσαν θαρρεῖς ἠλεκτρικὸ ρεῦμα φρενίτιδος ἰαχῶν, ζητωκραυγῶν καὶ φωνῶν τῶν Ἑλλήνων θεατῶν τοῦ ἀγωνίσματος.

Τὰ γιὼτ καὶ οἱ βενζῖνες, τὰ πλοιάρια καὶ τὰ δυὸ μεγάλα πλοῖα τῆς γραμμῆς Νεαπόλεως—Κάπρι ποὺ εἶχαν διακόψει τὸ δρομολόγιο τους γιὰ νὰ παρακολουθήσουν τὸν ἀγῶνα, σφύριζαν ἀσταμάτητα, θριαμβευτικά, ἐνῶ ὅλος ὁ συγκεντρωμένος κόσμος ζητωκραύγαζε δακρυσμένος τὴν καταπληκτικὴ αὐτὴ νίκη.

Κι' ἀκολούθησαν σκηνὲς ἀπερίγραπτου μεγαλείου, ποὺ πλημμύρισαν μεγαλοπρέπεια ὅλο τὸ χῶρο, ἐνῶ ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια τῆς Ἑλλάδος, εἶχε ξεσπάσει σ' ἕνα ἀσυγκράτητο καὶ συγκινητικὸ πανηγυρισμὸ τῆς Νίκης τῆς Ἑλλάδος, ποὺ τὴν ἐξεπροσώπησε τόσο ἄξια ὁ Διάδοχος τοῦ θρόνου της.

Νὰ πῶς περιγράφει αὐτὴ τὴ σκηνὴ ὁ συνεργάτης τῆς ἐφημερίδος «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ» κ. Χρῖστος Λυμπερόπουλος, ποὺ παρηκολούθησε τὸν ἀγῶνα:

«Τὸ κόττερο ποὺ ἔφερε τοὺς Βασιλεῖς πλησίασε πρὸς τὸ σκάφος τῶν Ὀλυμπιο-» νικῶν καὶ ὁ Βασιλεὺς μὲ τηλεβόα τοὺς ἀπηύθυνε τὰ συγχαρητήρια. Ἡ Βασίλισσα » σὰν μικρὸ παιδὶ μὲ ὑψωμένα τὰ χέρια της, εἶχε ἑνώσει τὴν φωνή της μὲ τὶς Πριγκί-» πισσες Σοφία καὶ Εἰρήνη ποὺ φώναζαν μὲ ὅλη τὴν δύναμι τῶν πνευμόνων τους ἐπὶ » πέντε ὁλόκληρα λεπτά, λὲς καὶ προσπαθοῦσαν νὰ ἀκουσθῇ ἀπὸ Ἐκεῖνες πρῶτα τὸ » ἄγγελμα τῆς μεγάλης νίκης στὰ πέρατα τοῦ κόσμου, ἀλλὰ πρὸ παντὸς στὴν πα-» τρίδα, τὴν πατρίδα ποὺ γέννησε ἕνα Διάδοχο Ὀλυμπιονίκη γράφοντας γιὰ πρώτη » φορὰ στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος μιὰ σελίδα τόσο λαμπρὴ ποὺ ποτὲ μέχρι σή-» μερα δὲν ἔχει ὑπάρξει. Ἡ βενζινάκατος τῶν δημοσιογράφων χωμένη ἀνάμεσα στὰ » δύο σκάφη ἔδινε τὴν εὐκαιρία στοὺς ἐπιβάτες της νὰ παρακολουθήσουν βαθειὰ » ἀνθρώπινες ἐκδηλώσεις ποὺ δὲν λείπουν ἀπὸ κανένα. Οὔτε ἀπὸ τοὺς Βασιλεῖς ὅταν » αὐτοὶ εἶναι οἱ Ἕλληνες Βασιλεῖς.

«Καθὼς ὁ Διάδοχος ἀπεμακρύνετο ἐπιστρέφοντας, ἔστριψε τὸ κεφάλι του στὸν » οὐρανὸ κι' ἔκανε μιὰ φορὰ τὸν σταυρό του. Εὐχαριστοῦσε ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὸν Θεὸ » ποὺ Τοῦ ἔδωσε τὴν δύναμι νὰ δοξάσῃ τὴν πατρίδα Του.

«Ἀριστερά μας ἡ Βασίλισσα, μὲ τὶς παλάμες στὰ χέρια, ἀκουμπισμένη στὴν κουπαστὴ ξέσπασε σ' ἕνα κλάμα ἀσταμάτητο. Τὰ δάκρυα τῆς εὐτυχίας κύλησαν ἀπὸ τὰ χέρια της καὶ ἔβρεξαν τὸ φόρεμα της, αὐτὸ τὸ φόρεμα ποὺ πίστευε πὼς τῆς ἔφερνε γούρι.

«Μετὰ, ἀποκαμωμένη σχεδὸν ἐξουθενωμένη ἀπὸ τὴν 7ήμερη συνεχῆ ὑπερδιέ-» γερσι, βημάτισε ἀργά, μὲ τὰ χέρια μετέωρα. Πῆγε στὴν πρύμη κάθησε δίπλα στὸν » Βασιλέα καὶ καθὼς τὸν ἀγκάλιαζε ἔγυρε τὸ κεφάλι της τὸν ὦμο Του. Ἦταν μιὰ » στιγμὴ ἀφαντάστου ἀνθρωπίνου μεγαλείου.

«Προχωρήσαμε γρήγορα πρὸς τὸν ὅρμο γιὰ νὰ προφθάσουμε τὸ μεγάλο γε-» γονός. Τηλεφωνῶντας ἀμέσως στὴν Ἀθήνα ἔμαθα ὅτι ἤδη εἶχαν γίνει οἱ ἔκτακτες » ἐκδόσεις τῶν ἐφημερίδων, ποὺ ἐπληροφορήθησαν τὸ μεγάλο γεγονὸς ἀπὸ τὰ τελε-» τάϊπ.

«Τὴν ἄφιξιν τοῦ Διαδόχου στὸν ὅρμο τὴν ἀνέμενε πλῆθος κόσμου. Ἡ εἴσοδός » Του χαιρετίσθηκε μὲ 6 κανονιὲς ἀπὸ παράκτιο πυροβόλο καὶ ἀπὸ οὐρανομήκεις ζη-» τωκραυγὲς καὶ χειροκροτήματα τῶν παρευρισκομένων. Ἡ Πριγκίπισσα Σοφία, » Τὸν ὑπεδέχθη μὲ τὸ σύνηθες ἔθιμο τῶν ἱστιοπλόων. Κατάβρεξε Αὐτὸν καὶ τὸ πλή-» ρωμα μὲ μιὰ μάνικα ἐπὶ 3λεπτον.

«Ἐν συνεχείᾳ ὁ ὑπασπιστὴς Του κ. Χασιώτης, θιασώτης ἄλλου ἐθίμου, μόλις » ἐπεχείρησε νὰ ἀποβιβασθῇ Τὸν ἔρριξε στὴ θάλασσα καὶ ὁ Διάδοχος μὲ τὴ σειρά » Του ἔσπρωξε γιὰ νὰ βαφτιστοῦν τοὺς Ζαΐμην καὶ Ἐσκιντζόγλου.

«Τὴν νύκτα, κατὰ τὴν ἀπονομὴ τῶν μεταλλίων καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες τοῦ «Νηρέως» » ἀνέβηκαν στὸ βάθρο τοῦ 1ου Ὀλυμπιονίκου. Στὴ μέση ὁ κυβερνήτης Διάδοχος καὶ » ἐκατέρωθεν Του ὁ Ἐσκιντζόγλου καὶ ὁ Ζαΐμης. Καὶ οἱ τρεῖς ἐπῆραν ἀπὸ ἕνα χρυσὸ » μετάλλιο, ἐνῷ ὑψωνόταν ἡ Ἑλληνικὴ σημαία καὶ ἀνεκρούετο ὁ Ἐθνικός μας Ὕ-» μνος.

«Χάρις σ' αὐτοὺς τοὺς τρεῖς ὑπερόχους ἀθλητὰς ἀκούγαμε ἐκεῖ, στὸν ὅρμο τῆς » Σάντα Λουτσία τὸ: «Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψι»... Ἡ ζωὴ ἂς τοὺς ἀνταμείψῃ γιὰ » τὴν τιμὴ καὶ τὴν χαρὰ ποὺ δώσανε στὴν Ἑλλάδα».

Ναί! Σὰν παραμύθι φαίνεται αὐτὸς ὁ θρίαμβος. Κι' ὅμως εἶναι μιὰ πραγματι-κότητα ζωντανὴ ποὺ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος, δὲν εἶναι μονάχα ἕνα διαλεχτὸ βασιλόπουλο, ἀλλὰ μαζὶ κι' ἕνας σφριγηλὸς νέος ποὺ θὰ ὁδηγήσῃ κάποτε τὸ λαό μας στὴ Δόξα καὶ τὴ Δικαίωση...

Ἡ θάλασσα γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ μᾶς χάρισε τὴ ζηλευτὴ νίκη...

Καὶ οἱ ἐφημερίδες ὅλου τοῦ κόσμου ἔπλεξαν τὰ πιὸ ἐνθουσιώδη ἐγκώμια στὸν νεαρὸ Ἕλληνα Πρίγκιπα, ποὺ ἀποδείχθηκε ἄξιος τῆς ἱστορίας τῆς πατρίδος Του, καὶ σκόρπισε τὸ φῶς τῆς Ὀλυμπιακῆς φλόγας στὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης.

Ἡ «Μεσατζέρο» τονίζει ὅτι «ὁ Διάδοχος τῆς Ἑλλάδος ἐπέδειξεν ἀξιοθαύμα-» στον ἀγωνιστικὴν ἱκανότητα μὲ ἀποτέλεσμα νὰ νικήσῃ ὅλους τοὺς ἀντιπάλους του». Κατὰ τὴν ἐφημερίδα «Τέμπο», «ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος μετὰ τοῦ πληρώματος » τοῦ σκάφους του, ὑπῆρξεν ὁ προσεκτικώτερος, εὐφυέστερος καὶ συνετώτερος ἱστιο-» πλόος τῆς σειρᾶς του». Ἡ ἐφημερὶς «Σέκολο» γράφει ὅτι «οὗτος ἐπεβλήθη διὰ τολ-» μηρῶν ἐλιγμῶν τοῦ πηδαλίου του, ποὺ ἦσαν ἀντάξιοι ἱστιοπλόου πρώτης τάξεως», ἐνῷ ἡ «Κορριέρε ντέλα Σέρα» τονίζει ὅτι «ἡ ἐπιτυχία τοῦ Ἕλληνος Διαδόχου ὑπο-» γραμμίζει τὰς καταπληκτικὰς προόδους τὰς ὁποίας ἐπετέλεσεν ἐντὸς μικροῦ χρονι-» κοῦ διαστήματος». Ἡ «Νταίηλυ Ἀμέρικαν» τῆς Ρώμης ἀναφέρεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι διὰ πρώτην φορὰν μέλος βασιλικῆς οἰκογενείας κερδίζει χρυσοῦν μετάλλιον εἰς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας.

Ἡ «Ρόμα» τῆς Νεαπόλεως, ὑπὸ τὸν τίτλον : «Ἀποθέωσις διὰ τὸν Κωνστα-τῖνον — Μία ᾠδὴ τοῦ Πινδάρου διὰ τὸν Πρίγκιπα!», γράφει μεταξὺ τῶν ἄλλων τὰ ἑξῆς: «Θλιβόμεθα διὰ τὴν ἦτταν τοῦ συμπατριώτου μας Κοζεντῖνο, ἀλλὰ ὡς ἀληθι-» νοὶ φίλαθλοι χειροκροτοῦμεν τὴν ἐξαίσιαν νίκην τοῦ Κωνσταντίνου τῆς Ἑλλάδος, » ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἄξιος αὐτῆς καὶ κατέκτησε μέσα εἰς αὐτὸν τὸν κόλπον τοῦ Ὀ-» δυσσέως τὴν ἀνώτατην Ὀλυμπιακὴν δάφνην. Εἶναι χαρακτηριστικόν, συνεχίζει ἡ » Ἰταλικὴ ἐφημερὶς, ὅτι ἡ μοναδικὴ Ἑλληνικὴ νίκη ἐπετεύχθη ἀπὸ τὸν Διάδοχον τοῦ » Θρόνου, ὁ ὁποῖος διὰ τοὺς Ἕλληνας ἀντιπροσωπεύει τὴν σύνθεσιν ὅλων τῶν ἀρε-

» τῶν, καὶ τὴν ἐνσάρκωσιν τῶν παραδόσεων, τὰς ὁποίας εἶχον δημιουργήσει εἰς τὰς » ὄχθας τοῦ 'Αλφειοῦ οἱ ἔνδοξοι πρόγονοί του. 'Ο Πρῖγκιψ τῆς Σπάρτης ἐχάρισε τὴν » ὑπέροχη νίκη του εἰς τὴν μητέρα του, τὴν ἐλκυστικὴν Βασίλισσαν Φρειδερίκην, ἡ » ὁποία τὸν παρηκολούθει καθημερινῶς ἀπὸ κοντὰ εἰς τὴν ἐπίπονον ἀγωνιστικὴν του » προσπάθειαν. 'Αλλὰ ἐγέμισε ἀπὸ χαρὰ καὶ ὅλους τοὺς 'Ελληνας, οἱ ὁποῖοι εἰς τὸ » πρόσωπον τοῦ Πρίγκιπός των ἀτενίζουν ἕνα ἥρωα τῆς ἀρχαίας 'Ολυμπίας!».

'Εξ ἄλλου, ἡ «'Ιλ Ματίνο» ἀναφέρει ὅτι «ὁ Πρῖγκιψ Κωνσταντῖνος ἐπέτυχε » τοῦ σκοποῦ του» καὶ ἡ «'Αβάντι» μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐνθουσιωδῶν κρίσεών της, ἀποκαλεῖ τὸν "Ελληνα Διάδοχον ἐκπληκτικόν, προσθέτουσα ὅτι «εἰς τὸν τελευταῖον » κρίσιμον ἀγῶνα ἐρρύθμιζε τὴν κούρσα ὅπως ἐκεῖνος ἤθελε», ὑπογραμμίζουσα τὴν δεξιοτεχνίαν καὶ τὴν στρατηγικὴν τὴν ὁποίαν ἐπέδειξε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἑβδόμης ἱστιοδρομίας.

'Ανάλογοι εἶναι καὶ αἱ κρίσεις τῶν λοιπῶν ἐφημερίδων. 'Εξ αὐτῶν ἡ «Παέζε» χαρακτηρίζει ὡς μεγάλην ἔκπληξιν τὴν νίκην τοῦ Κωνσταντίνου. «Κανείς, λέγει, » δὲν ἐγνώριζε ὅτι ἦτο ἱκανὸς νὰ συναγωνισθῇ νικηφόρως τοὺς ἄλλους ἐμπείρους κυ- » βερνήτας».

Τὸ μεγάλο περιοδικὸν «'Ευρωπέο» χαρακτηρίζει τὸν Κωνσταντῖνον «ἀποκάλυψιν τῶν ἀγώνων».

Ναί! 'Ο Διάδοχος Κωνσταντῖνος ἐθριάμβευσε... "Οσοι εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσουν ἀπὸ κοντὰ τὴν κοπιώδη Του πορεία ἐνοιωσαν θαυμασμὸ καὶ βεβαιώθηκαν ὅτι δὲν εἶχαν ἀπέναντί τους ἕνα τυχαῖο Βασιλόπουλο... Εἶχαν ἕνα διαλεχτὸ παιδὶ τῆς 'Ελλάδος, ἕνα ἐνσαρκωτὴ τοῦ ἀρχαίου μεγαλείου, ποὺ μέσα στὴν καρδιά του ἔκαιγε ἄσβεστα ἡ 'Ολυμπιακὴ φλόγα αὐτὴ ποὺ κάποτε τρύπησε τὰ σκοτάδια τοῦ βαρβαρισμοῦ τοῦ κόσμου καὶ γέννησε καὶ ἔθρεψε καὶ ἐθεοποίησε τὴν ἀθλητικὴ ἰδέα, σὰν θρησκεία,σὰν ἰδανικό. Γι' αὐτὸ χιλιάδες τηλεγραφήματα ἔφτασαν στὴ Ρώμη ἀπὸ ὅλες τὶς γωνιὲς τῆς 'Ελλάδος εὐχόμενα τὸν θρίαμβο τοῦ Κωνσταντίνου.

Τὸ 'Υφυπουργεῖο τῶν 'Εσωτερικῶν δικαιοῦται νὰ εἶναι περήφανο γιατὶ στάθηκε κοντὰ στὸν ἀγωνιζόμενο Διάδοχο μὲ συγκίνηση, καὶ εἶναι τὸ πρῶτο ποὺ ὑπέβαλε στὴν Α.Β.Υ. τὶς εὐχές του γιὰ τὴ νίκη, στέλνοντας τὸ ἀκόλουθο τηλεγράφημα τὴν παραμονὴ τοῦ μεγάλου ἀγῶνος:

ΠΡΟΣ
Τὴν Α.Β.Υ. ΤΟΝ ΔΙΑΔΟΧΟΝ
ΡΩΜΗΝ

Σώματα 'Ασφαλείας καὶ ἡμεῖς προσωπικῶς, παρακολουθοῦμεν μετὰ ζωηρᾶς συγκινήσεως ἀλλὰ καὶ ὑπερηφανείας, καταβαλλομένην παρὰ Ὑμετέρας Ὑψηλότητος ἀγωνιστικὴν προσπάθειαν, βαθύτατα συγκινούσης ἀθλουμένην νεολαίαν. 'Η ἱστορικὴ παράδοσις τοῦ 'Αθλητικοῦ 'Ελληνικοῦ ἰδεώδους εὑρίσκει ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Διαδόχου τοῦ 'Ελληνικοῦ θρόνου τὸν ἀληθῆ ἐκφραστὴν καὶ μὲ τὴν πίστιν αὐτὴν ὑποβάλλομεν εὐχὰς ἵνα νίκη στέψῃ εὐγενεῖς σας φιλοδοξίας.

'Ο 'Υφυπουργὸς 'Εσωτερικῶν
ΕΥΑΓ. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

Κι' ὕστερα ἔφτασε τὸ χαρμόσυνο ἄγγελμα... 'Ο Κωνσταντῖνος μας ἐπέστρεψε νικητὴς στὴν γαλανὴ πατρίδα τοῦ Παρθενῶνος, γιὰ νὰ θυμίσῃ σ' ὅλον τὸν κόσμο ὅτι ἐτούτη ἡ γῆ ἐξακολουθεῖ πάντα νὰ εἶναι ἡ ρωμαλέα καρδιὰ τοῦ παγκόσμιου πολιτισμοῦ ποὺ οἰκοδομήθηκε πάνω στὰ 'Ελληνοχριστιανικὰ ἰδανικά...

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ὑποδοχὴ ποὺ Τοῦ ἐπεφύλαξεν ὁ 'Ελληνικὸς λαὸς ἦταν, στ' ἀλήθεια, ἀποθεωτικὴ καὶ ξεσήκωσε μιὰ φρενίτιδα ἐθνικοῦ οἴστρου, ποὺ μετέβαλε τὴν ὑποδοχὴ σὲ πορεία θριάμβου τοῦ 'Ολυμπιονίκη Διαδόχου.

Χιλιάδες λαοῦ συγκεντρώθησαν τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 12 Σεπτεμβρίου, καὶ πλημμύρισαν ἀσφυκτικὰ τοὺς δρόμους καὶ τὰ πεζοδρόμια ἀπ' ὅπου ἐπρόκειτο νὰ περάσῃ ἡ νικητήρια πομπή.

'Απὸ τὸ ἀεροδρόμιο τοῦ 'Ελληνικοῦ, τὴν λεωφόρο Συγγροῦ καὶ 'Αμαλίας, μέχρι τὰ 'Ανάκτορα, μιὰ ἐνθουσιασμένη ἀνθρωποθάλασσα ἐξέσπασε σὲ μιὰ ἀσυγκράτητη ἰαχὴ καθὼς τὸ βασιλικὸ αὐτοκίνητο διέσχιζε τοὺς δρόμους φέρνοντας τὸν 'Υψηλὸ Νικητὴ τῆς 17ης 'Ολυμπιάδος στὴν 'Ελληνικὴ πρωτεύουσα.

Σκηνὲς μεγαλειώδεις ἔλαβαν χώραν σ' ὁλόκληρη τὴ διαδρομὴ... στὴν ἔξοδο τοῦ ἀεροδρομίου, στὸ Παλαιὸ Φάληρο, στὸ Δέλτα, τὴν Καλλιθέα, τὴ διασταύρωση Ν. Σμύρνης, τὰς Στήλας τοῦ 'Ολυμπίου Διὸς καὶ στὸν "Αγνωστο Στρατιώτη.

Χαρακτηριστιστικὴ σκηνὴ ἀπὸ τὴ θριαμβευτικὴ πορεία τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου πρὸς 'Αθήνας.

Καὶ χρειάσθηκε νὰ ληφθοῦν ἔκτακτα ἀστυνομικὰ μέτρα γιὰ νὰ συγκρατηθῇ ἐτοῦτος ὁ ἀσυγκράτητος ἀνθρώπινος χείμαρρος, ὁ ὁποῖος παρὰ ταῦτα διέσπασε κάποτε τὴν ἀστυνομικὴ ζώνη γιὰ νὰ πλησιάσῃ τὸ Βασιλικὸ αὐτοκίνητο...

—«Νὰ μᾶς ζήσῃς Κωνσταντῖνε!».

—«'Ο Θεὸς μαζί Σου!».

—«Γειά Σου, τιμημένο 'Ελληνόπουλο!».

—«'Ο λαὸς δακρυσμένος Σὲ ζητωκραυγάζει!».

—«'Εσὺ θὰ μᾶς ὁδηγήσῃς στὴ δόξα!».

Αὐτὲς ἦταν φωνὲς ἀπ' τὸ πλῆθος... Φωνὲς ἀπὸ παιδιὰ ποὺ σηκώνονταν στὰ πόδια γιὰ νὰ ἰδοῦν τὸ Διάδοχο... φωνὲς ἀπὸ γέροντες ποὺ σκούπιζαν κρυφὰ κάποιο δάκρυ... φωνὲς ἀπὸ γυναῖκες ποὺ τὶς συγκλόνιζε ἡ συγκίνηση...

Κι' ὁ Κωνσταντῖνος, τὸ Βασιλόπουλο τοῦ θρύλου, ὁ λεβέντης καὶ ὑπερήφανος Διάδοχος τοῦ Θρόνου μας, ὁ τιμημένος 'Ολυμπιονίκης τῆς Ρώμης, ποὺ ἡ φήμη του ξαπλώθηκε σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο, συγκινημένος, δακρυσμένος, μεθυσμένος ἀπὸ 'Ελλάδα κι' ἀπ' τὴν ἀγάπη τοῦ λαοῦ Του σήκωνε τὸ χέρι νὰ χαιρετήσῃ τὰ παραληροῦντα πλήθη, προκαλῶντας νέα θύελλα ἐνθουσιασμοῦ.

Ναί! Ἐκείνη τὴν ὥρα στὸ πρόσωπο τοῦ νεαροῦ Πρίγκιπα ὑψώνονταν περήφανος κι' ἐπιβλητικὸς ὁ αἰώνιος ἴσκιος τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος, κάτω ἀπὸ τὸν ὁποῖον τὰ Ἑλληνόπουλα στὰ στάδια καὶ στὶς κονίστρες χάλκευαν τὰ κορμιά τους, ἀτσάλωναν τὶς ψυχές τους καὶ μὲ τὴ λεβεντιὰ καὶ μὲ τὴ ρώμη τους ἔγραφαν τὶς ταραγμένες καὶ τὶς εἰρηνικὲς σελίδες τῆς ἱστορίας μας.

Ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος ἐνσάρκωνε τὸ ὄνειρο τῶν πατέρων μας, τὴν ἐλπίδα τῶν παιδιῶν μας, τὴν Μεγάλη Ἰδέα τῶν πεπρωμένων μας... Ἐθύμιζε καὶ ἐσυμβόλιζε τοὺς ἀτέλειωτους βωμούς, τὰ μνημεῖα καὶ τὶς δάφνες τῆς φυλῆς μας πού, κρατῶντας στὰ χέρια τὴν Ὀλυμπιακὴ δᾴδα ἔφερε σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύση τὴν ἄνοιξη ἑνὸς ἀκατάλυτου πολιτισμοῦ... τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος, στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ὁποίου γεννήθηκαν καὶ γαλουχήθηκαν οἱ ἰδέες τοῦ καλοῦ, τοῦ ὡραίου καὶ τῆς Ἐλευθερίας.

Εἶχε πολλὰ χρόνια ἡ Ἑλληνικὴ πρωτεύουσα νὰ ζήσῃ τέτοιες στιγμές... Καὶ μπροστὰ στὸ μνημεῖο τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, δίπλα ἀπὸ τὴν γαλανὴ ἀπεραντωσύνη τῶν νεκρῶν ἡρώων ἐπέρασεν ἡ Ἑλλὰς περήφανη γιὰ νὰ ξαναθυμίσῃ στοὺς λαοὺς ὅτι ξαναγεννήθηκε ὁ Λεωνίδας, ὅτι ξανάζησεν ὁ Θεμιστοκλῆς, ὅτι ξεπετάχτηκαν ἀπὸ τὸ παρελθὸν οἱ Πλαταιές, τὰ Δερβενάκια καὶ τὸ Σούλι...

Δὲν ἦταν ἐτούτη ὑποδοχή... Ἦταν συμβολικὸ προσκύνημα ἑνὸς ἀδούλωτου λαοῦ πρὸς τὴ Δόξα, πού πάντα καὶ παντοῦ τὸν συντρόφευσε καρτερικά.

Εἶναι δύσκολο σὲ ὅσους δὲν παρηκολούθησαν ἁπλῶς, ἀλλὰ ἔζησαν ἐκεῖνες τὶς παραμυθένιες στιγμὲς νὰ περιγράψουν ὅσα εἶδαν, ὅσα ἄκουσαν, ὅσα ἔνοιωσαν. Γιατὶ ἀπὸ τὶς 5.45' τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας πού φάνηκε στὸ βάθος τοῦ Σαρωνικοῦ ἡ σιλουέττα τοῦ «Σκαϊμάστερ» τῆς «Ὀλυμπιακῆς Ἀεροπορίας» μὲ τὸν Ὀλυμπιονίκη Διάδοχο, μέχρι ἀργὰ τὸ βράδυ πού ἐκόπασεν ὁ σάλος κι' ἡ σημαιοστολισμένη πόλη τοῦ Περικλῆ τυλίχθηκε στὴ σιωπή, ὅλα, μὰ ὅλα, κύλησαν σὰν σὲ ὄνειρο... Οἱ ζητωκραυγές, οἱ ἰαχές, τὰ δάκρυα, τὰ βρεγμένα μάτια, οἱ σημαῖες, τὰ μαντήλια, τὰ πρόσωπα πού ἄλλοτε ἔκλαιγαν κι' ἄλλοτε γελοῦσαν ἑνώθηκαν γιὰ νὰ φτειάξουν μιὰ μεγαλειώδη εἰκόνα, πού ὅμοια λίγες φορὲς βλέπει ὁ ἄνθρωπος...

Μιὰ ἀψίδα ἀπὸ κλαρὰ ἐλᾴας, μὲ μιὰ ταινία πού ἔγραφε: «Καλωσώρισες Ὀλυμπιονῖκα» ὑποδέχτηκε στὸ ἀεροδρόμιο τὸ δαφνοστεφανωμένο Βασιλόπουλο, ἐνῷ ἕνας μπλὲ τάπητας, μήκους 30 μέτρων, ἔνωνε τὸ τελευταῖο σκαλοπάτι τῆς κλίμακος μὲ τὸ σημεῖο ὅπου βρίσκονταν ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεύς.

Καὶ μὲ τὸ ἄνοιγμα τῆς πόρτας τοῦ ἀεροπλάνου, ἄνοιξαν μαζὶ καὶ οἱ καρδιὲς τοῦ λαοῦ πού εἶδαν μὲ συγκίνηση τὴ Βασίλισσά τους νὰ φιλῇ τὸν Βασιλέα Παῦλο...

Ναί! Ἐτούτη εἶναι ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένειά μας, πού συμβολίζει τὴν θρησκεία μας, τὴν πατρίδα μας καὶ τὴν Ἑλληνικὴ οἰκογένεια, τὴν ποτισμένη μὲ τὶς ἅγιες παραδόσεις τῆς φυλῆς μας.. Δίπλα στὸ Βασιλικὸ ζεῦγος ἡ πανέμορφη Πριγκιποπούλα μας, ἡ Εἰρήνη, κι' ὁ πρίγκηψ Μιχαήλ, στέκονταν ἄφωνοι μάρτυρες μιᾶς ὑπέροχης ἐθνικῆς στιγμῆς.

Κι' ὕστερα, ἐνῷ ἡ μουσικὴ ἐπαιάνιζε τὸν Βασιλικὸ Ὕμνο φάνηκε ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος, μὲ τὴν ἀθλητικὴ στολὴ τῶν μελῶν τῆς Ὀλυμπιακῆς μας ὁμάδος, καὶ μὲ τὸ χρυσὸ μετάλλιο τοῦ Ὀλυμπιονίκου στὸ στῆθος. Ἀκολουθοῦσε ἡ Πριγκίπισσα Σοφία, μὲ Ὀλυμπιακὴ στολὴ καὶ οἱ δυὸ συναθληταὶ τοῦ Διαδόχου, οἱ κ.κ. Ἐσκιτζόγλου καὶ Ζαΐμης.

Ὁ Διάδοχος μόλις πάτησε τὸ πόδι του στὸ χῶμα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔπεσεν αὐθόρμητα στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Μεγάλου πατέρα Του καὶ τὸν ἐφίλησε πολλὲς φορὲς κατασυγκινημένος. Ἡ ἴδια σκηνὴ ἐπαναλήφθηκε μὲ τὴν Πριγκίπισσα Εἰρήνη καὶ τὸν Πρίγκιπα Μιχαήλ. Ἡ σκηνὴ ἦταν ἀπέραντα συγκινητική. Ἡ Βασίλισσα δακρυσμένη καμάρωνε τὸ παιδί της κι' ὁ Βασιλεὺς κράτησε ἐπὶ πολλὰ λεπτὰ στὴν ἀγκαλιά του τὸν νικητὴ Διάδοχο.

Ὕστερα ἐπιθεώρησαν μαζὶ τὸ παρατεταγμένο τμῆμα τῆς Βασ. Ἀεροπορίας,

καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁλόκληρη ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια, μὲ τὴν ἀθλητικὴ ὁμάδα, χαιρέτησαν τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τοὺς λοιποὺς ἐπισήμους.

Κι' ὕστερα ἄρχισε ἡ πορεία πρὸς τὴν 'Αθήνα. Πορεία θριάμβου, τὴν ἐχαρακτήρισαν οἱ δημοσιογράφοι τῶν ξένων πρακτορείων. Καὶ δὲν εἶναι ὑπερβολή... Τὰ πλήθη δὲν ζητωκραύγαζαν ἁπλῶς, δὲν χαιρετοῦσαν μονάχα... 'Απεθέωναν τὸν Νικητὴ Διάδοχο, ἐνῶ τὰ ἀγκυροβολημένα σκάφη τοῦ Ναυτικοῦ 'Ομίλου καὶ τῶν ἄλ-

'Η Α.Β.Υ. ὁ 'Ολυμπιονίκης Διάδοχος Κωνσταντῖνος μετὰ τῆς Α.Β.Υ. τῆς Πριγκιπίσσης Σοφίας καὶ τῶν συναθλητῶν του κ.κ. 'Εσκιντζόγλου καὶ Ζαΐμη, ἀπερχόμενοι τοῦ χώρου τοῦ 'Αγνώστου Στρατιώτου, μετὰ τὴν κατάθεσιν στεφάνου.

λων ναυτικῶν σωματείων καὶ ἡ μοῖρα τοῦ στόλου μας ποὺ βρίσκονταν στὸ Σαρωνικό, χαιρετοῦσαν μὰ τὶς σειρῆνες καὶ μὲ τὶς σημαῖες τους τὸν 'Ολυμπιονίκη.

Συγχρόνως τὰ πλήθη ἔρραιναν τὸν Διάδοχο μὲ ἄνθη καὶ ροδοπέταλα, ἐνῶ οὐρανομήκεις ζητωκραυγὲς δονοῦσαν τὴν 'Αττικὴ γῆ. "Ωσπου ἡ πομπὴ ἔφθασε στὴν Πύλη τοῦ 'Αδριανοῦ. 'Εκεῖ περίμεναν καὶ ὑποδέχτηκαν τὸν Διάδοχο ὁ Δήμαρχος 'Αθηναίων κ. "Αγγ. Τσουκαλᾶς ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀντιπρο-

σωπεῖες τῶν ἀθλητικῶν σωματείων τῆς χώρας μας μὲ τὴ σημαῖες τους καὶ χιλιάδες λαοῦ, ποὺ παραληροῦσε ἀπὸ ἐνθουσιασμόν.

Ἡ προσφώνηση τοῦ κ. Τσουκαλᾶ ὑπῆρξε ἐπιτυχεστάτη καὶ συγκινητική. Ὁ κ. Δήμαρχος εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς :

«Δὲν ἔχομεν τείχη διὰ νὰ κρημνίσωμεν μιμούμενοι τοὺς ἀρχαίους προγόνους ὅταν ὑπεδέχοντο τοὺς ἰδικούς των Ὀλυμπιονίκας. Αἱ Ἀθῆναι ὅμως—ἡ ἰδιαιτέρα πατρίς Σας—(ὅπως καὶ ὁλόκληρος ἄλλως τε, ἡ Ἑλλάς), γνωρίζουν νὰ τιμοῦν καὶ τώρα ὅπως καὶ τότε τοὺς νικητάς. Καὶ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἀθηναίων—ὅπως θὰ Σᾶς ἀνακοινωθῇ μετ' ὀλίγον ἐπισήμως—ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως νὰ ἀπονείμῃ τὸ Χρυσοῦν Μετάλλιον τῆς Πόλεως εἰς τὴν Ὑμετέραν Ὑψηλότητα, καθὼς καὶ τὸ Χρυσοῦν Μετάλλιον Τιμῆς εἰς τοὺς ἀξίους συναθλητάς Σας.

«Ἀλλὰ ἡ αὐθόρμητος καὶ ὁμόθυμος συμμετοχὴ ὁλοκλήρου τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Λαοῦ εἰς τὴν σημερινὴν θριαμβευτικὴν ὑποδοχήν Σας, ἡ οὐρανομήκης ζητωκραυγὴ ποὺ ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ στόματα μυριάδων Ἀθηναίων καὶ συνοδεύει τὸ πέρασμά Σας, ἡ ψυχικὴ ἀνάτασις τὴν ὁποίαν δοκιμάζουν ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ Ἕλληνες συμμεριζόμενοι εἰς τὸ ἀκέραιον τὴν δικαίαν ὑπερηφάνειαν τῶν Ὑψηλῶν Σας γονέων καὶ Βασιλέων μας, ἀποκαλύπτει διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν, κάτι τὸ ἀκόμη εὐτυχέστερον διὰ τὸν τόπον αὐτόν. Τὴν ἕνωσιν ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ἐνώπιον τῶν Μεγάλων Ἐθνικῶν στιγμῶν. Εἶναι τὸ μέγα μυστικὸν τῆς Φυλῆς μας. Εἶναι ἡ ἐξήγησις τῆς Αἰωνιότητος τῆς Ἑλλάδος. Καὶ κατὰ τὴν ἱερὰν αὐτὴν ὥραν δὲν ὑπάρχει Ἑλληνικὴ ψυχή, ἡ ὁποία νὰ μὴ δονῆται εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς ἰαχῆς: «Ζήτω ὁ Ὀλυμπιονίκης—Διάδοχος»!

«Εἰς τοὺς Ἡγεμόνας, οἱ ὁποῖοι ἐλάμπρυναν τὴν ἐποχήν των, ἡ Ἱστορία ἐπιφυλάσσει συνήθως ἰδιαιτέρας τιμητικὰς προσωνυμίας ποὺ προσδιορίζουν τὴν δρᾶσιν των. Εἶναι ἀνεξερεύνητοι οἱ βουλαὶ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀδυσώπητοι οἱ νόμοι τῆς φύσεως. Ὅλοι εὐχόμεθα ἀπὸ τὸ βάθους ψυχῆς—ὅπως καὶ Σεῖς ἄλλως τε—νὰ φθάσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ἀργότερα ἡ στιγμὴ κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἀνέλθετε τὰς βαθμίδας τοῦ θρόνου τῶν Πατέρων Σας. Ὅταν ὅμως ἔλθῃ κάποτε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἡ Ἱστορία θὰ ἔχῃ ἤδη ἀπονείμει προκαταβολικῶς τὴν ἰδικήν Σας προσωνυμίαν, διότι τοῦτο ἐπιτάσσει ἀπὸ σήμερον τὸ Ἔθνος ὁλόκληρον. Θὰ Βασιλεύσετε Ὑψηλότατε, ὑπὸ τὸν τίτλον: «ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ο ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ».

Ὕστερα ὁ κ. Τσουκαλᾶς προσέφερε στὸν Διάδοχο ἕνα κλάδο δάφνης, δεμένη μὲ κυανόλευκη ταινία, τὸν ἀσπάσθηκε καὶ συνεχάρη τοὺς δυὸ συναθλητάς του. Ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου ἀνέκρουσε τὸν Ἐθνικὸ Ὕμνο καὶ μέσα σὲ μιὰ ἀποθέωση ζητωκραυγῶν τοῦ πλήθους ὁ Διάδοχος συνέχισε τὴν πορεία του καὶ κατηυθύνθη στὸ μνημεῖο τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, ὅπου τὸν ὑπεδέχθησαν Ὁδηγοί, πρόσκοποι, ἀθληταί, ἡ Ὀλυμπιακὴ Ἐπιτροπή, ἡ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου, ἀντιπρωσωπεῖες τοῦ ἐθνικοῦ ἐκπαιδευτηρίου Ἀναβρύτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἑστίας καὶ ἀντιπροσωπεῖες ἀθλητικῶν ὁμοσπονδιῶν καὶ φοιτητικῶν ὀργανώσεων.

Ἐκεῖ κατετέθη στέφανος ἀπὸ δάφνη, καὶ ὕστερα ὁ Διάδοχος, συνεχῶς ἐπευφημούμενος ἀπὸ τὰ παραληροῦντα πλήθη ἐπιβιβάστηκε καὶ πάλι στὸ αὐτοκίνητο Του καὶ κατευθύνθηκε στ' Ἀνάκτορα, ὅπου τερμάτισε τὴν θριαμβευτική Του πορεία.

Κι' ὕστερα ὅλα σώπασαν... Κι' ὅμως... Μέσα στὸ μικρὸ εἰκονοστάσι τῆς καρδιᾶς τοῦ λαοῦ μας τὸ καντήλι τῆς ἄδολης ἀγάπης του θὰ φωτίζῃ γιὰ πάντα εὐλαβικὰ τὴν εἰκόνα ἑνὸς νέου Κωνσταντίνου... Τοῦ δοξασμένου Ὀλυμπιονίκη τῆς 17ης Ὀλυμπιάδος. Ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα ἐστέφθηκε βασιληᾶς τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ἀγάπης μας.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» συμμετέχοντα στὸν παλλαϊκὸ ἐνθουσιασμὸ τῆς χώρας μας στέλνουν εὐλαβικὰ τὴ σκέψη τους στὸ πρῶτο Ἑλληνόπουλο τῆς Πατρίδος μας γιὰ νὰ Τὸ συγχαροῦν ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς τους καὶ νὰ Τοῦ εὐχηθοῦν νὰ γνωρίζῃ πάντα καὶ παντοῦ τὴ νίκη καὶ τὸ θρίαμβο, γιὰ τὸ καλὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ποὺ νοιώθει πηγηφάνεια ἀμέριστη γιὰ τὸν λεβέντη Ἕλληνα Διάδοχο...

ΣΠ. ΠΗΛΟΣ

Η ΑΞΙΑ ΤΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΕΠΙ ΤΡΟΧΑΙΩΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΝ ΤΩΝ ΔΡΑΣΤΩΝ

Ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Criminal law, Criminology and Police Science», κατὰ μετάφρασιν καὶ διασκευήν, Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ν. ΣΤΑΜΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Ἐξέτασις διὰ τὴν ἀνεύρεσιν ὑλικῶν στοιχείων εἰς τοὺς τόπους αὐτοκινητιστικῶν δυστυχημάτων.

Συνήθως ἡ ἀπόδειξις μιᾶς ἐπαφῆς μεταξὺ ἑνὸς αὐτοκινήτου καὶ ἑνὸς ἀτόμου ἢ μεταξὺ δύο αὐτοκινήτων εἶναι ἐντελῶς καταφανής.

Μερικὲς φορὲς ἡ ἀπόδειξις εἶναι πολὺ δύσκολον νὰ ἀνευρεθῇ—αὐτὸ εἰδικῶς συμβαίνει ὅπου ἡ σύγκρουσις ἔχει γίνει μεταξὺ ἑνὸς ὀχήματος καὶ ἑνὸς ἀτόμου—εἰδικῶς ὅταν τὸ πρόσωπον εἶναι καλὰ ἐνδεδυμένον καὶ τὸ αὐτοκίνητον εἶναι ἰσχυρᾶς κατασκευῆς. Κατὰ τὸν ἔλεγχον αὐτοκινήτων, εἰς τὰς περιπτώσεις ἐγκαταλείψεως τοῦ θύματος, ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια τοῦ αὐτοκινήτου θὰ πρέπῃ νὰ ἐξετασθῇ διὰ τὴν ἀνεύρεσιν ὑπολειμμάτων ὑφάσματος, τριχῶν, αἵματος, ἰνῶν λεπτοῦ ὑφάσματος, ἀποξέσεων σημείων καὶ χρώματος, κόνεως, λίπους, σημάτων ἐργοστασίου κ.λ.π.

Ἡ ἐξέτασις τοῦ αὐτοκινήτου πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸ ἐμπρόσθιον μέρος καὶ νὰ προχωρήσῃ προοδευτικῶς γύρω εἰς τὸ αὐτοκίνητον. Διὰ νὰ εἶναι πλήρης ἡ ἐξέτασις αὕτη θὰ πρέπῃ νὰ γίνῃ ὑπὸ συνθήκας ἰσχυροῦ φωτισμοῦ καὶ κατὰ προτίμησιν διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως μεγάλου φακοῦ χειρός.

Πολλὰ θὰ παραλειφθοῦν ἐὰν ἕνας ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος μεταπηδᾷ ἀπὸ σημείου εἰς σημεῖον κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ αὐτοκινήτου. Καμμία ἐξέτασις ὑπόπτου ὀχήματος, ἀναμεμειγμένου εἰς τὴν περίπτωσιν δυστυχήματος καθ' ὃ ἐγκατελείφθη τὸ θῦμα, εἶναι πλήρης, χωρὶς μίαν ὁλοκληρωτικὴν ἐξέτασιν τοῦ κάτω μέρους τοῦ αὐτοκινήτου.

Ὁ ἀστυνομικὸς τῆς τροχαίας πρέπει νὰ ὑποθέτῃ ὅτι ἕνας ὁδηγὸς τοιούτου ὀχήματος μπορεῖ νὰ ἔχῃ λόγον, ὅπως κάθε ἐγκληματίας, νὰ ἀποκρύψῃ τὴν ἐνοχήν του.

Εἰς πολλὰς περιπτώσεις παρέχεται ἡ εὐκαιρία καὶ δυνατότης τὸ αὐτοκίνητον νὰ ἔχῃ καθαρισθῇ ἢ ἐπισκευασθῇ μετὰ τὴν σύγκρουσιν καὶ πρὸ τῆς ἐξετάσεως.

Ἡ ἔρευνα ἑνὸς αὐτοκινήτου εἰς περίπτωσιν συγκρούσεως δύο αὐτοκινήτων ἢ αὐτοκινήτου καὶ πεζοῦ εἰς περίπτωσιν τραυματισμοῦ πεζοῦ ὑπὸ ὀχήματος, θὰ δείξῃ κάτι ἐκ τῆς θέσεως τῆς συγκρούσεως μὲ τὸ ζητούμενον αὐτοκίνητον.

Αἱ θέσεις τοῦ ὑπόπτου αὐτοκινήτου θὰ πρέπει νὰ ἐλεγχθοῦν εἰδικῶς διὰ τὴν ἀνεύρεσιν ὑλικῶν στοιχείων ἢ προσφάτου ζημίας ἢ ἐπισκευῆς.

Ἐὰν ἀνευρεθῶσι στοιχεῖα καθαρισμοῦ ἢ ἐπισκευῆς, ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος θὰ πρέπῃ νὰ προετοιμάσῃ τὴν ἀρχικὴν συνομιλίαν του μετὰ τοῦ ὁδηγοῦ τοῦ ὀχήματος τούτου. Ἐπιπροσθέτως εἰς τὴν ἔρευναν διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῶν διαφόρων ὑλικῶν στοιχείων θὰ πρέπει νὰ ἐλέγξῃ καὶ τὰς περιπτώσεις ἀντικαταστάσεως βιδῶν, πλακῶν ἀναγνωρίσεως, προφυλακτῆρος, σωλήνων ἀερίων κ.λ.π.

Προεξέχοντα μέρη τοῦ αὐτοκινήτου, ὅπως χειρολαβὲς θυρῶν, προφυλακτῆρες κ.λ.π. θὰ πρέπῃ νὰ ἐρευνηθοῦν διὰ διάφορα ὑλικά, ὅπως ὕφασμα, αἷμα καὶ τρίχες.

Ὅλαι αἱ ἐξωτερικαὶ ἐπιφάνειαι, εἰδικῶς καλύμματα μηχανῆς (καπό), προφυλακτῆρες, σωλῆνες ἀερίων καὶ ἐσχάρες θὰ πρέπῃ νὰ ἐξετασθοῦν προσεκτικῶς διὰ ὑπολείμματα καὶ βουρτσίσματα σημείων. Κάτωθεν τοῦ αὐτοκινήτου τὰ λιπαντικὰ ἐξαρ-

τήματα, δίσκος, ἄξονες τροχῶν, διαφορικά, ἐλατήρια φρένων καὶ βίδες, πρέπει νὰ ἐλεγχθοῦν διὰ ὑπολείμματα ἀποζέσεως σημείων, τρίχες καὶ αἷμα. Σημειώσεις θὰ πρέπῃ νὰ ληφθοῦν διὰ τὸ χρῶμα τῆς βαφῆς, ἐὰν τὸ χρῶμα ἦτο δύο τόνων καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν λήψεως δειγμάτων πρὸς σύγκρισιν θὰ πρέπῃ νὰ ληφθοῦν δείγματα ἀμφοτέρων τῶν τύπων τοῦ χρώματος.

Πρόσφατοι συντηρήσεις ὅπως λίπανσις, ἀλλαγὴ ἐλαίου, χρονολογία ὡς καὶ διανυθέντα χιλιόμετρα εἶναι ὁμοίως ἐνδιαφέροντα θέματα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ σημειωθοῦν.

Εἰς τὰ συνήθη τροχαῖα δυστυχήματα ὁ ἀστυνομικὸς διδάσκεται ἔτσι ὥστε νὰ παρατηρῇ προσεκτικῶς καὶ συστηματικῶς ἕκαστον αὐτοκίνητον ὄχημα προτοῦ προβῇ εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῶν ἐπιβατῶν.

Μερικὰ πράγματα ὅπως ἡ τοποθεσία καὶ ἡ ἔκτασις τῶν σημείων δυνατὸν νὰ καταδείξουν τὰ σημεῖα συγκρούσεως τοῦ αὐτοκινήτου.

Καταθέσεις μεταγενεστέρως ληφθεῖσαι ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτας μπορεῖ νὰ ἑρμηνευθοῦν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων στοιχείων τῆς συγκρούσεως. Αἱ καταθέσεις αὗται δύνανται ὁμοίως νὰ ἑρμηνευθοῦν καὶ ἐν συνδυασμῷ μὲ ἴχνη τροχῶν, ὑπολείμματα καὶ διασκορπισμένα τεθραυσμένα τεμάχια εἰς τὸν τόπον τοῦ δυστυχήματος.

Ὅταν διάφορα ὑλικὰ στοιχεῖα εὑρεθοῦν ἐπὶ τοῦ αὐτοκινήτου ἡ θέσις των πρέπει νὰ σημειωθῇ εἰς ἕνα πρόχειρον σχέδιον καὶ νὰ γίνουν μετρήσεις τῆς θέσεώς των μὲ βάσιν τὸ ἔδαφος, τὸ παρμπρίζ, θύρας, ἐμπρόσθιον προφυλακτῆρα κ.λ.π.

Σκόπιμον κρίνεται εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις, εἰδικώτερον ὅμως εἰς τὰς σοβαρὰς τοιαύτας, ὅπως τὰ διάφορα ὑλικὰ στοιχεῖα φωτογραφηθοῦν εἰς τὴν θέσιν ποὺ εὑρίσκονται πρὶν ἢ συλλεγοῦν. Συχνὰ ἡ θέσις των στοιχείων τούτων εἶναι τόσον μεγάλης σπουδαιότητος ὅσον καὶ τὸ εἶδος αὐτῶν.

Ἕνας πρακτικὸς συνδυασμὸς τῆς διαπιστώσεως τοῦ πράγματος ὑπὸ τοῦ ἐργαστηρίου καὶ τῆς περιέργου θέσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀνευρέθη εἰς τὸ ὄχημα, παρουσιάζει μίαν εἰκόνα ἡ ὁποία συμβιβάζεται μὲ μίαν καὶ μόνον ἄποψιν. Παραδείγματος χάριν κηλῖδες χρώματος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 αὐτοκίνητον, αἱ ὁποῖαι πιθανὸν νὰ προέρχωνται ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 2 αὐτοκίνητον καὶ αἱ κηλῖδες χρώματος, αἱ ὁποῖαι ἠμποροῦν νὰ προέρχωνται ἀπὸ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 αὐτοκίνητον δύνανται νὰ ἑρμηνευθοῦν μὲ τὴν πρόσθετον σημασίαν ὅτι αἱ θέσεις αὐτῶν τῶν ἰχνῶν ἦσαν εἰς τὰ σημεῖα ὅπου τὸ κάθε ἕνα ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ αὐτοκίνητα ἦλθεν εἰς ἐπαφὴν μὲ κάτι.

Ὁμοίως ἡ θέσις τῶν ἀποζέσεων ἔχει τὴν ἰδίαν σημασίαν μὲ τὸν τύπον αὐτῶν. Ἐὰν ἐπὶ παραδείγματι ἡ ἀπόζεσις εὑρεθῇ ἐπὶ τῆς πλευρᾶς τοῦ αὐτοκινήτου καὶ δὲν εὑρεθῇ ἄλλο ἴχνος ἐπαφῆς τότε, ἡ ἐπαφὴ ἐὰν ὑπάρχῃ μεταξὺ τοῦ αὐτοκινήτου καὶ τῶν ἐνδυμάτων τοῦ θύματος, ἦτο ἐπὶ τῆς πλευρᾶς τοῦ αὐτοκινήτου.

Ἕτερον παράδειγμα τῆς σημασίας τῆς θέσεώς τῶν ἰχνῶν ἐπὶ τοῦ ὀχήματος εἶναι ἡ σχέσις μεταξὺ τῆς βλάβης τοῦ ὀχήματος καὶ τῶν τραυμάτων ποὺ φέρει ὁ πεζός. Π.χ. ἐπὶ μιᾶς περιπτώσεως ἐμετρήθη τὸ ὕψος τοῦ προφυλακτῆρος ἀπὸ τὸ ἔδαφος, τὸ ὕψος τῶν ἄκρων τοῦ ἐμπροσθίου φανοῦ ἀπὸ τὸ ἔδαφος καὶ ἀφοῦ ἐτέθη ὑπεράνω τῶν πτερῶν ἡ ταινία εὑρέθη ἡ ἀπόστασις ἀπὸ τὸ ἔδαφος ἑνὸς κτυπήματος εἰς τὴν ἄνω ἐπιφάνειαν τοῦ καλύμματος τῆς μηχανῆς. Αἱ θέσεις αὗται ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς μετρήσεις τῆς θέσεως τῶν τραυμάτων ποὺ φέρει τὸ θῦμα Π.χ. εἰς τὸ ὕψος τοῦ προφυλακτῆρος ὑπάρχει ἕνα κάταγμα ἀμφοτέρων τῶν ποδῶν. Εἰς τὸ ὕψος τοῦ κατωτέρου ἄκρου τοῦ ἐμπροσθίου φανοῦ ἀντιστοιχεῖ ἕνα ἄλλο κάταγμα. Εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς κορυφῆς τοῦ φανοῦ ὑπῆρχεν ἕνα βαθὺ κοίλωμα εἰς τὰ μαλακὰ μόρια, ὑπῆρχεν μία ἐντομὴ εἰς τὴν θέσιν ὅπου τὸ κεφάλι θὰ ἐχτύπησεν ἐὰν τὸ σῶμα ἐδιπλώθη ἐπὶ τοῦ καπὸ τῆς μηχανῆς καὶ τὸ ὁποῖον συμπίπτει μ' ἕνα κάταγμα τοῦ κρανίου.

Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ἐνισχυόμενα μὲ τὰ εὑρήματα τριχῶν, αἵματος, ἰνῶν καὶ κηλίδων χρώματος καταδεικνύουν μὲ βεβαιότητα ὅτι τὸ σῶμα τοῦ θύματος ἐδιπλώθη εἰς τὸ ἐμπρόσθιον καὶ ἄνω ἄκρον τοῦ αὐτοκινήτου.

Ἡ ἐξέτασις ἑνὸς ἀποβιώσαντος ἐξ αὐτοκινητιστικοῦ δυστυχήματος γίνεται

ἀπὸ τὸν ἰατροδικαστὴν ἢ τὸν παθολόγον ἰατρόν. Ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος θὰ πρέπῃ νὰ σημειώσῃ τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων καὶ θὰ παραλάβῃ τὰ ἐνδύματα, ἕνα δεῖγμα αἵματος διὰ καθορισμὸν τῆς ὁμάδος καὶ διὰ ἀναζήτησιν οἰνοπνεύματος καὶ δεῖγμα τριχῶν τοῦ θανόντος συμφώνως μὲ τὰ κρατοῦντα εἰς τὴν περιοχὴν αὐτήν. Τὰ ἐνδύματα πρέπει νὰ στεγνώσουν τελείως, διότι καὶ τὸ αἷμα ἀλλοιοῦται ὅταν εὑρίσκεται εἰς ὑγρὰν κατάστασιν. Μετὰ τὸ στέγνωμα τὰ ἐξωτερικὰ ἐνδύματα πρέπει νὰ περιτυλιχθοῦν κεχωρισμένως. Ἀναλόγως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἀνακρίσεως τὰ ἐνδύματα εἶναι δυνατὸν ν' ἀποσταλοῦν εἰς τὸ ἐργαστήριον δι' ἐξέτασιν, ἐν συναρτήσει μὲ τὴν κατάλληλον σύγκρισιν τῶν δειγμάτων τῶν συλλεγέντων ἀπὸ τὸ ὕποπτον αὐτοκίνητον.

Ὑλικὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν συλλογὴν δειγμάτων.

Τὰ ὑλικὰ τ' ἀπαραίτητα διὰ τὴν συλλογὴν τῶν ὑλικῶν στοιχείων εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν αὐτοκινητικῶν δυστυχημάτων εἶναι ἐντελῶς ἁπλᾶ. Ἕνα μικρὸν κιβώτιον μὲ ἰατρικὰ ἐργαλεῖα τὸ ὁποῖον περιέχει διαφόρους λαβίδας, ψαλλίδας, σκαρπέλλον καὶ μικρὲς λαβίδες εἶναι πολὺ χρήσιμον. Ὁ ἀστυνομικὸς θὰ πρέπῃ ἐπίσης νὰ ἔχῃ ἕνα ἐφόδιον ἀπὸ φακέλλους διαφόρων μεγεθῶν, σωληνάρια καὶ πλαστικὰ φιαλίδια, μερικὰς ἠριθμημένας ὀφραγίδας, χάρτην περιτυλίξεως καὶ γερὸ σπάγγο. Ἕνας κοινὸς μεγενθυντικὸς φακὸς καὶ ἕνα τεμάχιον ἱσπανικοῦ κηροῦ εἶναι ἀπαραίτητα.

Ἱσπανικὸς κηρὸς δύναται νὰ ἐπιτίθεται κατὰ τὸν συνήθη τρόπον καὶ ἕνα ἀρχικὸν γράμμα ἢ διακριτικὸν σημεῖον τίθεται ἐπὶ τῆς σφραγῖδος ὅταν ἀκόμη ὁ κηρὸς εἶναι μαλακός.

Παράγοντες διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ταυτότητος.

Ἐπὶ τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα τίθενται εἰς τὸ ἀστυνομικὸν ἐργαστήριον ὑπὸ ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων, τὸ συνηθέστερον εἶναι ἐὰν δύο δείγματα χρώματος, ὑάλου, κόνεως, ἰνῶν, τριχῶν κ.λ.π. εἶναι ἐντελῶς τὰ ἴδια.

Ἡ ταυτότης βασίζεται: 1) Ἐπὶ τῆς συμφωνίας μεταξὺ τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς ὑπὸ ἐξέτασιν ὕλης μετὰ τῆς ἐκ τῆς ὑπόπτου πηγῆς προερχομένης. Ἡ συμφωνία αὕτη πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ ἀμφότερα τὰ χαρακτηριστικὰ τάξεων (ἤτοι τὰ χαρακτηριστικὰ ἄτινα προσδιορίζουν τὴν φύσιν τῆς ὕλης, ὡς μετάλλου, βαφῆς, τριχῶν κ.λ.π.) καὶ συμπτωματικὰ χαρακτηριστικὰ (ἤτοι χαρακτηριστικὰ ὀφειλόμενα εἰς μικροαλλοιώσεις κατὰ τὴν κατασκευὴν ἢ εἰς μεταβολὰς ἐκ τοῦ καιροῦ, φθορᾶς, ἐπισκευῶν, ἀνωμάλου ἀναπτύξεως κ.λ.π.). 2) Ἐπὶ τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ ὑπὸ ἐξέτασιν ὑλικοῦ, τὰ ὁποῖα διαφέρουν ἀπὸ ἄλλας ὕλας τοῦ αὐτοῦ τύπου. 3) Ἐπὶ τῆς πείρας τοῦ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ ἐπιστήμονος ὅσον ἀφορᾷ τὸν τύπον αὐτὸν τῆς ἐξετάσεως. Ὁ ὅρος π ε ῖ ρ α ἐνταῦθα περιλαμβάνει τὰ ἐν γένει ἀποτελέσματα προηγουμένων ἐξετάσεων τοιούτων ὑλῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐπανειλημμένων τοιούτων ἐξετάσεων πολλὰ χαρακτηριστικὰ πιθανὸν νὰ ἔχουν κατ' ἐπανάληψιν παρατηρηθῇ ἐνῷ ἄλλα δυνατὸν νὰ ἐσημειώθησαν σπανίως. Ὁ ἀριθμός, ἡ φύσις καὶ ἡ θέσις τῶν συμπτωματικῶν χαρακτηριστικῶν πιθανὸν νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὑπῆρχε μία μόνον πηγὴ τῆς ὕλης. Ὅταν πολλὰ ἴχνη ἢ σημεῖα ἀφεθοῦν ἀπὸ προσώπου ἢ ἀντικειμένου εἰς ἄλλο, τότε ἕνας ἢ περισσότερα ἀπὸ τ' ἀνωτέρω στοιχεῖα ἀναγκαῖα πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ταυτότητος, δυνατὸν νὰ ἐλλείπουν. Κάθε περίπτωσις εἶναι διαφορετικὴ καὶ εἰς πολλὰς ἡ ταυτότης μεταξὺ τοῦ πρὸς ἐξέτασιν ἀντικειμένου καὶ τοῦ ὑπόπτου τοιούτου δυνατὸν νὰ πιστοποιηθῇ συμπερασματικῶς. Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἀρκούμεθα εἰς μίαν περιγραφὴν ὁμοιοτήτων. Εἰς ἄλλας περιπτώσεις εἶναι ἐκπληκτικὸν τὸ πόσον πολλὰ ἀσυνήθη χαρακτηριστικὰ πρὸς ἐδραίωσιν τῆς ταυτότητος δύνανται νὰ ἀνευρεθοῦν κατόπιν προσεκτικῆς ἐρεύνης διὰ τῆς χρήσεως τῶν ὀργάνων καὶ μεθόδων αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἀναπτυχθῇ εἰς τὴν δικαστικὴν ἐπιστήμην.

Αἱ σκέψεις αὗται δέον νὰ ἀποτελέσουν ὁδηγὸν διὰ τὸν ἀνακρίνοντα διὰ νὰ ἀπο-

φασίσῃ ποῖον ἐκ τῶν ἐργαστηρίων ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ τοῦ παράσχῃ τὰς περισσοτέρας πληροφορίας ἐκ τῶν ὑποβαλλομένων στοιχείων. Τοῦτο δὲν εἶναι ἁπλῶς ζήτημα τεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ τῶν Ἐργαστηρίων ἀλλὰ ζήτημα συνδυασμοῦ τεχνικοῦ ἐξοπλισμοῦ, γενικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ εἰδικῆς πείρας ἐπὶ τῶν παρουσιαζομένων κατ' ἰδίαν περιπτώσεων πρὸς ἐξέτασιν. Μικρὰ ἐργαστήρια δυνατὸν νὰ διαθέτουν τὸν συνδυασμὸν αὐτὸν διὰ μερικοὺς ἀλλ' ὄχι δι' ὅλους τοὺς τύπους τῶν περιπτώσεων.

Περιορισμοὶ τῶν ὑλικῶν στοιχείων.

Οἱ περιορισμοὶ τῶν ὑλικῶν στοιχείων καὶ ἡ μέθοδος μειώσεως τῶν περιορισμῶν αὐτῶν διασαφηνίζεται ἀπὸ τὴν ἀκόλουθον περίπτωσιν. Π.χ. εἰς μίαν πρόσφατον περίπτωσιν οἱ ἀνακρίνοντες προσεκόμισαν εἰς τὸ ἐργαστήριον τὰ ὑποδήματα ἑνὸς ὑπόπτου. Ἓν ἐκ τῶν ὑποδημάτων ἔφερεν μία κηλίδα βαφῆς εἰς τὴν σόλα. Ἡ κατηγορία ἦτο ὅτι ὁ συλληφθεὶς ἐχρησιμοποίησεν μίαν ὑδρορροὴν διὰ νὰ γλυστρίσῃ καὶ εἰσέλθῃ εἰς ἓν οἴκημα. Τὰ ὄργανα προσεκόμισαν δείγματα βαφῆς ἀπὸ τὴν ὑδρορροὴν καὶ ἀπὸ τὰ πρεβάζια τῶν παραθύρων τοῦ οἰκήματος. Τὸ ἐργαστήριον ἀπεφάνθη ὅτι ἡ κηλὶς ἐκ τοῦ ὑποδήματος ἦτο βαφὴ προερχομένη ἐκ τῆς ἰδίας προελεύσεως μὲ ἐκείνην ποὺ ἐχρησιμοποιήθη εἰς τὴν ὑδρορρόην καὶ διάφορος τῆς βαφῆς ἡ ὁποία ἐχρησιμοποιήθη εἰς τὰ πρεβάζια τῶν παραθύρων. Ὅλα τὰ ὑποβληθέντα δείγματα βαφῆς ἦσαν τοῦ ἰδίου τύπου καὶ χρώματος, ἀλλὰ ἡ βαφὴ διὰ τὸ οἴκημα εἶχε ἀγορασθῇ εἰς τρεῖς διαφόρους χρονικὰς περιόδους ἀπὸ τὸν ἴδιον παραγωγόν. Κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως ἐγένετο ἀποδεκτὸν ὅτι πιθανὸν νὰ εἶχον παραχθῇ χίλια γαλόνια βαφῆς εἰς τὴν ἰδιαιτέραν (παραγωγὴν) φουρνιὰν ἀπὸ τὴν ὁποίαν προέρχεται τὸ χρῶμα τὸ ὁποῖον εὑρέθη ἐπὶ τοῦ ὑποδήματος τοῦ ὑπόπτου, δεδομένου ὅτι ἐπρόκειτο περὶ μεγάλης ἑταιρείας. Ἐλάχιστα ἄλλα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα ὑπῆρχον καὶ ἡ περίπτωσις δὲν ἀπεδείχθη. Μία βραχείας διαρκείας ἔρευνα εἰς τὴν πόλιν μετὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως κατέδειξεν ὅτι αὐτὸ ἦτο τὸ μόνον οἴκημα τὸ ὁποῖον εἶχεν χρωματισθῇ μὲ αὐτὸν τὸν τύπον βαφῆς. Ἐὰν οἱ ἀνακρίνοντες εἶχον ἐκτιμήσει τὴν φύσιν τῶν ὑφισταμένων στοιχείων θὰ ἠδύναντο ν' ἀποφανθοῦν ὅτι ἐλαχίστη, ἐὰν ἐξ αὐτῆς τῆς ἰδιαιτέρας βαφῆς εἶχε χρησιμοποιηθῇ ἀλλαχοῦ ἐν τῇ πόλει ἢ ἐντὸς τῆς περιοχῆς, θὰ ἠδύνατο νὰ καλυφθῇ κατὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν αἱ κινήσεις τοῦ ὑπόπτου ἦσαν ἄγνωστοι.

Ἐπίσης τὰ ἀρχεῖα πωλήσεων τῆς ἐν λόγῳ ἑταιρείας διὰ τὴν περιοχὴν ταύτην καὶ διὰ τὸν τύπον τοῦτον βαφῆς θὰ ἐνεῖχον ἀξίαν εἰς τὴν ἐν λόγῳ ὑπόθεσιν.

Ἡ περίπτωσις αὕτη καταδεικνύει ὅτι εἶναι σπουδαῖον διὰ τὸν ἀνακρίνοντα νὰ γνωρίζῃ ἀκριβῶς τί θὰ δείξῃ τὸ ἐργαστήριον. Πολλὰ ἀπὸ τὰ ἐναπομείναντα κενὰ μετὰ τὴν ἐργαστηριακὴν διερεύνησιν δυνατὸν νὰ ἀπαλειφθοῦν διὰ τῆς περαιτέρω ἐρεύνης· π.χ. εἰς τὴν ἀνωτέρω περίπτωσιν δείγματα βαφῆς ἐξ ἄλλων ἐρυθρῶν οἰκημάτων τῆς πόλεως δυνατὸν νὰ κατεδείκνυον ὅτι ἡ ὑδρορρόη ἦτο ἡ μόνη πηγὴ τῆς βαφῆς ταύτης ἐν τῇ πόλει.

Τὰ δείγματα τὰ ὁποῖα εἶναι ἀναγκαῖα εἰς μίαν περίπτωσιν τοῦ εἴδους τούτου ἀναφέρονται ὡς δείγματα ἐλέγχου.

Τὰ στοιχεῖα ἐνισχύονται ὅταν καθίσταται δυνατὸν εἰς περίπτωσίν τινα νὰ ἐξαλειφθῇ ἕνας ἀριθμὸς ἄλλων πιθανῶν πηγῶν. Ὁ ἀνακρίνων δέον νὰ ἀνακαλύψῃ τὸν βαθμὸν τῆς βεβαιότητος ὅστις προσάπτεται ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ τοῦ ἐργαστηρίου εἰς τὴν κατ' ἰδίαν ἐξέτασιν.

Εἰς πολλὰς περιπτώσεις ἡ ἀναφορὰ τοῦ ἐργαστηρίου πρέπει νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς ὁδηγός, ὥστε ἄλλαι πιθανότητες αἱ ὁποῖαι ὑποδεικνύονται ἐξ ὅλων τῶν στοιχείων νὰ δύνανται νὰ ἀποκλεισθοῦν. Οὕτω ἡ διερεύνησις τῶν ὑλικῶν στοιχείων εἰς ὑπόθεσίν τινα δέον νὰ μὴ θεωρῆται ἀναγκαίως περαιωθεῖσα ἅμα τῇ λήψει τοῦ πορίσματος τοῦ ἐργαστηρίου.

Ν. ΣΤΑΜΟΥ

ΕΝΑ ΤΕΛΕΙΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑ

—Η ΠΛΥΚΡΟΤΟΣ ΔΙΚΗ ΤΟΥ Δρος ΜΥΛΛΕΡ—

Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ περιοδικοῦ «Kriminalistik»
κατὰ μετάφρ. Ἀρχιφύλακος κ. **ΑΛΕΞ. ΠΙΣΠΑ**

Ἡ δίκη κατὰ τοῦ ὀδοντιάτρου δόκτορος Müller, διὰ τὴν δολοφονίαν τῆς συζύγου του, ἀπέκτησε σημασίαν ἡ ὁποία ὑπερέβη τὰ τοπικὰ ὅρια καὶ ἔλαβεν διεθνῆ τοιαύτην.

Ἡ ὑπόθεσις αὕτη εἶναι ἐγκληματολογικῶς, ποινικῶς καὶ νομικῶς ὑψίστου ἐνδιαφέροντος.

Ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγῳ τῶν ἀσυνήθων περιστατικῶν τῆς ὑποθέσεως ταύτης καὶ ἀφ' ἑτέρου διότι ἡ ἀπόδειξις ἐνοχῆς ἐβεβαιώθη διὰ τῆς διαπιστώσεως πολλῶν ἐνδείξεων, ἡ διαδικασία τῶν ὁποίων ἐδυσχεράνθη διὰ τῶν ἀντικρουομένων γνωματεύσεων τῶν πραγματογνωμόνων.

Ἡ ἐσχάτως δημοσιευθεῖσα διεξοδικὴ περιγραφὴ τῆς ὑποθέσεως ὑφ' ἑνὸς παλαιοῦ ἐγκληματολόγου τοῦ κ. Pox, τέως ἀνωτέρου ἐπιθεωρητοῦ τῆς ἐγκληματολογικῆς ἀστυνομίας, ἐσκόπευε νὰ φέρῃ εἰς θέσιν τοὺς εἰδήμονας νὰ κρίνωσι περὶ τῆς ὑποθέσεως καὶ διαπιστώσωσι, ἐὰν ἡ ἔρευνα τῆς ἀστυνομίας, τῆς εἰσαγγελίας καὶ τῶν ἰατροδικαστῶν, ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς προσδοκίας καὶ ἐὰν καὶ κατὰ πόσον αἱ γνωματεύσεις τῶν πραγματογνωμόνων ἦτο δυνατὸν νὰ ληφθῶσιν ὡς βάσις πρὸς διαπίστωσιν τῆς πραγματικότητος, ἤτοι ἀποκάλυψιν τῆς ἐνοχῆς τοῦ δόκτωρος Müller.

Α'. ΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ

Ι. Τὰ καθ' ἕκαστα τῆς πράξεως. Συμπεριφορὰ τοῦ δόκτορος Müller μετὰ τὴν πρᾶξιν.

1. Ὁ θάνατος τῆς κυρίας Müller.

Τὴν 18-2-54, ὀλίγον μετὰ τὴν 22αν ὥραν, εἰς τὴν ὁδὸν μεταξὺ Χέριγκεν καὶ Ὄτερμπεργκ, ἥτις ἄγει διὰ μέσου ἐκτεταμένων δασῶν καὶ εἰς σημεῖον 600 μ. περίπου, ὄπισθεν τοῦ ξενοδοχείου Μπιροτσχόφ, τὸ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ Ὄτερμπεργκ σταθμεῦον ἰδιωτικὸν αὐτοκίνητον τοῦ δόκτορος Müller, τύπου Μποργκβὰρντ Χάνσα μὲ δύο θύρας καὶ τέσσαρα καθίσματα καὶ ἐσβεσμένην τὴν μηχανήν, ἀνεφλέγη. Ἡ σύζυγος δὲ αὐτοῦ, ἥτις εὑρίσκετο ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου ἀπεβίωσεν γενομένη παρανάλωμα τοῦ πυρός.

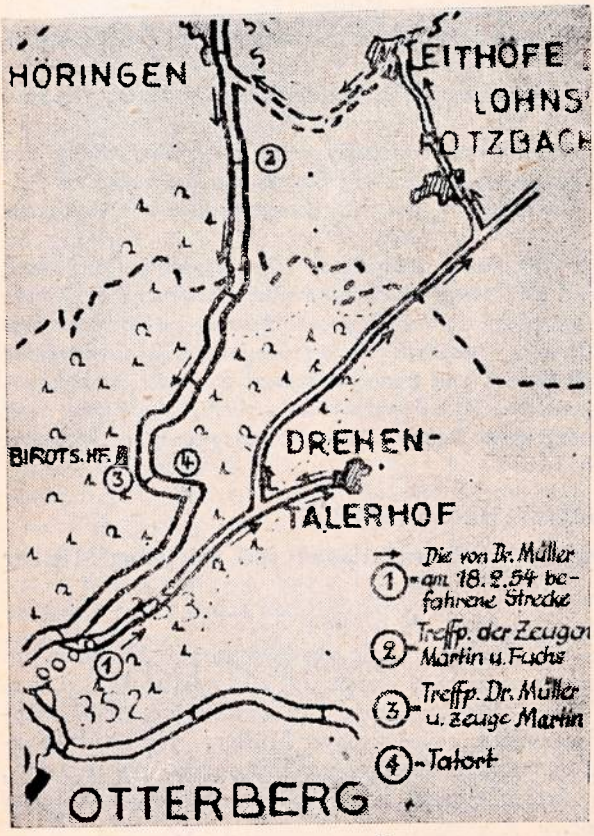
ΙΙ. Πρώτη περιγραφὴ τῆς πυρκαϊᾶς.

2. Συμπεριφορὰ τοῦ Müller ἔναντι τοῦ πρώτου μάρτυρος.

Ἀφοῦ τὸ αὐτοκίνητον ἀνεφλέγη καὶ δὲν ὑπῆρχε ἐλπὶς κατασβέσεως, ὁ δόκτωρ Müller τὸ ἐγκατέλειψε καὶ ἔτρεξε πρὸς τὸ Μπιροτσχόφ. Καθ' ὁδὸν ἀπὸ τὸ Χέριγκεν πρὸς τὸ Ὄτερμπεργκ εὑρίσκετο ὁ μάρτυς Ν., ὅστις ἐπιβαίνων ποδηλάτου ἐπέστρεφεν εἰς τὴν οἰκίαν του εἰς Ὄτερμπεργκ.

Ὁ μάρτυς Ν., κατὰ τὴν προσέγγισιν εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς, ἤκουσε μίαν δυνατὴν κραυγὴν καὶ μετ' ὀλίγον καθὼς συνέχιζε τὴν πορείαν του ἀντελήφθη τὸν Müller μὲ πρόσωπο μαυρισμένο ἀπὸ καπνοὺς καὶ μὲ τὸ καπέλλο κατεβασμένο βαθειὰ εἰς τὸ μέτωπο. Ὁ μάρτυς δὲν ἀνεγνώρισε τὸν δόκτορα λόγῳ τῆς καταστάσεώς του. Ὁ Müller τοῦ ἐφώναξε ταραγμένος ὅτι ἡ σύζυγός του καίγεται εἰς τὸ αὐτοκίνητόν του καὶ ἔπρεπε νὰ τρέξουν πρὸς βοήθειάν της, ὅπερ καὶ ἔπραξαν πλὴν

ὅμως λόγῳ τῆς ἐκτάσεως τῆς πυρκαϊᾶς οὐδὲν ἠδύναντο νὰ προσφέρουσι. Τῇ παρακλήσει τοῦ δόκτορος Müller, ὁ μάρτυς Ν. μετέβη εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Μπιροτσχὸφ καὶ ἐτηλεφώνησε εἰς τὴν ἀστυνομίαν περὶ τοῦ συμβάντος, ἔπειτα δὲ ἐπέστρεψεν εἰς τὸν τόπον πυρκαϊᾶς. Ἐκεῖ εἶδε τὸν δόκτορα Müller καθήμενον εἰς ἕνα κορμὸ δένδρου ἐξουθενωμένον καὶ παραπονούμενον κατὰ τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν τύχην του, διότι τὴν προηγουμένην ἡμέραν τοῦ ἐπῆρε τὴν μητέρα καὶ τώρα τὴν σύζυγον. Ἀφοῦ ἐσηκώθηκε ὄρθιος ἐπεχείρησε νὰ ριφθῇ εἰς τὰς φλόγας καὶ κατόπιν νὰ μαχαιρωθῇ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις τὸν συνεκράτησε ὁ μάρτυς Ν. Μετ' ὀλίγον παρεκάλεσε τοῦτον ὅπως σύρουν τὸ αὐτοκίνητον ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου προφυλακτῆρος, διότι ἤθελε δῆθεν δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἐξάπλωσιν τῆς φωτιᾶς καὶ εἰς τοὺς ἐμπροσθίους τροχούς.

Εἰκὼν 1: Σχεδιάγραμμα τῆς περιοχῆς ἐν ᾗ ἔλαβε χώραν τὸ συμβάν.

Οὕτω τὸ αὐτοκίνητον ἐσύρθη 0,45μ. ἀπὸ τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς. Εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ μάρτυρος πῶς προεκλήθη ἡ πυρκαϊὰ ὁ Μ. ἀπήντησεν ὅτι ἐσταμάτησε γιὰ νὰ ἀνεύρῃ ἕνα δίσκο (καπάκι) τοῦ τροχοῦ ποὺ ἀπεσπάσθη ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο. Ἀναζητῶν τὸν δίσκον ἐγύρισε πίσω περπατῶντας μέχρι τῆς προηγουμένης στροφῆς, 80μ. περίπου ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητον, καὶ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἤκουσε ἕνα θόρυβο. Ἐστράφη πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ εἶδε τὸ αὐτοκίνητόν του νὰ φλέγεται. Ὅπως ἐξήγησε, ἡ πυρκαϊὰ θὰ προῆλθεν ἀπὸ σπίρτο ποὺ ἄναψε ἡ σύζυγός του διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ ἀπωλεσθέντος δακτυλιδίου της.

Ὁ Μύλλερ προσέθεσεν ὅτι, ἐὰν ὁ μάρτυς ἤρχετο ὀλίγον ἐνωρίτερον, θὰ ἠδύναντο νὰ σώσουν τὴν γυναῖκα του, διότι τὴν εἶχε μισοβγάλει ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητον.

3. Περαιτέρω ἐξέλιξις τῆς πυρκαϊᾶς.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀφίχθησαν ὁ ἀξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς Γκ..., ὁ ὁποῖος εἰδοποιήθη τηλεφωνικῶς ἀπὸ τὸ Μπροτσχόφ, καὶ οἱ ὑπ' αὐτοῦ κινητοποιηθέντες ἄνδρες τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὀτερμπεργκ.

Ὁ γιατρὸς παρεπονέθη ἐπανειλημμένως διὰ τὰ ἐγκαύματα τῶν χειρῶν του. Ἡ φωτιὰ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχεν ἐξαπλωθῆ καὶ εἰς τοὺς ἐμπροσθίους τροχοὺς ἀλλ' ἐσβέσθη ἀμέσως ὑπὸ τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας.

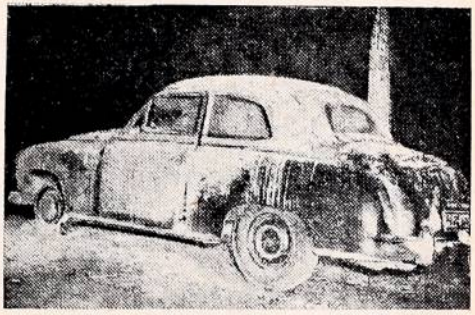
Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ αὐτοκινήτου δὲν ὑπέστη ζημίας ἀπὸ τὴν πυροσβεστικὴν ὑπηρεσίαν, μόνον μὲ ἕνα δοχεῖον νερὸ προσεκτικὰ ἐσβέσθη τὸ πτῶμα, διότι ἐκαίγετο καὶ τοῦτο ἐπετεύχθη κατὰ τὰς δύο τὸ πρωΐ.

4. Ἡ περιγραφὴ τῆς πυρκαϊᾶς ὑπὸ τοῦ Μ. κατὰ τὴν ὑπὸ ἰατροῦ θεραπείαν.

Περὶ τὴν 23ην ὥραν κατέφθασε ἐπὶ τόπου ὁ ἰατρὸς Λ. ἀπὸ τὸ Ὄτερμπεργκ, ὁ ὁποῖος διεπίστωσε κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ Μ. μαυρίλες στὸ πρόσωπο καὶ στὰ χέρια καὶ ἐπειδὴ οὗτος παρεπονεῖτο γιὰ πόνους εἰς τὸ στῆθος καὶ γιὰ δηλητηρίασιν ἀπὸ καπνόν, διέταξε νὰ μεταφερθῇ εἰς τὸ δημοτικὸν νοσοκομεῖον τοῦ Καϊζερσλάουτερν. Πρὸ τῆς μεταφορᾶς του μὲ τὸ ἀφιχθὲν ὑγειονομικὸν ὄχημα, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ

Εἰκὼν 2: Προσθία ὄψις τοῦ καέντος αὐτοκινήτου (Π 5 σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον εὑρέθη τὸ δαχτυλίδι, Π 4 σημεῖον εἰς τὸ ὁποῖον εὑρέθη τὸ ἐπανωφόρι).

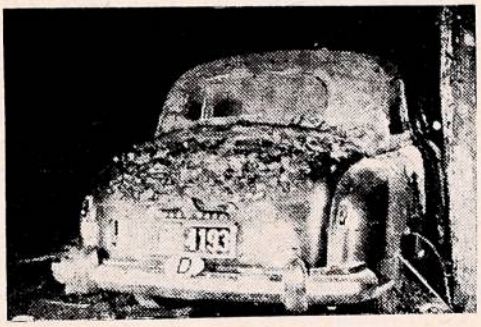

Εἰκὼν 3: Ὄψις τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τοῦ ὀχήματος.

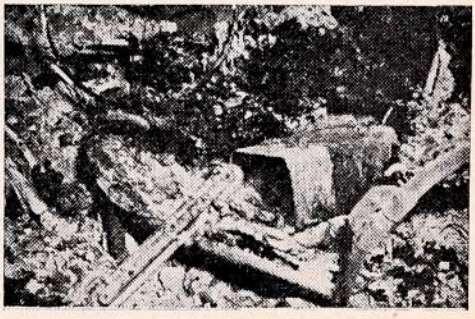
ἰατροῦ διὰ τὴν προέλευσιν τῆς πυρκαϊᾶς ἐδήλωσεν τὰ ἴδια μὲ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶπεν καὶ εἰς τὸν μάρτυρα Ν.

5. Συμπεριφορὰ τοῦ Μ. μέχρι τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὴν κατοικίαν του. Περαιτέρω περιγραφὴ τῆς ἀναφλέξεως.

Κατὰ τὴν διαδρομὴν πρὸς τὸ Καϊζερσλάουτερν ὁ Μ. περιέγραψε εἰς τὸν παρα-

Εἰκὼν 4: Ὀπισθία ὄψις τοῦ αὐτοκινήτου δεικνύουσα τὴν θέσιν του ὡς πρὸς τὸ δέντρον καὶ τὸ κράσπεδον τῆς ὁδοῦ.

Εἰκὼν 5: Ὄψις διὰ τῆς ἀριστερᾶς θύρας τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ αὐτοκινήτου πρὸς τὴν θέσιν τοῦ ὁδηγοῦ μετὰ τοῦ πτώματος καὶ τοῦ δοχείου Α ἀριστερά.

καθήμενόν του μάρτυρα Σ. τὸ δυστύχημα ὡς ἀκολούθως : «Ἐσταμάτησα, εἶπεν, » διὰ νὰ ἀνεύρω ἕνα δίσκο ἀποσπασθέντα ἀπὸ τὸν τροχὸν τοῦ αὐτοκινήτου μου. » Ἀφοῦ ὀπισθοχώρησα ὀλίγον, ἤκουσα ἕνα κρότον καὶ στραφεὶς εἶδα τὸ αὐτοκίνητο » νὰ φλέγεται. Ἔτρεξα ἀμέσως ὀπίσω, ἔπιασα τὴν γυναῖκα μου καὶ προσεπάθησα » νὰ τὴν τραβήξω ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐπέτυχα. Ἔλαβα κατόπιν τὴν » φιάλην μὲ τὴν καταλυτικὴν βενζίνην, ἡ ὁποία εὑρίσκετο εἰς τὸ πάτωμα μεταξὺ

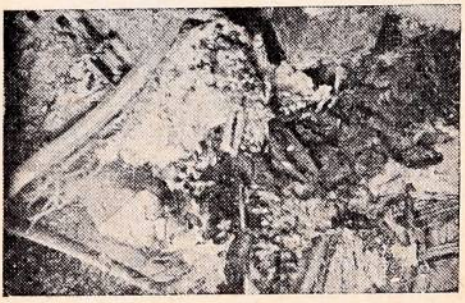
» τοῦ ἐμπροσθίου καὶ ὀπισθίου καθίσματος, ἐξεκένωσα τὸ περιεχόμενον της καὶ » τὴν ἐπέταξα. Ἡ πυρκαϊὰ πιθανὸν νὰ προεκλήθη ἀπὸ ἀναμμένον σπίρτον τῆς γυ- » ναικός μου ἡ ὁποία ἀναζητοῦσε ἕνα δακτυλίδιον».

Εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ Καϊζερσλάουτερν ὁ Μ. παρεπονέθη πάλιν διὰ τὰ ἐγκαύματα τῶν χειρῶν του καὶ ἀφοῦ τοῦ ἐπεδέθησαν, ἐζήτησε νὰ μεταφερθῇ εἰς τὴν οἰκίαν του. Ἐκεῖ ἐγνωστοποίησε εἰς τὸν μεγαλύτερον υἱόν του τὸν θάνατον τῆς μητρός του, ἀνέφερεν δὲ προσέτι ὅτι πάντοτε ἔπαιζε μὲ τὰ σπίρτα.

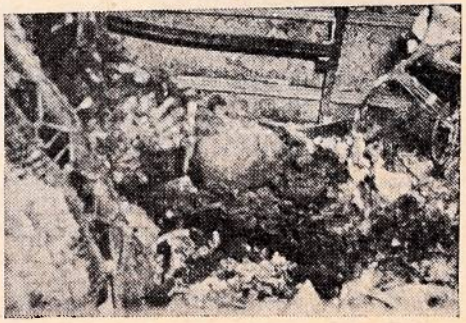
6. Περαιτέρω διαπιστώσεις εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς ἀφίχθησαν τρεῖς ὑπάλληλοι τῆς ἐγκληματολογικῆς ἀστυνομίας, τοῦ Καϊζενρσλάουτερν καὶ προέβησαν εἰς τὰς πρώτας ἐξακριβώσεις, ἀφοῦ ἐφωτογράφησαν τὴν ἅμαξαν καὶ τὰ πέριξ αὐτῆς.

Τὴν 19-2-54 περὶ ὥραν 8.30 ἀφίχθησαν εἰς τὸν ἐν λόγῳ τόπον ὁ ἰατροδικα-

Εἰκὼν 6: Ὄψις διὰ τῆς ἀριστερᾶς θύρας τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ αὐτοκινήτου πρὸς τὸ πτῶμα καὶ πρὸς τὸ δοχεῖον Α (ἀριστερὰ κάτω) καὶ προσθία ὄψις τοῦ δοχείου Β (δεξιὰ ἄνω).

Εἰκὼν 7: Ὄψις ἀπὸ τὴν δεξιὰν θύραν πρὸς τὴν θέσιν τοῦ ὁδηγοῦ μετὰ τοῦ πτώματος.

στὴς Π. καὶ τέσσαρες ὑπάλληλοι τῆς ἐγκληματολογικῆς ὑπηρεσίας, ἐκτὸς δὲ αὐτῶν μετέβη καὶ ὁ ἐμπειρογνώμων αὐτοκινήτων μηχανικὸς Κ. Τὸ καμένο αὐτοκίνητο παρουσίαζε τὴν ἑξῆς εἰκόνα : Κολλητὰ εἰς τὸ δεξιὸν κράσπεδον τοῦ δρόμου εἰς ἀπόστασιν 15 ἑκατ. ἀπὸ ἕνα δένδρο, εὑρίσκετο τὸ αὐτοκίνητον ἐσωτερικῶς τελείως καμένο καὶ σκεπασμένο μὲ ἕνα στρῶμα φαιᾶς τέφρας.

Ἡ δεξιὰ θύρα του ἦτο διὰ πιέσεως πρὸς τὰ ἄνω ἑρμητικῶς κλεισμένη. Ἀπὸ τὰ σαφῆ ὁρατὰ ἴχνη ἐφαίνετο (συμφωνοῦντος καὶ τοῦ μάρτυρος Ν.) ὅτι τοῦτο, ἐνῷ ἐφιλέγετο ὠθήθη κατὰ 45 ἑκατ. πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ συνεπῶς θὰ εὑρίσκετο προηγουμένως πλησίον τοῦ δένδρου καὶ ἡ δεξιὰ θύρα του θὰ ἐστηρίζετο ἐπ' αὐτοῦ.

Οἱ ἐμπρόσθιοι τροχοὶ κατὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος εἶχαν καῇ. Οἱ ὀπίσθιοι δὲν παρουσίαζαν ἴχνη πυρκαϊᾶς. Ἐπίσης ἡ σχεδὸν πλήρης βενζίνης δεξαμενὴ εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς ἁμάξης καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ εὑρισκομένη σκευοφόρος ἦσαν ἀνέπαφοι.

Ἐντὸς τοῦ ὀχήματος εὑρίσκοντο ἐπὶ τοῦ καθίσματος τοῦ ὁδηγοῦ τὰ λείψανα τῆς κυρίας Μ. Αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες της ἦσαν ἀπηνθρακωμέναι. Ἡ ἐν διαλύσει κεφαλή της ἦτο καμένη καὶ ἀγνώριστος, τὰ μέρη δὲ τοῦ κορμοῦ ἦσαν ἐπίσης καμένα.

Ἐγένετο σκέψις νὰ ἐξετασθῇ ἀργότερον ὁ κορμὸς μὴ τυχὸν ἔμειναν μερικὰ ὄργανα τοῦ σώματος ἀνέπαφα ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς. Μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς τέφρας ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ αὐτοκινήτου εὑρέθησαν τὰ ἑξῆς ἀντικείμενα: Ἀριστερὰ τοῦ πτώματος, πλησίον τοῦ καθίσματος τοῦ ὁδηγοῦ εὑρίσκετο ἕνα δοχεῖον τὸ ὁποῖον περιεῖχεν καταλυτικὴν βενζίνην (εἰς τὸ ἑξῆς θὰ σημειώνεται ὡς δοχεῖον Α), παρ' αὐτὸ ἕνας βιδολόγος, ἔμπροσθεν δὲ τοῦ καθίσματος τοῦ ὁδηγοῦ εὑρίσκετο μία πεσμένη καὶ ἐπίσης καμμένη θερμάστρα καταλυτικῆς βενζίνης.

ΔΑΚΤΥΛΟΣΚΟΠΙΑ

— ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΙΣ ΔΑΚΤΥΛΙΚΩΝ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΕΘΟΔΟΝ ΕΔ. ΧΟΥΒΕΡ, ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΑΣΤΥΝ. Β. ΑΜΕΡΙΚΗΣ —

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. **Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

Τὸ ἀποτύπωμα 144 παρατίθεται διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους δι' οὓς καὶ τὸ προηγούμενον. Ἀλλ' εἰς τὸ ἀποτύπωμα αὐτὸ ἡ προεκτεινομένη γραμμὴ δὲν τείνει πρὸς τὰ ἄνω. Ὅθεν ἡ προέκτασις αὐτῆς συνεχίζεται μέχρις ὅτου αὕτη φθάσῃ πλησιέστατα πρὸς τὸ δεξιὸν ἢ ἐπ' αὐτοῦ τούτου

Σχέδιον 143

Σχέδιον 144

τοῦ δέλτα. Ἐκ τῆς μελέτης τῆς προεκτεινομένης γραμμῆς δείκνυται ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ἀποτύπωμα εἶναι γόρς μίτινγκ.

Συχνάκις μικρὸς ἀριθμὸς τύπων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων, ἐνῷ ἐκ πρώτης ὄψεως δὲν προκαλεῖ ἀμφιβολίας, ἐν τούτοις ὅμως παρουσιάζει διαφόρους δυσκολίας ὡς πρὸς τὸν χαρακτηρισμὸν καὶ τὴν ταξινόμησιν αὐτῶν. Τὰ ἐν λόγῳ ἀποτυπώματα ἐμφανίζονται συνήθως ὡς τύπος «γόρς διπλῆς κολπώσεως» ἢ «ἀξιτένταλ». Ἐνίοτε ὅμως καὶ ὁ τύπος τῶν λούπς παρουσιάζει τοιαύτας δυσκολίας. Αἱ δυσκολίαι εἰς τὸν

Εἰς τὸ ἐμπρόσθιον ἄκρον τοῦ ὀπισθίου καθίσματος εὑρίσκετο ὄρθιον ἕνα δεύτερον καμένο δοχεῖον (εἰς τὸ ἑξῆς θὰ σημειώνεται ὡς δοχεῖον Β). Ἡ λαβὴ καὶ τὸ βιδωτὸ κάλυμμα τοῦ δοχείου Β ἦσαν λυωμένα, παρὰ τὸ δοχεῖον δὲ τοῦτο καὶ τὸ ἀριστερὸν παράθυρον τῆς ἁμάξης εὑρίσκετο ἕνα κυνηγετικὸ μαχαίρι.

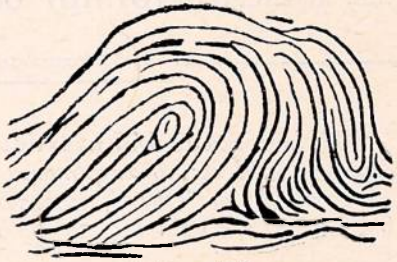
Ἐκ τῆς αὐτοψίας τοῦ τόπου πέριξ τῆς ἁμάξης διεπιστώθησαν τὰ ἑξῆς : Εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ εἰς ἀπόστασιν περίπου 1,20 μ. ἀπὸ τὴν ἀριστερὰν θύραν τῆς ἁμάξης εὑρίσκετο τὸ δακτυλίδιον τῆς θανούσης Μ. καὶ πλησίον αὐτοῦ ἕνα μονόγραμμα ἀπὸ τὸ καπέλλο τοῦ Μ. Εἰς ἀπόστασιν 4,20 μ. ὄπισθεν τῆς ἁμάξης καὶ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τῆς ὁδοῦ εὑρίσκετο τὸ ἐπανωφόριον τοῦ Μ. καὶ 9 μ. ὄπισθεν τῆς ἁμάξης καὶ 11 μ. ἀπὸ τὸ κράσπεδον τῆς ὁδοῦ ἐντὸς τοῦ δάσους εὑρίσκετο ἡ καφὲ φιάλη ἡ ὁποία περιεῖχεν ὑπόλοιπον καταλυτικῆς βενζίνης. Τὸ ὑάλινον πῶμα τῆς φιάλης εὑρέθη 3,5 μ. μακρύτερον ταύτης. Ὁ δίσκος τοῦ ἀριστεροῦ ὀπισθίου τροχοῦ εὑρίσκετο 24 μ. ὄπισθεν τῆς ἁμάξης καὶ 4 μ. ἀπὸ τὸ δεξιὸν κράσπεδον.

(Συνεχίζεται)

τύπον τῶν λούπς ἀνακύπτουν εἰς ἃς περιπτώσεις αἱ κολπώσεις αὐτῶν εἶναι ἐπιμήκεις ὥστε ἡ καμπύλη—ὁ ὦμος—αὐτῶν νὰ μὴν ἀναφαίνεται εἰμὴ μόνον εἰς τὸ ἀπώτατον ἄκρον τῶν πλευρῶν τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος καὶ ὅταν ἡ περιστροφικὴ λῆψις

Σχέδιον 145

Σχέδιον 146

τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος εἶναι πλήρης ἢ κατεβλήθη εἰδικὴ προσπάθεια ὥστε ἡ περιστροφικὴ λῆψις αὐτοῦ νὰ εἶναι ἀσυνήθως μεγάλη, ὡς αὕτη δείκνυται εἰς τὰ ἀποτυπώματα 146 ἕως 148.

Τὸ σχέδιον τοῦ ἀποτυπώματος 145 ταξινομούμενον, ὡς παρουσιάζεται, δύναται νὰ καταταχθῇ εἰς τὸν τύπον τοῦ «ἀξιτένταλ γόρς». Τὰ σχέδια 146 καὶ 147 δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς «γόρς διπλῆς κολπώσεως» καὶ τὸ ἀποτύπωμα 148

Σχέδισν 147

Σχέδιον 148

ὡς τύπος λούπ. Ἅπαντα τὰ σχέδια καὶ τὰ ἀποτυπώματα καταδεικνύουν ὅτι κατεβλήθη προσπάθεια περιστροφῆς αὐτῶν πέραν τῆς συνήθους.

Ἂν ὅμως εἰς μίαν νεωτέραν λῆψιν ἡ περιστροφικὴ ἀποτύπωσις δὲν εἶναι πέραν τῆς συνήθους, θὰ δοθῇ διάφορος ἐντελῶς τῆς πρώτης ταξινόμησις. Ἂν δὲ ὁ ταξινόμος δὲν θεωρήσῃ ἐπιβεβλημένην καὶ δευτερεύουσαν ταξινόμησιν τὸ λάθος, δηλαδὴ ἡ ἐσφαλμένη ταξινόμησις θὰ ἔχῃ ἀσφαλῶς δυσάρεστα ἀποτελέσματα.

Δηλαδὴ ἂν τοῦ αὐτοῦ ἀτόμου εἶχον ληφθῇ καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἄτινα καὶ εὑρίσκοντο εἰς τὸ ἀρχεῖον, τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν θὰ διαπιστωθῇ λόγῳ τῆς δοθείσης λανθασμένης ταξινομήσεως τῶν διὰ δευτέραν φορὰν ληφθέντων δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων. Τὸ λυσιτελέστερον μέτρον πρὸς ἀποφυγὴν τοιούτου εἴδους λαθῶν εἶναι ὅτι ὁ τύπος τῶν ἐν λόγῳ δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων δέον νὰ ταξινομῆται ὡς θὰ ἐνεφανίζετο ἂν δὲν εἶχον δι' ὑπερβολικῆς περιστροφῆς τοῦ δακτύλου ἀποτυπωθῇ. Νὰ ἀναζητῶνται δὲ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δευτερευούσης ταξινομήσεως, ἥτις δίδεται, εἰς ἣν περίπτωσιν ἡ περιστροφικὴ αὐτῶν ἀποτύπωσις ἦτο ἀσυνήθης.

Ἐφαρμόζοντες τὰς ἀναφερθείσας μεθόδους τὸ ἀποτύπωμα 145 κατατάσσεται πλέον εἰς τὸν τύπον τοῦ τέντιτ—ἄρς καὶ βάσει τῆς δευτερευούσης ταξινομήσεως εἰς τὸν τύπον τοῦ γόρς. Τὰ ἀποτυπώματα 146 καὶ 147 κατατάσσονται εἰς τὸν τύπον τῶν λοὺπς καὶ βάσει τῆς δευτερευούσης ταξινομήσεως εἰς τὸν τύπον τοῦ γόρς. Τὸ ἀποτύπωμα 148 κατατάσσεται εἰς τὸν τύπον τοῦ ἄρς καὶ βάσει τῆς δευτερευούσης ταξινομήσεως εἰς τὸν τύπον τοῦ λούπ.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ δοθοῦν περισσότεραι ὁδηγίαι οὐδὲ νὰ δημιουργηθοῦν λεπτομερέστεροι κανόνες διὰ τοὺς δακτυλοσκόπους—ταξινόμους—ὥστε ὁσάκις οὗτοι εὑρίσκονται πρὸ δυσκολιῶν ἀναφυομένων λόγῳ τῆς πολυμορφίας τῶν σχημάτων τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν νὰ δίδουν ἐπακριβῶς τὴν πρέπουσαν κυρίαν ταξινόμησιν. Δέον πάντες οἱ δακτυλοσκόποι νὰ γνωρίζουν ὅτι ἡ ἀτομικὴ πρωτοβουλία καὶ ἡ πεῖρα εἰς τὰς ἐν λόγῳ περιπτώσεις εἶναι ὁ μόνος καὶ ὁ ἰσχυρότερος κανών.

Ἂν ὁ τύπος τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος κατὰ τὴν γνώμην τοῦ δακτυλοσκόπου—ταξινόμου—ἔχει κανονικῶς περιστραφῆ κατὰ τὴν ἀποτύπωσιν ἐπὶ τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου νὰ χαρακτηρίζεται καὶ νὰ ταξινομῆται ὡς τοῦτο ἐμφανίζεται ἐπὶ τοῦ δακτυλοσκοπικοῦ δελτίου. Ἂν ὁ ταξινόμος ἀντιληφθῇ ὅτι τὸ δακτυλικὸν ἀποτύπωμα ἔχει περιστραφῆ περισσότερον τοῦ κανονικοῦ, νὰ τὸ ταξινομῇ ὡς θὰ ἐνεφανίζετο ἂν τοῦτο εἶχεν ληφθῇ διὰ τῆς συνήθους περιστροφῆς. Ἡ ἡλικία, τὸ βάρος, τὸ μέγεθος τῶν δακτύλων (ὅπως ταῦτα παρουσιάζωνται κατὰ τὴν κανο-

Σχέδιον 149

Σχέδιον 150

νικὴν φυσιολογικὴν λῆψιν) τὸ πάχος τῶν θηλοειδῶν γραμμῶν καὶ ἡ πεῖρα τοῦ λαμβάνοντος τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα εἶναι παράγοντες οἵτινες συντελοῦν καὶ σπουδαίως συμβάλλουν εἰς τὸ νὰ καταλήγῃ ὁ δακτυλοσκόπος—ταξινόμος— εἰς ἓν ὀρθὸν συμπέρασμα. Τὸ νὰ ἐπιστήσωμεν ἰδαιτέρως τὴν προσοχὴν τῶν δακτυλοσκόπων —ταξινόμων—διὰ τοὺς σπανίως παρουσιαζομένους καὶ ἐξαιρετικῆς μορφῆς αὐτοὺς τύπους τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τὸ νομίζομεν περιττὸν καὶ τελείως ἄσκοπον. Τὰ ἀποτυπώματα 149 καὶ 150 ἔχουν ἐπίσης ἕνα δεύτερον τύπον λούπ πλησιέστατα πρὸς τὴν δεξιὰν πλευρὰν αὐτῶν. Εἰς ἀμφότερα τὰ ἀποτυπώματα τὸ δεύτερον λούπ εὑρίσκεται πλησίον τοῦ δέλτα καὶ συνεπῶς ἂν κατὰ τὴν λῆψιν τοῦ δακτυλικοῦ ἀποτυπώματος ἡ περιστροφὴ τοῦ δακτύλου δὲν εἶναι ἀσυνήθης, δηλαδὴ πέραν τῆς κανονικῆς, ἡ ἀπεικόνισις αὐτοῦ δὲν θὰ μεταβληθῇ, δηλαδὴ αἱ κολπώσεις θὰ ἀποτυπωθοῦν. Διὸ ὁ ἀναφερθεὶς κανὼν δὲν ἰσχύει διὰ τὸν τύπον τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων 149 καὶ 150.

Ἀμφότερα τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἐχαρακτηρίσθησαν ὡς τύπος γόρς καὶ διὰ τῆς δευτερευούσης ταξινομήσεως ὡς τύπος λούπς, διὰ τὴν σπανίαν μὲν ἀλλ' ἐνδεχομένην περίπτωσιν νὰ ληφθοῦν κατὰ τρόπον ὥστε νὰ μὴν ἀπεικονίζωνται τὰ δεύτερα σχήματα τῶν κολπώσεων.

Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗΣ

ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΜΕΣΑ ΠΟΛΕΜΟΥ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, ὑπὸ
Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χ. ΠΑΤΣΙΟΥΡΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΥΡΗΝΙΚΗΣ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑΣ

ΙΙΙ. Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΣΗΣ ΠΥΡΗΝΙΚΗΣ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑΣ

α) Κατάλοιπα ραδιενεργείας καὶ ραδιενέργεια ἐξ ἐπαγωγῆς.
β) Φθορὰ ραδιενεργείας.
γ) Ραδιενεργὸς «δηλητηρίασις».
δ) Οἱ κίνδυνοι ἐκ τῆς παραμενούσης ραδιενεργείας τυπικῆς ἐκρήξεως.
ε) Οἱ κίνδυνοι ἐκ τῆς παραμενούσης ραδιενεργείας ὑδρογονικῆς βόμβας.
στ) Μόλυνσις εἰς τὰς προβαλλομένας περιοχάς.
ζ) Μόλυνσις εἰς τὰς μὴ προσβαλλομένας περιοχάς.

***

α) Κατάλοιπα ραδιενεργείας καὶ ραδιενέργεια ἐξ ἐπαγωγῆς.

Εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους ἀνελύθη ὁ κίνδυνος τῆς ἀμέσου ἀκτινοβολίας ἐκ τῆς ἐκρήξεως. Ἀλλ' ὁ κίνδυνος ἐκ τῆς ραδιενεργείας δὲν περιορίζεται εἰς αὐτήν, ἰδίᾳ ἐὰν ἡ ἔκρηξις λάβῃ χώραν ἐπὶ ἢ πλησίον τοῦ ἐδάφους. Ὡρισμένη ποσότης τῶν προϊόντων τῆς ἐκρήξεως, τὰ ὁποῖα εἶναι ἐπ' ἀρκετὸν χρόνον ραδιενεργά, ἐπιπίπτει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πλησίον τοῦ ἐπικέντρου τῆς ἐκρήξεως ἢ πέριξ αὐτοῦ.

Μέρος τούτων δυνατὸν νὰ ἐπιπέσῃ εἰς περιοχὴν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου ἢ νὰ παρασυρθῇ εἰς τὰ ἀνώτατα στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ νὰ ἐπιπέσῃ εἰς περιοχήν, ἴσως κατὰ πολὺ ἀπομεμακρυσμένην ἐκ τοῦ ἐπικέντρου τῆς ἐκρήξεως, ἀναλόγως τοῦ ἐπικρατοῦντος ἀνέμου εἰς τὰ στρώματα αὐτά.

Τὰ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πίπτοντα ἢ ἐπιτιθέμενα τοιαῦτα ραδιενεργὰ προϊόντα τῆς ἐκρήξεως, ἀναμεμειγμένα μετὰ κόνεως ἢ κορνιοτοποιημένων ἐρειπίων, χώματος κλπ. καὶ ἀπορροφηθέντα κατὰ τὴν ἄνοδον τῆς πυρίνης σφαίρας καλοῦνται ραδιενεργὰ κατάλοιπα (1).

Ἐὰν ἡ ἔκρηξις λάβῃ χώραν πλησίον τοῦ ἐδάφους, τότε δημιουργεῖται μεγάλη ποσότης πηγῶν ραδιενεργείας ἐξ ἐπαγωγῆς, συνεπείᾳ τῶν οὐδετερονίων, λόγῳ τῆς μικρᾶς ἀποστάσεως μεταξὺ τοῦ σημείου ἐκπομπῆς τῶν οὐδετερονίων καὶ τῶν ὑλικῶν τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους. Ἡ ραδιενέργεια αὕτη, ἡ ὁποία εἶναι τοπικῶς περιωρισμένη εἰς τὰ «χείλη» τοῦ δημιουργουμένου κρατῆρος, μειοῦται σχεδὸν ταχέως καὶ δὲν ἔχει τόσην σημασίαν ὅσην ἡ ραδιενέργεια τῶν ραδιενεργῶν καταλοίπων.

Εἰς τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς προσβληθείσης ἐκ τῶν ραδιενεργῶν καταλοίπων περιοχῆς, ἡ ἔντασις θὰ εἶναι μικρὰ ἐν συγκρίσει μὲ τὴν δόσιν τῆς ἀρχικῆς ἀκτινοβολίας γάμμα εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ἀμέσων καταστροφῶν.

Ὁπωσδήποτε ὅμως, λόγῳ τῆς ὑπάρξεως ραδιενεργῶν ὑλικῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὁ κίνδυνος τῆς ἀκτινοβολίας τῆς περιοχῆς εἶναι συνεχὴς καὶ—ἐπ' ἀρκετὸν χρονικὸν

---

1. Ἐπροτιμήσαμεν τὸν ὅρον «ραδιενεργὰ κατάλοιπα» ἀντὶ τοῦ ὅρου «ραδιενεργὸς διασπορά», διότι ἡ λέξις «κατάλοιπα» ὡς οὐσιαστικὸν σημαίνει πᾶν ὅτι ὑπολοίπεται καὶ ἀπομένει, ἐνῷ διασπορὰ σημαίνει ἐνέργειαν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ διασπείρειν, ἢ τὸν διασκορπισμὸν (σκόρπισμα) συνεπείᾳ ἀνέμου, ὕδατος (θαλασσίων ρευμάτων) καὶ πολλῶν ἄλλων κοινωνικῶν ἢ φυσικῶν αἰτίων, π.χ. διασπορὰ σωμάτων, ὑδροβίων ζῴων, διασπορὰ ἀνθρώπων, ὀπτικῶν ἀξόνων καὶ βλημάτων. (Ἀγγλιστὶ fallout, Γαλλιστὶ retombées radioactives).

διάστημα—σοβαρὸς καὶ ἐπικίνδυνος διὰ τοὺς παραμένοντας εἰς αὐτὴν ἢ τοὺς διερχομένους δι' αὐτῆς.

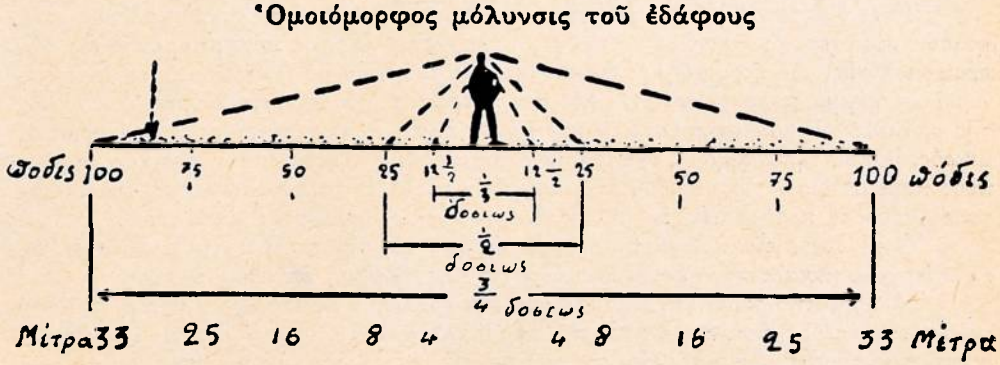
Αἱ ἀκτῖνες βῆτα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθοῦν ἀμελητέαι παρ' ὅτι τ' ἀποτελέσματα αὐτῶν εἶναι περιωρισμένα ἐν συγκρίσει μὲ τὰ τοιαῦτα τῶν ἀκτίνων γάμμα, λόγῳ τῆς μικρᾶς ἀκτῖνος δράσεως αὐτῶν εἰς τὸν ἀέρα. Ἡ ἀκτινοβολία βῆτα ἀποτελεῖ κίνδυνον διὰ τὸν ἄνθρωπον, ὅταν ἡ πηγὴ ἐκπομπῆς αὐτῆς εὑρίσκεται πλησίον, δηλαδὴ εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μέτρων ἀπ' αὐτόν.

Βαρὺς ἱματισμός, ὑψηλὰ ὑποδήματα καὶ περιπόδια (κάλτσες) ἐξασφαλίζουν σχεδὸν πλήρη προστασίαν ἐκ τῆς ἀκτινοβολίας βῆτα. Τὸ δέρμα, αὐτὸ καθ' ἑαυτό, ἐνεργεῖ ὡς κάλυμμα διὰ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἀκτινοβολίας βῆτα, δύναται ὅμως αὕτη νὰ προκαλέσῃ ἐπὶ τοῦ δέρματος—εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις—ἐγκαύματα παρόμοια μὲ τὰ ἐγκαύματα τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων.

Γενικῶς δύναται νὰ λεχθῇ, ὅτι, ἐὰν ἡ ἔκθεσις ἀνθρώπων εἰς ἀκτινοβολίαν γάμμα ἐλέγχεται καὶ ἡ ἀπορροφουμένη δόσις δὲν ὑπερβῇ τὰ ἐπιτρεπόμενα ὅρια, ὁ κίνδυνος ἐκ τῆς ἀκτινοβολίας βῆτα δὲν εἶναι σοβαρός. Ὁπωσδήποτε, ὅμως, θεωρεῖται ἐπιβεβλημένον ὅπως, τὸ προσωπικόν, τὸ ὁποῖον ἔρχεται εἰς ἐπαφὴν μὲ ἐρείπια—τὰ ὁποῖα ἐνδεχομένως νὰ ἔχουν μολυνθῇ—φέρῃ χειρόκτια (γάντια), ὥστε νὰ ἐμποδίζωνται τὰ σωματίδια βῆτα νὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ δέρματος τῶν χειρῶν. Ἐπὶ πλέον θεωρεῖται ἀπαραίτητον ὅπως τοῦτο ὑποβληθῇ εἰς ἐμπεριστατωμένην κάθαρσιν (λουτρὸν) εὐθὺς ὡς ἐγκαταλείψῃ τὴν μολυνθεῖσαν περιοχήν.

Λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ ἀκτινοβολία γάμμα ἔχει κατὰ πολὺ μεγαλύτερον «βελῆνεκὲς» ἀπ' ὅ,τι ἡ ἀκτινοβολία βῆτα, συνάγεται ὅτι τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἀπορροφουμένης δόσεως εἰς δεδομένον σημεῖον συνίσταται ἐξ ἀκτίνων γάμμα, ἐκπεμπομένων ἐκ διαφόρων ἀποστάσεων ἐξ αὐτοῦ. Πράγματι τὸ ἥμισυ τῆς δόσεως ταύτης ἐκπέμπεται ἐκ πηγῶν κειμένων ἐντὸς ἀποστάσεως 7,5 μετ. (25 ποδ.), τὸ ἕτερον δὲ ἥμισυ ἐκ πηγῶν κειμένων πέραν τῆς ἀποστάσεως αὐτῆς (ἰδὲ σχῆμα 1). Ἡ ὑπὸ τῶν κτιρίων καὶ ἄλλων μέσων κάλυψις συντείνει εἰς τὴν μείωσιν τῆς ἐντάσεως αὐτῆς, περιορίζουσα τὴν «σύμπραξιν» τῶν ὄπισθεν αὐτῶν πηγῶν εἰς τὴν προσβολὴν διὰ τῆς ἀκτινοβολίας των τοῦ δεδομένου σημείου. Διὰ τοῦτο ἡ ἐκκαθάρισις (ἀπολύμανσις) περιωρισμένης περιοχῆς, εἰς ἣν πρόκειται νὰ διεξαχθοῦν ἐπιχειρήσεις, μειώνει τὴν ἔντασιν τῆς ἀκτινοβολίας, πλὴν ὅμως, δὲν μειώνει ταύτην ἐπαρκῶς, λόγῳ τῆς συνεχοῦς ἐκπομπῆς τοιαύτης ἐκ τῶν πέριξ αὐτῆς πηγῶν.

Τὸ ὑπόλοιπον τῆς δόσεως προέρχεται ἐξ ἀποστάσεως πέραν τῶν 33 μέτρ. (100 ποδ.).

Σχῆμα 1.

Συνολικὴ δόσις ἀκτινοβολίας τῶν καταλοίπων ραδιενεργείας. Ἐκπεμπομένη ποσότης ἐκ πηγῶν εἰς διαφόρους ἀποστάσεις.

β) Φθορὰ ραδιενεργείας.

Ἡ ραδιενέργεια δὲν δύναται νὰ καταστραφῇ ἢ ν' ἀλλοιωθῇ διὰ χημικῶν μέσων, ἡ δὲ φθορὰ αὐτῆς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιταχυνθῇ ἢ νὰ ἐπιβραδυνθῇ. Τὸ μέσον ὅριον τῆς φθορᾶς τῆς ραδιενεργείας τῶν προϊόντων τῆς πυρηνικῆς ἐκκρήξεως γενικῶς εἶναι τοιοῦτον, ὥστε διπλασιαζομένου τοῦ χρόνου, ἡ ἔντασις τῆς ἐξ αὐτῶν ραδιενεργείας νὰ μειοῦται περίπου εἰς τὸ ἥμισυ. Ἡ κατὰ κυριολεξίαν, ἡ ραδιενέργεια ἐλαττοῦται διὰ συντελεστοῦ 10, ἐνῷ ὁ χρόνος πολλαπλασιάζεται ἐπὶ 7. Ἐὰν π.χ. ἡ ἔντασις εἰς ἓν σημεῖον, μίαν ὥραν μετὰ τὴν ἔκρηξιν εἶναι 100 ραῖντγκεν ὡριαίως, τότε ἡ ἔντασις αὐτῆς εἰς διάφορα χρονικὰ διαστήματα θὰ εἶναι ὡς κάτωθι :

Χρόνος μετὰ τὴν ἔκρηξιν	Ὡριαία ἔντασις
1 ὥρα	100 ραῖντγκεν
7 ὧραι	10 »
49 ὧραι (περίπου 2 ἡμέραι)	1 »
2 ἑβδομάδες	0,1 »
14 ἑβδομάδες (τρεῖς μῆνες περίπου)	0,01 »

Τοῦτο θὰ συμβῇ, ἂν τὰ ραδιενεργὰ ὑλικὰ παραμείνουν ἐκεῖ ὅπου ἐναπετέθησαν. Ἐὰν ὡρισμένα ἐξ αὐτῶν καλυφθοῦν (ταφοῦν) συνεπείᾳ μετακινήσεως (γυρίσματος) τῶν ἐρειπίων ἢ φυσικῶς μετακινηθοῦν ὑπὸ βροχῆς ἢ ἀνέμου ἢ συνεπείᾳ «ἀπολυμαντικῶν» μέτρων (ὡς π.χ. διὰ χρήσεως ἐκτοξευομένου δι' αὐτῶν ὕδατος ἐπὶ ἐστρωμένων περιοχῶν) τότε ἡ ἔντασις τῆς ραδιενεργείας θὰ εἶναι μικροτέρα τῆς προαναφερθείσης.

γ) Ραδιενεργὸς «δηλητηρίασις».

Ὁ ὅρος οὗτος περιλαμβάνει τὰ προκαλούμενα ἀποτελέσματα, συνεπείᾳ τῆς εἰσόδου ραδιενεργῶν ὑλικῶν ἐντὸς τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Τοιαῦτα ὑλικὰ δύνανται νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ ἀνθρώπου κατὰ διαφόρους τρόπους π.χ.

ι) Δι' ἀναπνοῆς μολυνθείσης κόνεως.

ιι) Διὰ λήψεως μολυνθέντων τροφίμων ἢ πόσεως μολυνθέντος ὕδατος.

ιιι) Διὰ τραυμάτων ἢ ἄλλης λύσεως τῆς συνεχείας τοῦ δέρματος.

Τὸ ἐργαζόμενον εἰς μολυνθείσας περιοχὰς προσωπικὸν Πολιτικῆς Ἀμύνης δύναται κατὰ μεγάλην πιθανότητα νὰ ὑποστῇ τοιαύτην «δηλητηρίασιν». Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἐφαρμόζονται τὰ αὐτὰ ὅρια τῶν δόσεων ὡς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐξωτερικῆς ἀκτινοβολίας γάμμα.

Ἔχει διαπιστωθῇ ὅτι ὁ ἐσωτερικὸς αὐτὸς κίνδυνος εἶναι μικρὸς ἐν συγκρίσει μὲ τὸν «ἐξωτερικὸν» κίνδυνον, τὸν προκαλούμενον ἐκ τῆς ἐκπεμπομένης ἐκ τῶν πέριξ μολυνθεισῶν περιοχῶν ἀκτινοβολίας γάμμα. Ἐὰν δὲ ἡ ἔκθεσις εἰς τὴν ἀκτινοβολίαν γάμμα παρακολουθεῖται καὶ δὲν ὑπερβαίνει τὰ ἐπιτρεπτὰ ὅρια, ὁ κίνδυνος τῆς ραδιενεργοῦ «δηλητηριάσεως» καὶ μόνον εἶναι, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν πρῶτον, μικρός. Ὁπωσδήποτε ὅμως, ἔχει βασικὴν σημασίαν ἡ λῆψις προστατευτικῶν μέτρων πρὸς παρεμπόδισιν τῆς εἰσόδου ραδιενεργῶν ὑλικῶν ἐντὸς τοῦ σώματος, αἱ δὲ διάφοροι μέθοδοι προστασίας ἐκ τοῦ κινδύνου αὐτοῦ ἀναλύονται κατωτέρω.

Ὁ κίνδυνος εἶναι κατὰ πολὺ σοβαρώτερος εἰς τὴν περίπτωσιν μολύνσεως ἐκ ραδιενεργῶν καταλοίπων ἐκρήξεως ὑδρογονικῆς βόμβας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Τὰ ἐξ αὐτῆς ραδιενεργὰ κατάλοιπα προσβάλλουν ἐκτεταμένην περιοχὴν κατὰ πολὺ μεγαλυτέρας ἐκτάσεως ἀπὸ τὴν προσβαλλομένην ὑπὸ τοῦ ὠστικοῦ κύματος. Κατὰ τὴν τοιαύτην προσβολὴν τὰ ραδιενεργὰ κατάλοιπα ἐναποτίθενται ἐπὶ τῶν δημητριακῶν καρπῶν, ἐπὶ τῶν βοσκοτόπων, πίπτουν εἰς ἀνοικτὰς δεξαμενὰς καὶ δύνανται κατὰ συνέπειαν νὰ εἰσέλθουν οὕτω εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν. Αἱ μέθοδοι ἀντιμετωπίσεως τοῦ προβλήματος τούτου μελετῶνται.

δ) Οἱ κίνδυνοι ἐκ τῆς παραμενούσης ραδιενεργείας τυπικῆς ἐκρήξεως.

Ἡ τυπικὴ βόμβα προκαλεῖ μεγαλυτέρας ἐκτάσεως καταστροφὰς διὰ τοῦ ὠστικοῦ κύματος αὐτῆς, ὅταν ἐκραγῇ εἰς τὸν ἀέρα. Τὸ πλέον «πρόσφορον» ὕψος διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς μεγίστης ἐκτάσεως καταστροφῶν ἐξαρτᾶται ἐκ διαφόρων παραγόντων, ὅπως ἡ φύσις τοῦ στόχου, ὁ τύπος τῶν κτιρίων κλπ. Διὰ τὰς περισσοτέρας Εὐρωπαϊκὰς πόλεις τὸ ὕψος τῶν 330 μέτρων (1.000 ποδῶν) θεωρεῖται τὸ πλέον πρόσφορον καὶ συνεπῶς τὸ πλέον πιθανὸν διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν. Ἐκ τοῦ ὕψους αὐτοῦ καὶ ἄνω ἡ ραδιενεργὸς μόλυνσις τοῦ ἐδάφους εἶναι σοβαρὰ μόνον εἰς τὴν περιοχὴν πέριξ τοῦ ἐπικέντρου τῆς ἐκρήξεως, ἡ ὁποία ὅμως, εἶναι σχετικῶς μικρᾶς ἐκτάσεως καὶ καλύπτεται ὑπὸ τῶν πλήρων καταστροφῶν τοῦ ὠστικοῦ κύματος (ζώνης Α). Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ἐπιχειρήσεων πολιτικῆς ἀμύνης θὰ διεξαχθῇ εἰς τὰς ἐξωτερικὰς περιοχὰς (ζώνας) κατ' ἀρχήν. Βαθμηδὸν δὲ θὰ ἐπεκτείνωνται ἐκ τῆς περιφερείας πρὸς τὸ κέντρον. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐπιχειρήσεων τῆς πρώτης αὐτῆς φάσεως εἰς τὰς ἐξωτερικὰς περιοχὰς—ζώνη (Β) καὶ (Γ)—ἡ ραδιενέργεια «φθίνει» εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε ὅταν καταστῇ δυνατὴ ἡ «διείσδυσις» εἰς τὴν κεντρικὴν περιοχὴν (ζώνην «Α») τῶν καταστροφῶν, ὁ ἐξ αὐτῆς κίνδυνος δὲν θὰ εἶναι ὑπολογίσιμος.

ε) Οἱ κίνδυνοι ἐκ τῆς παραμενούσης ραδιενεργείας ὑδρογονικῆς βόμβας.

Μία ὑδρογονικὴ βόμβα, 500πλασίως ἐντονωτέρα τῆς τυπικῆς, δημιουργεῖ 500πλασίαν περίπου παραμένουσαν ραδιενέργειαν. Ὁπωσδήποτε, τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ μόλυνσις ὡρισμένης περιοχῆς ἐξαρτᾶται κατὰ κύριον λόγον ἐκ τοῦ ὕψους τῆς ἐκρήξεως παρὰ ἐκ τῆς ἐντάσεως τῆς βόμβας, ἐπιβάλλει τὴν μελέτην τοῦ πιθανοῦ ὕψους εἰς τὸ ὁποῖον μία βόμβα τῶν 10 μεγατόννων ἐνδέχεται νὰ ἐκραγῇ. Ἡ μεγίστη περιοχὴ τῶν προκαλουμένων καταστροφῶν ἐκ τοῦ ὠστικοῦ κύματος ἐπιτυγχάνεται, ὅταν τὸ ὕψος τῆς ἐκρήξεως εἶναι περίπου 2,4 χλμ. (8.000 ποδ. ἢ 1,5 μιλ.). Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν ἡ ἀκτὶς τῶν ζημιῶν πολλαπλασιάζεται ἐπὶ τὸν συντελεστὴν 8. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ ἀκτὶς τῶν ἐλαφροτέρων ζημιῶν θὰ εἶναι περίπου 25,6 χλμ. (16 μιλ.). Ἀλλὰ εἰς τὴν πραγματικότητα ἐλάχιστοι στόχοι ἔχουν τοιαύτην κατωκημένην ἔκτασιν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ἐκρήξεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ πλησίον αὐτοῦ, ἡ ἀκτὶς τῶν ζημιῶν θὰ μειωθῇ περίπου κατὰ 20 %. Ἡ τοιαύτη ὅμως, μείωσις δὲν ἐνδιαφέρει, διότι, ἕνεκα τοῦ προαναφερθέντος λόγου καὶ παρὰ τὴν μείωσιν αὐτῆς, ἡ περιοχὴ τῶν σοβαρωτέρων ζημιῶν θὰ εἶναι μεγαλυτέρα τῆς ἐκτάσεως τῶν περισσοτέρων στόχων (πόλεων). Τούτου ἕνεκα, δέον ὅπως παραδεχθῶμεν τὴν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους ἔκρηξιν ὡς τὴν πλέον πιθανὴν «μέθοδον» χρησιμοποιήσεως ὑδρογονικῶν βομβῶν. Εἶς ἐπὶ πλέον λόγος τῆς τοιαύτης χρησιμοποιήσεως εἶναι ὁ κίνδυνος τῶν ραδιενεργῶν καταλοίπων, ὁ ὁποῖος ἐπαυξάνει τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς βόμβας ἄνευ μειώσεως τῶν πραγματικῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ ὠστικοῦ κύματος αὐτῆς.

στ) Μόλυνσις εἰς τὰς προσβαλλομένας περιοχάς.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ἐκρήξεως βόμβας 10 μεγατόννων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὁ δημιουργούμενος κρατήρ, αὐτὸς καθ' ἑαυτός, δύναται νὰ ἔχῃ διάμετρον 1,6 χλμ. (1 μιλ.). Ὁ κρατὴρ καὶ τὰ πέριξ αὐτοῦ «ἐρείπια» καθίστανται ἐντόνως ραδιενεργὰ συνεπείᾳ τοῦ «βομβαρδισμοῦ» των ὑπὸ οὐδετερονίων καὶ λόγῳ τῶν πιπτόντων ἐκεῖ προϊόντων τῆς ἐκρήξεως ἐκ τῆς πυρίνης σφαίρας. Πᾶσα ἐργασία εἰς τὸ κέντρον τῶν καταστροφῶν, καθὼς ἐπίσης καὶ εἰς ὡρισμένην περιοχὴν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου, θὰ εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατος ἐπί τινας ἡμέρας. Συνεπείᾳ τούτου, εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ἡ διάσωσις καὶ ἡ πυρόσβεσις θὰ πρέπῃ νὰ ἐγκαταλειφθοῦν ἢ νὰ περιορισθοῦν σοβαρῶς. Ἡ εἴσοδος προσωπικοῦ εἰς τὴν περιοχὴν καταστροφῶν, ἐκ κατευ-

θύνσεως πρὸς ἣν πνέει ὁ ἄνεμος, θὰ πρέπῃ νὰ γίνῃ ὑπὸ αὐστηρὸν ραδιολογικὸν ἔλεγχον. Κρίνεται σκόπιμον νὰ καθορισθοῦν δύο ζῶναι ἐπιχειρήσεων (ἐργασιῶν): μία ἐξωτερική, ἔνθα ἡ ραδιενέργεια θὰ ἔχῃ χαμηλὴν ἔντασιν καὶ τὸ προσωπικὸν θὰ δύναται νὰ ἐργασθῇ κατ' ἀλλαγὰς (φυλακάς) δι' ὡρισμένας ἡμέρας καὶ ἑτέρα ἐσω-

Σχῆμα 2.

Τὸ σύνηθες σχῆμα τῆς μολυνομένης ἐκ τῶν καταλοίπων ραδιενεργείας περιοχῆς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀνακοινώσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν (ἔκρηξις 1ης Μαρτίου 1954). Οἱ ἀριθμοὶ εἰς τοὺς κύκλους δεικνύουν κατὰ προσέγγισιν τὴν ἔντασιν τῆς ραδιενεργείας, ἡ ὁποία ἐκπέμπεται (εἰς ἀνοικτὸν χῶρον) κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πρώτων 36 ὡρῶν μετὰ τὴν πτῶσιν τῶν ραδιενεργῶν καταλοίπων εἰς τὰς ἐνδεικνυομένας περιοχάς.

τερική, ἔνθα ἐνδεχομένως νὰ καταστῇ ἀναγκαία ἡ εἴσοδος τῶν Ὑπηρεσιῶν Πολιτικῆς Ἀμύνης δι' ἐκτέλεσιν ἐπειγουσῶν ἀποστολῶν (π.χ. ἀπελευθέρωσις παγιδευθέντων ἐντὸς δημοσίου καταφυγίου), διὰ τὰς ὁποίας ἐπιβάλλεται ἡ διακινδύνευσις προσωπικοῦ μέχρις ἑνὸς λογικοῦ—ἀναλόγως τῆς ἀποστολῆς—ὁρίου. Ἀμφότεραι αἱ ζῶναι θὲ ἐπεκτείνονται πρὸς τὸ ἐπίκεντρον τῆς ἐκρήξεως βαθμηδὸν καὶ σὺν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου, λόγῳ τῆς «φθορᾶς» τῆς ραδιενεργείας, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας «ἀνοίγονται» νέαι ἐπιχειρησιακαὶ περιοχαὶ συνεχῶς.

ζ) Μόλυνσις εἰς τὰς μὴ προσβαλλομένας περιοχάς.

Τὰ ἀμερικανικὰ πειράματα κατέδειξαν ὅτι τὰ κατάλοιπα ραδιενεργείας ἐξ ὑδρογονικῆς ἐκρήξεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους δύνανται νὰ μολύνουν λίαν ἐκτεταμένην περιοχήν. Τὰ πλέον βαρύτερα σωματίδια τῶν διαφόρων ὑλικῶν, τὰ ὁποῖα παρασύρονται ὑπὸ τῆς πυρίνης σφαίρας, «συσσωρεύονται» πλησίον τοῦ κρατῆρος. Τὰ ἐλαφρώτερα ἐξ αὐτῶν ἀνυψοῦνται εἰς μεγαλύτερα ὕψη καὶ ἐκεῖθεν, παρασυρόμενα ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, καταπίπτουν ἐπὶ περιοχῶν, ἐκτὸς τῶν ζωνῶν Α, Β, Γ καὶ Δ, ἤτοι τῆς περιοχῆς τῶν ἀμέσων ἀποτελεσμάτων τῆς ἐκρήξεως, πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου. Μικρότερα ἀκόμη σωματίδια, τὰ ὁποῖα παρασύρονται εἰς τὰ ἀνώτατα στρώματα τῆς στρατοσφαίρας καὶ μεταφέρονται ὑπὸ τῶν ἐπικρατούντων ἐκεῖ ἀνέμων εἰς μεγάλας ἀποστάσεις, ἐπιπίπτουν ἐπὶ περιοχῶν κατὰ πολὺ ἀπεχουσῶν ἐκ τοῦ ἐπικέντρου τῆς ἐκρήξεως. Τὰ μικρότατα αὐτὰ σωματίδια παρεσύρονται ὑπὸ τῆς πυρίνης σφαίρας ἐκ τοῦ ἐδάφους ἢ ἐκ τῆς ἀτμοσφαίρας, εἴτε ἐνδεχομένως σχηματίζονται διὰ «συμπυκνώσεως» τῶν ὑλικῶν, τὰ ὁποῖα, «ἐξαερώθησαν» ἐντὸς τῆς πυρίνης σφαίρας. Καθὼς τὸ ραδιενεργὸν νέφος κινεῖται πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου, ἡ ραδιενέργεια αὐτοῦ φθίνει καὶ ἐν τῷ μεταξὺ τὰ μικρότερα σωματίδια ἐπιπίπτουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἀφοῦ προηγουμένως διασπαροῦν εὐρέως, μὴ παρουσιάζοντα οὕτω ὑπολογίσιμον κίνδυνον.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀτομικῆς ἐνεργείας τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν, εἰς τὴν ἐκδοθεῖσαν τὴν 15ην Φεβρουαρίου 1955 ἔκθεσίν της, δηλοῖ ὅτι ἡ θερμοπυρηνικὴ «συσκευὴ» (ὑποκατάστατον βόμβας) ὑπολογισθεῖσα ὡς ἔχουσα ἔντασιν 14 μεγατόννων T.N.T., ἡ ὁποία ἐξεράγει ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους εἰς τὰς νήσους τοῦ Εἰρηνικοῦ τὴν 1ην Μαρτίου 1954, ἐμόλυνε περιοχὴν σχήματος «πούρου», ἐκτεινομένην εἰς μῆκος περίπου 352 χλμ. (220 μιλ.) πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου καὶ ἔχουσα μέσον πλάτος περίπου 64 χλμ. (40 μιλ.). Ἐπὶ πλέον παρετηρήθη καὶ ἐπέκτασις τῆς μολύνσεως πρὸς τὴν ἀντίθετον κατεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου εἰς ἀπόστασιν 32 χλμ. (20 μιλ.) ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ἐκρήξεως. Εἰς ἀπόστασιν 304 χλμ. (190 μιλ.) ὑπολογίσθη ὅτι ἡ ἔντασις μετὰ 36 ὥρας εἰς ἀνοικτὸν χῶρον ἦτο περίπου 300 ραῖντγκεν (5 ἕως 10 τοῖς ἑκατὸν ἐπικίνδυνος δόσις) καὶ εἰς τὰ 224 χλμ. (140 μιλ.) εἶχεν ἔντασιν τοιαύτην, ὥστε ἀπετέλει σοβαρὸν κίνδυνον (ἰδὲ σχῆμα 2). Ἀλλὰ ἐνταῦθα πρέπει νὰ λεχθῇ ὅτι ὁ πληθυσμὸς δὲν παραμένει 36 ὥρας συνεχῶς εἰς τὸ ὕπαιθρον. Ἑπομένως δέον νὰ μελετηθῇ μέχρι ποίου βαθμοῦ ἡ ἀνθρώπινη ζωὴ καὶ ὑγεία δύναται νὰ προφυλαχθῇ διὰ τῆς λήψεως τῶν καταλλήλων προστατευτικῶν μέτρων ἐντὸς μολυσμένης περιοχῆς.

(Συνεχίζεται)

...«Μὲ τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν, στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα»...

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **Σ. ΠΗΛΟΥ**

...Δειλινό...

Οἱ φωτεινὲς πύλες τῆς μέρας κλείνουν ἀργὰ-ἀργά, ἐνῶ ἀπὸ μακρυὰ προβέλνει σὲ πολεμικὴ παράταξη τῆς νύχτας τὸ χλωμὸ στράτευμα...

Τὴν ἴδια ὥρα ἀνάβουν τὰ φῶτα τοῦ οὐρανοῦ... Καὶ γίνεται φαντασμαγορικὸ τὸ θέαμα μὲ τὶς χιλιάδες τ' ἀστέρια, ποὺ τρεμοσβήνουν λάμποντας στὸ Στερέωμα σὰν φλόγες ἀπὸ ἀναρίθμητα κεράκια...

Τὰ πουλιά, σκαρφαλωμένα ἐπάνω στὰ κλαριὰ τῶν δένδρων συνεχίζουν ἀδιάφορα τὴ μελῳδικὴ συναυλία τους, ἐνῶ τὰ φύλλα κινοῦνται μ' ἐνθουσιασμὸ γιὰ νὰ τὰ χειροκροτήσουν... Χαρούμενος κι' ὁ βάτραχος πιὸ κεῖ ἀκκομπανιάρει τὴ συμφωνία τῶν πουλιῶν...

Πάνω στὴν ὥρα προστίθεται καὶ ἡ φλογέρα τοῦ βοσκοῦ, καθὼς ὁ ἥλιος μαγεμένος ἀπ' τὴ μουσικὴ πανδαισία τῆς φύσεως, δὲν βιάζεται νὰ δύσῃ... Γλυστρᾷ ἀργὰ-ἀργὰ πίσω ἀπ' τὸ ψηλὸ βουνό, ποὺ φλέγεται, καπνίζει καὶ σιωπᾷ...

Ἕνα ἀεράκι βγαίνει νὰ σεργιανίσῃ πάνω στὴ γῆ, καί, χοροπηδῶντας ἀφρόντιστα τριγύρω, ρίχνει κάτω τὰ φύλλα τῶν δένδρων, στρώνοντας ἔτσι ἕνα ἀπέραντο γκρίζο χαλὶ πάνω στὸ χῶμα...

...Δειλινό...

Ἕνα γλυκόλαλο τραγούδι ἀντηχεῖ ὁλόγυρα... Ἀπὸ τὸν ἀστροκέντητο οὐρανό, ἀπὸ τὸν ἀπέραντο κάμπο, ἀπὸ τὴ θάλασσα «τὴ μεγάλη καὶ εὐρύχωρη», ποὺ τὴν αὐλακώνουν τούτη τὴν ὥρα λογιῶν-λογιῶν καλοτάξιδα πλεούμενα...

Δειλινό...

Μά, ξαφνικὰ σκοτεινιάζει ὁ οὐρανός... Γίνεται μολυβένιος... Λάμψεις παράξενες τὸν διασχίζουν... Βροντᾷ κι' ἀστράφτει... ὥσπου ξεσπᾷ μιὰ ἄγρια μπόρα, ἀλλάζοντας τὰ σκηνικὰ τῆς φύσης...

Ἡ ὑπαίθρια συναυλία τῶν πουλιῶν σταματᾷ ἀπότομα, καὶ οἱ μικροὶ ἐκτελεστὲς της διαλύονται ἐδῶ κι' ἐκεῖ... Σβήνουν τὰ φῶτα τ' οὐρανοῦ, κι' ὁ βάτραχος βουβαίνεται... Καὶ ἡ φλογέρα τοῦ βοσκοῦ σωπαίνει... Ναί! Ὅλα σωπαίνουν γύρω, γιὰ ν' ἀκουστῇ μονάχα τῆς βροχῆς ὁ χορός... Βρέχει... Βρέχει...

Ἀπὸ ψηλὰ πέφτουν ἀδιάκοπα οἱ ὑδάτινοι ἀλεξιπτωτιστὲς μὲ πολεμικὴ μανία... συνπλέκουνται στὸ πέσιμό τους... ἑνώνονται... πυκνώνουν... γίνουνται μιὰ κατάμαυρη αὐλαία ποὺ κλείνει μὲ θόρυβο τὴ σκηνὴ τοῦ Σύμπαντος... Ποτάμια ὁρμητικὰ σχηματίζουνται πάνω στὸ χῶμα, ποὺ παρασέρνουν στὸ πέρασμά τους ὅ,τι βροῦν... Ἀκόμα καὶ τὰ χαλίκια καὶ τὰ πεσμένα κλαριὰ τῶν δένδρων...

Βρέχει...

Κι' ἡ μυρουδιὰ τῆς ὑγρῆς γῆς ἀνακατεύεται μὲ τὴν εὐωδιὰ τοῦ πεύκου, καὶ φέρνουν μιὰ μυρωμένη φθινοπωριάτικη πνοὴ στὶς πρῶτες ζεστὲς μέρες τοῦ Σεπτεμβρίου...

Καὶ μέσα στὴν καταχνιὰ τῆς φύσης, μέσα στὴν νεροποντὴ καὶ τὴν καταιγίδα, τρεμοσβήνει δειλὰ ἕνα ἀκατανόητο μεγαλεῖο...Τὸ μεγαλεῖο τῆς Ἀπειρης θεότητος, ποὺ βροντερὰ διαλαλεῖ τὴ μεγαλόπρεπη ὕπαρξή της... Ναί! Μέσα σ' ἐτοῦτο τὸ μεγαλεῖο λαμπροφεγγίζει εὐλαβικὰ ἡ ἄδολη πίστη στὸ Δημιουργὸ τῆς πλάσης...

Βρέχει... ἀστράφτει... βροντᾷ...

Κι' ἡ γῆ ρουφᾷ ἄπληστα τὶς εὐλογημένες σταγόνες τῆς βροχῆς... γιὰ νὰ θρέψῃ

μ' αὐτὲς τὸ θεῖο σπόρο ποὖχει κρυμμένο στὰ σπλάγχνα της καὶ νὰ φέρῃ τὴν βλάστηση, σὰν οὐράνιο δῶρο στὸν μόχθο τοῦ ζευγᾶ...

Ἔτσι ἡ ὥρα τῆς βροχῆς γίνεται μιὰ φάση ἀπ' τὸ σοφὸ ἔργο τοῦ Δημιουργοῦ, γιὰ νὰ ἐπαναλάβῃ μὲ κατάνυξη τοῦ ψαλμῳδοῦ τά, γεμᾶτα θαυμασμό, λόγια :

«Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου, Κύριε. Πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας...». Καὶ ἡ βροχὴ συνεχίζεται...

Στέκω μονάχος, πίσω ἀπ' τὸ κλειστὸ παράθυρο τῆς κάμαράς μου, ἐνῷ κάθε τόσο καὶ λιγάκι οἱ στάλες τῆς βροχῆς κτυποῦν ρυθμικὰ τὸ τζάμι...

Ἐτοῦτος ὁ ρυθμικὸς θόρυβος μὲ νανουρίζει... Ἄθελά μου κλείνω τὰ μάτια... Καὶ μέσα στὰ σκοτάδια ἔρχεται ἡ σκέψη μου νὰ ἀναστήσῃ μιὰ-μιὰ τὴν κάθε στιγμὴ ποὺ ἔζησα σὲ μιὰ ἀκρογιαλιὰ Ἑλληνική... Τότες μὲ κυριεύει συγκίνηση, μὲ κυκλώνει νοσταλγία καὶ ἀνοίγω τὸ φτωχικό μου ἡμερολόγιο, γιὰ νὰ προσθέσω μιὰ ἀκόμα σελίδα, ἀπ' τὰ γεγονότα τῆς καθημερινῆς ζωῆς...

Θυμᾶμαι...

Μὲ μουσικὴ ὑπόκρουση τῆς βροχῆς τὶς στάλες ξαναβλέπω, ἀκούω, καμαρώνω ἐκείνη τὴν εὐτυχισμένη συντροφιὰ τῶν παιδιῶν, κάπου στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα...

Ἐκεῖ... κάτω ἀπὸ τὰ πεῦκα ἑνὸς δάσους, μέσα στὴ μυρωμένη σιγαλιὰ τῆς ἐξοχῆς, δίπλα στὴ γαληνεμένη θάλασσα, εἶναι κτισμένο ἕνα ἀφρόντιστο παιδικὸ βασίλειο, ποὺ κάθε καλοκαίρι ἀναστατώνεται ἀπὸ φωνές, ἀπὸ προσευχές, ἀπὸ τραγούδια, ἀπὸ παιχνίδια...

Εἶναι οἱ «παιδικὲς κατασκηνώσεις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων»...δημιούργημα τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Νικολάου Κόκκινου... Κι' εἶναι μιὰ ὁλόκληρη ἱστορία ἐπιμονῆς, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης ἐτοῦτες οἱ γραφικὲς ἀστυνομικὲς κατασκηνώσεις στὸν Ἅγιο Ἀνδρέα... Γιατὶ ὁ κ. Ἀρχηγὸς συνέδεσε τὸ ὄνομά του μὲ τὸ ὄμορφο ἐτοῦτο ἔργο, ποὺ θὰ τὸ ζοῦν καὶ θὰ τὸ χαίρουνται τὰ παιδιά μας στὸ μέλλον εὐτυχισμένα...

Ἡ σκέψη τῆς δημιουργίας αὐτῆς τῆς κατασκηνώσεως ἀνήκει ἀποκλειστικὰ στὸν κ. Κόκκινο. Καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτὴ ἐργάστηκε μὲ ἄκαμπτη διάθεση, ἀντιμετωπίζοντας ἕνα σωρὸ δυσκολίες καὶ ἐμπόδια... Μὲ πίστη ἔκαμε τὸ καθῆκον του καὶ κατάφερε νὰ πραγματοποιήσῃ ἕνα ὄνειρο, τοῦ ἔδωσε σάρκα καὶ ὀστᾶ καὶ παρέδωσε στὸν ἀστυνομικὸ κόσμο αὐτὴ τὴν πανέμορφη ὅαση μέσα στὴν ὁποίαν τὰ παιδιὰ τῶν φρουρῶν τοῦ νόμου καὶ τῆς τάξεως βρίσκουν τὴ χαρά, τὸ γέλιο, τὴν ὑγεία, τὸ παιχνίδι, ἀλλὰ καὶ τὴ μάθηση.

Ἡ κατασκήνωση ἄρχισε νὰ λειτουργῇ τὸν περσινὸ Ἰούλιο, μὲ ἄριστα ἀποτελέσματα.

Κι' ἀπὸ τότε ἴσαμε σήμερα ἔγιναν πολλοὶ πρόοδοι. Ἀσφαλῶς ὁ εὐγενικός μας Ἀρχηγός, ὁ κ. Ν. Κόκκινος, θὰ νοιώθῃ πολλὴ συγκίνηση ἀντικρύζοντας τὰ ἔργα τῶν χειρῶν του, σὲ τόση ζηλευτὴ ἀπόδοση. Γι' αὐτό, μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτή, ἔχουμε χρέος νὰ στείλουμε μ' εὐγνωμοσύνη τὴ σκέψη καὶ τὴν ἀγάπη μας στὸν κ. Ἀρχηγό μας, γιὰ νὰ τὸν διαβεβαιώσουμε ὅτι δὲν θὰ ξεχάσουμε ποτὲ τὴν προσφορά του.

Ναί. Μέσα σ' ἐτοῦτο τὸ ὑγιεινό, τὸ πευκόφυτο, τὸ παραδεισένιο περιβάλλον, μακρυὰ ἀπὸ τὸ θόρυβο καὶ τὴν ἀντάρα τῆς βιοπάλης, τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων μαθαίνουν ν' ἀγαποῦν τὴ φυσικὴ ζωή, διδάσκονται, τονώνουν τὴν ὑγεία τους, ξεκουράζουνται, δημιουργοῦν καινούργιες φιλίες, συνεργάζονται μεταξύ τους, μαθαίνουν στὴν τάξη, ὑπηρετοῦν τὸν ἀνθρωπισμὸ καὶ τὴν ἀλληλεγγύη, συνηθίζουν στὴν πειθαρχία καὶ κυριαρχοῦνται ἀπὸ ἕνα αἴσθημα εὐθύνης ποὺ εἶναι ὁ καλύτερος παιδαγωγὸς γιὰ τὸν παιδικὸ χαρακτῆρα. Αὐτοὶ εἶναι μὲ δυὸ ἁπλᾶ λόγια οἱ σκοποὶ τῆς κατασκηνώσεως, ποὺ ἡ περιοχή της εἶναι ὄχι μονάχα εἰδυλλιακή, ἀλλὰ καὶ καταλληλότατη γιὰ νὰ ζήσουν τὰ παιδιὰ σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα ξηρὰ καὶ γλυκειά, γαλάζια καὶ πεντακάθαρη.

Μιὰ προσκοπική, δηλαδὴ γωνιά, εἶναι περίπου ἡ κατασκήνωση τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα. Κι' εἶναι γνωστὸ πόσο πανίσχυρος συντελεστὴς προόδου καὶ πολιτισμοῦ εἶναι ὁ προσκοπισμὸς σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο καὶ πόσο πλούσια εἶναι τὰ πεπραγμένα καὶ οἱ προσφορές του στὴν Ἐλεύθερη Ἀνθρωπότητα.

Προσκοπάκια, λοιπόν, εἶναι τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων στὴν κατασκήνωσή τους αὐτή. Καὶ ὅλα τους, μὰ ὅλα τους... τὰ τραγούδια, τὰ παιχνίδια, οἱ συγκεντρώσεις, ὁ ρυθμὸς τῆς ζωῆς ἔχουν χρῶμα προσκοπικό.

...Πεντακάθαρο τὸ προαύλιο, μὲ πάρκα καλοβαλμένα, μὲ ἄσπρες διαχωριστικὲς γραμμὲς ἀπὸ βότσαλα, μὲ γήπεδο συγκεντρώσεων, ψυχαγωγίας, γυμναστικῆς. Τὰ κτίρια τὰ διακρίνει ἡ πάστρα, ἡ τάξη καὶ ἡ πειθαρχημένη ἐμφάνιση... Ὅσο γιὰ τὶς σκηνὲς ἔχουν μιὰ ξεχωριστή, δική τους γοητεία, καθὼς εἶναι στημένες συμμετρικὰ καὶ ἐπιμελημένα καὶ στὸ ἐσωτερικό τους βασιλεύει ἡ καθαριότητα καὶ ἡ εὐταξία. Κι' ὑπάρχουν ἀκόμα ἕνα σωρὸ βοηθητικοὶ χῶροι, καλοβαλμένοι, προσεγμένοι καὶ διατηρημένοι σ' ἕνα ζηλευτὸ σημεῖο εὐκοσμίας. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὑπάρχει ἐνδιαφέρον, κατασκηνωτικὴ πεῖρα καὶ παρακολούθηση.

Ἡ κατασκήνωση διαθέτει ἐπίσης μιὰ πλούσια παιδικὴ βιβλιοθήκη, ποὺ συμπληρώνει τὸ ὅλο κατασκηνωτικὸ ἔργο.

Ὅσο γιὰ τὰ μαγειρεῖα, τὰ ἐστιατόριο, τὶς ἀποθῆκες καὶ τὰ γραφεῖα του, μπορεῖ κανεὶς νὰ σημειώσῃ μὲ συγκίνηση ὅτι τὰ πάντα ἔχουν μιὰ τόσο πολιτισμένη ἐμφάνιση καὶ λειτουργοῦν τόσο ἀξιόλογα, ὥστε ὅταν τὰ ἐπισκέφτεσαι παίρνεις μαθήματα ὀργανωτικῆς ἀποδόσεως.

Οἱ μαγείρισσες καὶ οἱ γυναῖκες ποὺ περιποιοῦνται τὰ παιδιὰ στὸ ἐστιατόριο εἶναι ἀπὸ τὶς πιὸ ἐπιδέξιες ποὺ ἔχω γνωρίσει...

Ὅσο γιὰ τὴν ἀποθήκη, μὰ δὲν χρειάζεται κριτική...Ἁπλούστατα, γιατὶ «ἕνας μονάχα εἶναι ὁ Μπέης...», ὁ κ. Γεώργιος Μπέης, ὁ ἱκανὸς ὑπαρχιφύλαξ τῆς κατασκηνώσεως ποὺ ἀποτελεῖ ἕνα ἀπὸ τὰ κύρια πρόσωπά της. Στὴ διαχείριση εἶναι τοποθετημένος ἕνας ἐκλεκτὸς Ἀξιωματικός... Ὁ κ. Μπερδούσης... Σοβαρὸς ἀλλὰ καὶ γλυκομίλητος ὁ κ. Μπερδούσης μοχθεῖ κάθε μέρα γιὰ νὰ τηρηθῇ τὸ πρόγραμμα μέσα στὰ πλαίσια τῆς διδαχῆς, τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς τέρψεως. Καὶ ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς τὸ δεξὶ χέρι τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς ἀστυνόμου.

Ὁ κ. Μπερδούσης ἔχει τὸ εὐτύχημα νὰ βοηθῆται ἀπὸ ἕνα ὑπέροχο ἀστυνομικὸ ὑπάλληλο... Τὸν εὐγενέστατο καὶ ἐξυπηρετικώτατο ἀστυφύλακα κ. Κωνσταντέλο...

Ὑπάρχει ἀκόμα κι' ὁ ὁδηγός, ὁ Γιάννης, ποὺ εἶναι ἀσφαλῶς τὸ πιὸ ἀγαπητὸ πρόσωπο τῆς κατασκηνώσεως, γιατὶ εἶναι ἕνας ἀκούραστος, φιλότιμος καὶ ἱκανὸς ἐργάτης της.

Ὑπάρχουν ἀκόμα κι' οἱ ἀστυφύλακες σκοποὶ ποὺ παίζουν πρωτεύοντα ρόλο στὴν εὐρυθμία τῆς κατασκηνωτικῆς ζωῆς.

Αὐτὰ εἶναι τὰ πρωταγωνιστοῦντα πρόσωπα τῆς κατασκηνήσεως τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα.

Ἀλλὰ ἡ ψυχή, ἡ πνοὴ καὶ τὸ μυαλὸ της εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῆς κατασκηνώσεως, ὁ Ἀστυνόμος κ. Ν. Ἀθανασόπουλος, ποὺ ἐσημείωσε μιὰ μοναδικὴ ἐπιτυχία σ' ἐτούτη τὴ θέση.

Καὶ τὴν ὅλη κατασκηνωτικὴ ζωὴ παρακολουθεῖ ἄγρυπνα καὶ συντονίζει ὁ διακεκριμένος ἰατρὸς κ. Ἰωάννης Μαρκάκος, ποὺ μὲ πίστη στὴ δουλειά του ἔχει τεθῇ στὴν ὑπηρεσία τῶν παιδιῶν.

Ἔτσι συμπληρώνεται ὁ κύκλος τῶν προσώπων, γύρω ἀπὸ τὰ ὁποῖα κινεῖται ἡ ζωὴ τῆς κατασκηνώσεως. Καθένα ἀπ' αὐτὰ ἔχει δικό του πόστο, δική του ὑπεύθυνη δουλειά. Ἀλλὰ ὅλα φέρνουν μὲ ἐπιδεξιότητα καὶ μὲ ἀπόλυτη ἐπιτυχία σὲ πέρας τὸ ἔργο του, ὥστε νὰ παρουσιάζωνται ὅλοι καὶ ὅλα εὐθυγραμμισμένα, πειθαρχημένα, ἁρμονικά. Ἀλλά, ἐκεῖνοι ποὺ δίνουν τὴ ζωὴ στὴ χῶρο, τὸν παλμὸ στὸ περιβάλλον καὶ τὴ γοητεία στὴν κατασκήνωση εἶναι τὰ παιδιὰ της... τὰ καλόκαρδα, τὰ φρόνιμα καὶ

εὐγενικὰ παιδιά της, ποὺ τὰ διακρίνει ἡ τάξη, ὁ ζῆλος, ἡ προθυμία, ἡ χαρά... Χωρισμένα σὲ μικρὲς ὁμάδες, μὲ ὁμαδάρχες, ὑπαρχηγοὺς καὶ κοινοτάρχες, ζοῦν στὸ ὕπαιθρο καλύτερα ἀπ' ὅ,τι ζοῦν οἱ μεγάλοι στὴν πόλη. Σέβονται τὶς διαταγές, ὑπακούουν στὶς ὑποδείξεις πρόθυμα, ἐργάζονται μὲ ὄρεξη, γυμνάζονται μὲ χαρά, φτειάχνουν μιὰ παραμυθένια κυψέλη εὐτυχίας. Τὰ θυμᾶμαι ὅλα... ἕνα πρὸς ἕνα... Καὶ χαίρονται ποὺ τὰ γνώρισα... Καὶ συγκινοῦμαι ὅταν τὰ φέρνω στὴ θύμησή μου... Σοῦ κλέβουν τὴν καρδιὰ μὲ τὴν ζωηρότητά τους, ποὺ κινεῖται πάντα μέσα σὲ ὅρια παιδιάστικης, ἀθῴας κι' αὐθόρμητης χαρᾶς...

Ἡ ζωὴ στὴν κατασκήνωση ἀρχίζει ἀπὸ πολὺ πρωΐ. Καὶ τὸ ἡμερήσιο πρόγραμμα περιλαμβάνει γυμναστική, προσευχές, ἐπάρσεις καὶ ὑποστολὲς σημαίας, νοικοκυριό, ὧρες ψυχαγωγίας, μελέτη, παιχνίδια...

Εἶναι ἀξιόλογο τὸ πρόγραμμα, ψυχολογημένο καὶ ἀποδοτικό.. Καὶ ἐπιδρᾷ κατὰ

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς κατασκηνώσεως 'Αστυνόμος κ. Ν. 'Αθανασόπουλος ὑποδέχεται τὸν Δήμαρχον Πειραιῶς κ. Ντεντιδάκην, τὸν 'Επιθεωρητὴν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κ. Ν. Νέρην καὶ τὸν Γεν. Διευθυντὴν 'Αστυνομίας Πόλεων Ὑφυπουργείου 'Εσωτερικῶν κ. Ν. 'Αρχιμανδρίτην.

πολύτιμο τρόπο στὸν χαρακτῆρα τοῦ παιδιοῦ, τὸν διαπλάσσει, τὸν ὁμορφαίνει, τὸν νουθετεῖ, τὸν οἰστρηλατεῖ, τὸν κατευθύνει. Ἔτσι, ὅταν τὰ παιδιὰ γυρίζουν στὰ σπίτια τους, ἔχουνε πάρει ἄθελά τους, μαζὶ μὲ τὶς ἀποσκευές τους καὶ μερικὲς καλὲς συνήθειες καὶ μερικὲς εὐγενικὲς ἀναμνήσεις καὶ πολλοὺς καλοὺς τρόπους καὶ ἕνα σωρὸ χρήσιμα μαθήματα γιὰ τὴ ζωή...

Μὲ τὸ καμπανάκι ἀρχίζει καὶ τελειώνει ἡ κατασκηνωτικὴ ζωή, καὶ μὲ τὸ σφύριγμα τοῦ ἀρχηγοῦ κινοῦνται ὅλα... Τάξη, πρόγραμμα, μέθοδος, ρυθμός. Αὐτὰ χαρακτηρίζουν τὴν παιδικὴ κατασκήνωση τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, στὸν "Αγιο 'Ανδρέα.

Σ' ἐτούτη τὴν εὐτυχισμένη παιδικὴ φωλιὰ βρέθηκα ἕνα ἀπόγευμα, κατόπιν διαταγῆς τοῦ κ. 'Αρχιμανδρίτου. Δὲν ξέρω ἀπὸ ποῦ ἀκριβῶς ἀντλεῖ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος τὶς ἀνεξάντλητες καὶ πολύμορφες δυνάμεις του, ὥστε σὲ κάθε ἀστυνομικὴ στιγμή, μικρὴ ἢ μεγάλη, νὰ τὸν συναντήσῃς, νὰ δημιουργῇ καὶ νὰ ἐργάζεται. Δὲν μπορῶ νὰ

καταλάβω πότε τρώει, πότε κοιμᾶται, πότε ψυχαγωγεῖται, ἀφοῦ πρωταγωνιστεῖ σὲ τόσες καὶ τόσες δουλειές, διαθέτοντας ὁλόκληρο τὸ χρόνο του ἐδῶ κι' ἐκεῖ... Γράφει βιβλία, διοικεῖ, κατευθύνει ἐκπομπές, διευθύνει περιοδικό, συμμετέχει σὲ συμβούλια, ἀνακατεύεται σὲ γιορτές, τρέχει ἀκούραστα παντοῦ ὅπου ὑπάρχει ἀνήφορος... Κι' ἐτούτη τὴ φιλότιμη δραστηριότητα του τὴν ἔχουμε πληρώσει ὅσοι τὸν ἀκολουθοῦμε πολὺ ἀκριβά!..Μὲ ἱδρῶτα καὶ μὲ μέχθο.

Θἄπρεπε κάποτε νὰ γίνουν εὐρύτατα γνωστὰ μερικὰ πράγματα ποὺ θὰ κάνουν ἀσφαλῶς μεγάλη ἐντύπωση σὲ ὅσους νομίζουν ὅτι τὸ ὑπουργεῖο εἶναι μιὰ «εἰδικὴ» ὑπηρεσία. Ἔστω καὶ ὑπὸ τύπον παραπόνου τὸ λέω αὐτό, ἀφοῦ ἔχω πέντε ὁλόκληρα χρόνια νὰ πάρω ἄδεια, καὶ ἀφοῦ τὸ μὲν πρωῒ εἶμαι στὸ γραφεῖο, τὸ ἀπόγευμα σὲ ὑπηρεσιακὲς δουλειές, τὸ βράδυ ἀσχολοῦμαι μὲ τὸ γράψιμο, τὴν δὲ ἑπομένη ἡμέρα ἀκούω φωνὲς καὶ μαθαίνω ὅτι... χθὲς δὲν ἔκανα τίποτε. Ἐτούτη ἡ δραστηριότης, ἐτούτη ἡ ἀσυγκράτητη καὶ ἡ δημιουργικὴ πορεία τοῦ κ. Ἀρχιμανδρίτου εἶναι ἡ πιὸ συγκινητικὴ εἰκόνα ποὺ ἀντάμωσα ποτὲ στὴ ζωή μου... Δὲν σταματᾷ... Γι' αὐτὸ τὸν ἀγαπῶ... Κι' ἂς ἔχῃ ὑπεράνθρωπες ἀπαιτήσεις. Δὲν συγχωρεῖ τὴν τεμπελιά. Δὲν ἀνέχεται τὴ στασιμότητα. Θέλει φλογισμένες καρδιὲς κι' ἐργάτες ποὺ νὰ μὴ ξεκουράζωνται. Ὁ κ. Ἀρχιμανδρίτης, λοιπόν, ποὺ τόσο πολὺ πόνεσε κι' ἀγάπησε τῆς κατασκηνώσεως τὰ παιδιά, μὲ ἔστειλε κοντά τους γιὰ τὴν μεγάλη γιορτὴ ποὺ ἑτοίμαζαν ἐπὶ τῇ λήξει τῆς κατασκηνωτικῆς περιόδου.

Πῆγα χωρὶς νὰ προετοιμασθῶ ψυχικῶς... Σὰν ὑπηρεσία τὸ θεώρησα... Καὶ μάλιστα τεχνικῆς φύσεως... Ἀλλὰ σὰν βρέθηκα ἐκεῖ καὶ κυκλώθηκα ἀπὸ τὸ εὐτυχισμένο μεγαλεῖο τῆς γαλήνης, τῆς περισυλλογῆς καὶ τοῦ μόχθου, εἶπα μέσα μου νἄτανε δυνατὸν νὰ ζήσω γιὰ πάντα ἐκεῖ, ὁλόκληρη τὴ ζωή μου!!! Νὰ βλέπω καὶ ν' ἀκούω ὅσα εἶδε τὸ μάτι μου κι' ἄκουσε τ' αὐτί μου ἐκείνη τὴν πρώτη ἀλησμόνητη νύκτα κοντὰ στὰ παιδιά!!!

Καὶ οἱ προετοιμασίες τῆς γιορτῆς ἄρχισαν. Ἄρχισαν μὲ ρυθμό... Τὰ πάντα τέθηκαν σὲ κίνηση... Ὅλοι κινοῦνταν... Κανεὶς δὲν ἔστεκε... Καθαριότης, εὐπρεπισμὸς τοῦ χώρου, στολισμός, ἐξέδρα, φῶτα, προβολεῖς, μικρόφωνα, μεγάφωνα, αὐλαῖες, θυρεοί, σημαιοῦλες... Ὅλα τακτοποιήθηκαν γρήγορα... Καὶ μαζὶ ἄρχισαν κι' οἱ πρόβες...

Πρόβες μέσα στὴν νύκτα, κάτω ἀπὸ τὸ χλωμὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ!!! Φιλότιμα κι' ἀκούραστα παιδιὰ ὑπερέβαλαν τὸν ἑαυτό τους κι' ἔφτασαν στὸ ζενίθ τῆς ἀποδόσεώς τους.

Ἔχουν, ἀλήθεια, τόσες ἱκανότητες!!!

Ἂς μὲ συγχωρέσουν ποὺ δὲν θἄθελα ν' ἀναφέρω ὀνόματα. Μά, ὅλα τὰ παιδιὰ διεκρίθησαν. Κανένα δὲν ὑστέρησε.

Οἱ πρόβες ἔδωσαν τὴν εὐκαιρία στὶς καρδιές τους νὰ ἀνοιχτοῦν μὲ χάρη πάνω στὴν ἀπεραντωσύνη τῆς δημιουργίας, καὶ νὰ παρουσιάσουν ὅλη τὴν ὁμορφιά τους... Τὴν ὁμορφιὰ τῆς πίστεως, τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀγάπης...

Κι' ἄξαφνα τὰ μικρούτσικα αὐτὰ παιδιὰ ἐγίνηκαν ἠθοποιοί, ἐγίνηκαν ἐκφωνητές, ἐγίνηκαν κορυφαῖοι τῆς ἀπαγγελίας...

Ναί! Οἱ πρὸ τῆς γιορτῆς πρόβες ἀπέδειξαν περίτρανα ὅτι ὅταν βρεθῇ ὁ κατάλληλος ἄνθρωπος ν' ἀξιοποιήσῃ τὶς ὑπέροχες δυνάμεις τῶν παιδιῶν, μποροῦν αὐτὰ νὰ ἐπιτελέσουν θαύματα, σὰν αὐτὸ τῆς γιορτῆς τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα.

Κι' ὁ κύριος Ἀρχιμανδρίτης κάθε τόσο καὶ λιγάκι βρίσκονταν ἐκεῖ... ρωτοῦσε τί κάναμε. Δὲν ἔμενε συνήθως εὐχαριστημένος καὶ ὅλο καὶ κάτι εὕρισκε, ὅπως αὐτὸ τὸ χαρτάκι ποὺ μᾶς ἔφερε τὴν παραμονὴ μὲ τὸ χαιρετισμὸ πρὸς τοὺς νεκρούς, ποὺ ἦταν ἀλήθεια ἕνα πονεμένο ποίημα ἡρωϊσμοῦ καὶ συγκίνησε βαθειὰ ὅσους τὸ ἄκουσαν...

Καὶ ἡ μεγάλη μέρα ἔφτασε...

Τετάρτη 7 Σεπτεμβρίου...

Εἶναι 7 ἡ ὥρα τὸ ἀπόγευμα... Ὁ ἥλιος ἔχει δύσει... Μά, δὲν ἔχει σκοτεινιάσει

ἀκόμα... Τὸ δειλινὸ στὸν "Αγιο 'Ανδρέα εἶναι ἀληθινὴ πολύχρωμη σελίδα παραμυθιοῦ...

Οἱ ἐπίσημοι ἔρχονται ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου ... γεμίζει ὅλος ὁ χῶρος ἀπὸ αὐτοκίνητα... Προσέρχονται ἀπὸ τοὺς πρώτους ὁ 'Επιθεωρητὴς τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κ. Ν. Νέρης, ὁ Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Ντεντιδάκης, ὁ 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Κοντογιῶργος. Καὶ φυσικὰ πρῶτος καὶ καλύτερος καὶ πάντα ἀπαιτητικός, ὁ κ. 'Αρχιμανδρίτης, μὲ τὴν εὐγενέστατη σύζυγό του καὶ τὴ χαριτωμένη κορούλα τους...

'Η φιλαρμονικὴ τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τὴ διεύθυνσι τοῦ μαέστρου 'Υπαστυνόμου κ. Δημ. Μπουκουβάλα, ἔχει καταλάβει θέσεις ἀριστερὰ ἀπὸ τὴν σκηνή... Δεξιὰ ἡ παιδικὴ χορῳδία... Καὶ μπροστὰ πλῆθος κόσμου... "Ανδρες, γυναῖκες, παιδιά, νέοι, γέροι...

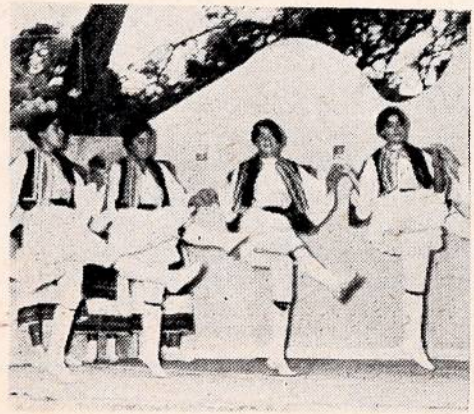
'Η γιορτὴ ἀρχίζει...

Προσοχή...

'Ο σπῆκερ εὐχαριστεῖ τοὺς προσελθόντας καὶ τοὺς καλεῖ ν' ἀποτίσουν φόρο τιμῆς εἰς μνήμην τῶν θυμάτων τῆς κομμουνιστικῆς θηριωδίας.

Συγκίνηση...

'Ο 'Εθνικὸς "Υμνος λύνει τὴ σιγή... Καὶ ἡ χορῳδία ἀρχίζει τὸ πρόγραμμα

Κορίτσια τῆς κατασκηνώσεως ντυμένα τσολιάδες σύρουν ἕνα λεβέντικο τσάμικο.

Κορίτσια τῆς κατασκηνώσεως χορεύοντας καλαματιανό.

μὲ μιὰ εὐλαβικὴ προσευχὴ... "Υστερα στὸ μικρόφωνο πλησιάζει ἡ χαριτωμένη 'Υπαρχηγός, δνὶς Κρητικίδου... Μὲ δύο ὄμορφα καὶ ἐπιτυχημένα λόγια κατακτᾷ τοὺς ἀκροατάς της ποὺ τὴν χειροκροτοῦν μ' ἐνθουσιασμό. Μετὰ ἀρχίζει ἡ... παρέλασις τῶν ταλέντων... Στὴν ἀπαγγελία ὅλες οἱ μικρὲς ποὺ ἔλαβαν μέρος στὴν κατασκήνωση βαθμολογήθηκαν μὲ ἄριστα. Μὰ ἀληθινὴ ἀποκάλυψη ὑπῆρξε ἡ μικρούλα "Ολγα... Πόση ζέστη, πόση τέχνη, πόσο παλμὸ ἔχει ἡ φωνούλα της!!! Μπράβο της. "Εχει ταλέντο!!! Νὰ τὸ ἀξιοποιήσῃ...

Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε καὶ τὴν ἐκτέλεση ἑνὸς κωμικοῦ σκέτς, μὲ τὸν τίτλο: «ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ ΝΑ ΜΗ ΕΝΟΧΛΗΘΗΤΕ ΚΑΘΟΛΟΥ»... 'Επρόκειτο γιὰ ἕνα πάρα πολὺ δύσκολο ἔργο, μὲ λεπτότατες, ψυχολογικὲς μεταπτώσεις ποὺ ἀπαιτοῦσε ραφιναρισμένη ἀπόδοση, χαριτωμένη ὑποκρισία καὶ ἔντονη κίνηση... "Ε! Τί νὰ σᾶς πῶ!... Κανεὶς ποτέ, δὲν τὸ περίμενε αὐτὸ τὸ θαῦμα! Οἱ μικρὲς κατασκηνώτριες ξεπέρασαν τὸν ἑαυτό τους καὶ ἐγοήτεψαν... Δὲν ἔπαιξαν ἁπλῶς... 'Εδίδαξαν... "Ηταν κάτι ποὺ κανεὶς ποτὲ δὲν τὸ περίμενε... Χίλια συγχαρητήρια σὲ ὅλες τους... "Ολες τους ἀπέδωσαν τὸ ρόλο τους περίφημα... Καὶ δίκαια καταχειροκροτήθηκαν...

'Επίσης τὰ παιδιὰ τῆς κατασκηνώσεως εὐχαρίστησαν ξεχωριστὰ μὲ τὰ ὄμορφα

κατασκηνωτικὰ τραγούδια τους, ποὺ ἔδωσαν ἕνα τόσο χαριτωμένο τόνο στὴ γιορτή!!!

'Ακόμα τὸ ἐθνικό, περιγραφικὸ σκίτσο γιὰ τὸ «Κρυφὸ σχολειό» ἀπεδόθη ἄριστα, ὅπως καὶ ἡ ἔμμετρη σάτυρα: «Λαιμαργία καὶ Γραμματική»...Μεγάλη ἐπιτυχία ἐπίσης εἶχε: ἡ «ἐφημερίδα» τῆς κατασκηνώσεως καὶ τὰ σατυρικὰ της σκίτσα...

'Αλλ' ἐκεῖ ποὺ τὰ κορίτσια τῆς κατασκηνώσεως σκόρπισαν ἀληθινὸ χείμαρρο συγκινήσεως καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἦταν στοὺς λεβέντικους δημοτικοὺς χορούς τους...

Ντυμένα βλάχες καὶ τσολιάδες καὶ μὲ πειθαρχημένο, ζωντανὸ ρυθμὸ στὶς κινήσεις τους ταξίδεψαν τὴν φαντασία πέρα μακρυά, στὸ χιλιοτραγουδισμένο 'Ελληνικὸ χωριό, στοὺς καταπράσινους κάμπους του, τὰ πανύψηλα βουνά του, τὰ ρυάκια, τὸ πεῦκο, τὰ πρόβατα καὶ τὸ θυμάρι του...

"Ολοι οἱ χοροί τους ἦταν ἀπόλυτα ἐπιτυχημένοι... Καὶ τὸ τσάμικο, κι' ὁ καλαματιανός, κι' ὁ κρητικός, κι' ἡ καραγκούνα, κι' ὁ κερκυραϊκός...

Κι' ὕστερα ἀπὸ τὴν μοναδικὴ ἐπιτυχία τοῦ προγράμματος ὁ ἀκούραστος ἀρχηγὸς τῆς κατασκηνώσεως, 'Αστυνόμος κ. Ν. 'Αθανασόπουλος, μ' ἕνα σύντομο καὶ παραστατικὸ του λόγο ἔδωσε μὲ ἁπλᾶ ἀλλὰ ζωντανὰ λόγια μιὰ εἰκόνα τῆς ζωῆς τῆς κατασκηνώσεως καὶ ἀνεφέρθη στὰ πεπραγμένα καὶ στὸ ἱστορικὸ τῆς ἱδρύσεώς της. Πυκνά, παρατεταμένα κι' ἐνθουσιώδη χειροκροτήρηματα ἐκάλυψαν τὰ λόγια τοῦ κ. 'Αθανασοπούλου, σὰν ἐπιβράβευση τῶν μόχθων, τῶν κόπων καὶ τοῦ ἱδρῶτος τοῦ καλοῦ καὶ ἱκανοῦ αὐτοῦ ἀξιωματικοῦ γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς κατασκηνώσεως. Ὑπῆρξε, καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς λειτουργίας της ἕνας στοργικὸς πατέρας ποὺ πάντα καὶ παντοῦ θὰ τὸν θυμοῦνται τὰ παιδιὰ μὲ βαθειὰ συγκίνηση...

"Υστερα ἀπ' τὴ γιορτή, προσφέρθηκαν πλούσιοι μεζέδες καὶ ἄφθονη μπύρα, ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς. Μέσα σ' ἐτοῦτο, τὸ πανδαιμόνιο τοῦ κεφιοῦ, βρῆκαν τὴν εὐκαιρία τὰ παιδιὰ νὰ ἐκδηλώσουν ὁλόκληρο τὸν ἐνθουσιασμό τους καὶ νὰ εὐχηθῆ τὸ ἕνα στὸ ἄλλο: νὰ βρεθοῦν πάλι ὅλα μαζὶ τοῦ χρόνου σ' αὐτὴ τὴν χαρούμενη γωνιά...

Πρὶν ἀκόμα ἐγκαταλείψουν τὴν κατασκήνωση τὴν εἶχαν κι' ὅλας νοσταλγήσει... Γιατὶ μέσα στὸ γαληνεμένο περιβάλλον της εἶχαν ζήσει ἐξέχαστες, ὀνειρεμένες στιγμές, ποὺ θὰ μείνουν βαθειὰ χαραγμένες στὴ θύμησή τους σὰν ἀκριβὸ φυλαχτό...

.....

Τώρα δὲν βρέχει πιά... Καὶ νύχτωσε...

'Η μυρουδιὰ τῆς βρεγμένης γῆς εἶναι ἔντονη... 'Απὸ τὰ κλαρηὰ τῶν δένδρων στάζουν κάπου-κάπου μερικὲς στάλλες, ποὺ σκαρφάλωσαν ἐκεῖ κι' ἀποκοιμήθηκαν...

Νὰ κι' ἕνα ἀστέρι ποὺ ἔσκυψε ἀπὸ ψηλὰ νὰ ἰδῆ τὴν μουσκεμένη πόλη...

'Ανοίγω τὰ τζάμια τῆς κάμαράς μου, καὶ ξεχνιέμαι κυττάζοντας τὸν οὐρανό, ἐνῶ ἀπὸ τὸ ἀνοιχτὸ ραδιόφωνο ἀκούγεται ὁ ἁπαλὸς ρυθμὸς τοῦ «'Ανεστάζια» μὲ τὸν Πάτ Μπούν...

'Ανάβω ἕνα τσιγάρο... Τίποτε δὲν ἀκούγεται γύρω...

Μονάχα ὁ θόρυβος ἑνὸς τραίνου ἀπὸ μακρυά...

Κι' ἡ νύχτα φεύγει ὁλόχαρη...

Στῆς Πλάκας τὶς ἀνηφοριὲς ξαναβγῆκαν οἱ θεοὶ τῆς παληᾶς 'Αθῆνας νὰ σεργιανίσουν...

Τὴν ἴδια ὥρα μέσα στὶς ἀνηφοριὲς τῆς καρδιᾶς μου ξαναβγαίνουν τὰ παιδιὰ τῆς κατασκηνώσεως γιὰ νὰ μοῦ θυμίσουν τὸ ὄνειρο ποὺ ἔζησα κοντά τους... 'Ο Θεὸς ἂς τὰ προστατεύῃ...

ΣΠ. ΠΗΛΟΣ

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΙΝ ΤΟΥΤΟΥ

Διάλεξις δοθεῖσα τὴν 23-5-60 εἰς συγκέντρωσιν τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἀστυν. Δ)νσεως Πατρῶν, ὑπὸ Ὑπαστυν. Α' κ. **Δ. ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΠΟΥΛΟΥ**

Ἔχουν δοθῆ κατὰ καιροὺς διάφοροι ὁρισμοὶ τοῦ τουρισμοῦ, ὁ ἐπικρατέστερος ὅμως καὶ ὁ πλέον παραδεδεγμένος εἶναι τῶν Hunziker καὶ Krapaf, οἱ ὁποῖοι λέγουν ὅτι «τουρισμὸς εἶναι τὸ σύνολον τῶν σχέσεων καὶ τῶν φαινομένων, ἅτινα προ» κύπτουν ἐκ τοῦ ταξιδίου καὶ τῆς διαμονῆς, μὴ μονίμων κατοίκων, ἐφ' ὅσον ἡ δια» μονὴ αὕτη δὲν δημιουργεῖ διαρκῆ ἐγκατάστασιν καὶ δὲν ἀπορρέει ἐξ ἀπασχολήσεως » ἐπιδιωκούσης κέρδος».

Κοινῶς, τουρισμὸς λέγεται ἡ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐντὸς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς χώρας ἢ ἀπὸ χώρας εἰς χώραν μετακίνησις ἀτόμων ὁμαδικῶς ἢ μεμονωμένως διὰ λόγους ἱστορικούς, θρησκευτικούς, καλλιτεχνικούς, φυσιολατρικούς, ἀναψυχῆς καὶ ὑγείας.

Ὁ τουρισμὸς διαιρεῖται εἰς δύο μεγάλας κατηγορίας, εἰς τὸν ἐσωτερικὸν καὶ τὸν ἐξωτερικὸν τουρισμόν· καὶ ἐσωτερικὸς μὲν τουρισμὸς λέγεται ὅταν ἡ μετακίνησις τῶν ἀτόμων γίνεται ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐντὸς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς χώρας, ἐξωτερικὸς δὲ ὅταν ἡ μετακίνησις τῶν ἀτόμων γίνεται ἀπὸ χώρας εἰς χώραν.

Ἀμφότεραι αἱ κατηγορίαι τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ τουρισμοῦ ὑποδιαιροῦνται ἀπὸ ἀπόψεως μέσου μετακινήσεως τῶν τουριστῶν εἰς : 1) Σιδηροδρομικόν. 2) Αὐτοκινητιστικόν. 3) Ἀτμοπλοϊκόν. 4) Ἀεροπορικόν. 5) Ποδηλατικὸν καὶ 6) Πεζοπορικόν, κλάδος τοῦ ὁποίου εἶναι ὁ ὀρειβατικός.

Ἐν σχέσει πρὸς τὸν σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον γίνεται ἡ μετακίνησις τῶν τουριστῶν ὑποδιαιρεῖται τόσον ὁ ἐσωτερικὸς ὅσον καὶ ὁ ἐξωτερικὸς τουρισμὸς εἰς : 1) Ἱστορικόν. 2) Θρησκευτικόν. 3) Καλλιτεχνικόν. 4) Ἀθλητικόν. 5) Φυσιολατρικόν. 6) Ὑγείας καὶ 7) Γαμήλιον.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν ἀνωτέρω διακρίσεων τοῦ τουρισμοῦ διαιρεῖται οὗτος καὶ εἰς κοσμοπολιτικὸν καὶ εἰς ὁμαδικὸν ἢ τῆς μεσότητος.

Καὶ κοσμοπολιτικὸς λέγεται ὁ τουρισμός, ὁ ὁποῖος γίνεται παρ' ἀτόμων μεμονωμένων, ἅτινα διαθέτουν πολλὰ χρήματα καὶ μεταβαίνουν εἰς κοσμικὰς λουτροπόλεις ἢ εἰς πόλεις ἔνθα ὑπάρχουν καζίνα καὶ διάφοροι καλλιτεχνικαὶ ἐκδηλώσεις διεθνοῦς φήμης.

Τοιοῦτος τουρισμὸς γίνεται εἰς τὴν Ἀμερικήν, Γαλλίαν (Φλωρίδα, Μαϊάμι, Κάναι) καὶ ἐν μέρει εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Τελευταίως καταβάλλεται προσπάθεια ἀναπτύξεως κοσμοπολιτικοῦ τουρισμοῦ εἰς Ρόδον καὶ Κέρκυραν διὰ τῆς δημιουργίας κοσμικῆς πλάζ καὶ καζίνου.

Τουρισμὸς ὁμαδικὸς ἢ τῆς μεσότητος εἶναι αὐτὸς ποὺ γίνεται συνήθως ὁμαδικῶς καὶ ἀπὸ ἄτομα τῆς μεσαίας τάξεως.

Ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ ἀναπτύξῃ ὅλα τὰ εἴδη τοῦ τουρισμοῦ, διότι διαθέτει τοὺς βασικοὺς πρὸς τοῦτο συντελεστάς, ἤτοι ἱστορίαν, φυσικὰς καλλονάς, κλῖμα θαυμάσιον καὶ πολὺ καλὴν γεωγραφικὴν θέσιν.

Εἶναι δὲ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ κατορθώσῃ νὰ γίνῃ, ἐν τῇ κυριολεξίᾳ τουριστικὴ χώρα μόνον ὅταν τὸ ποικίλον αὐτὸ ἐνδιαφέρον καταστῇ ἀνέτως προσιτὸν εἰς τοὺς ξένους, οἱ δὲ τόποι, οἱ δι' οἱονδήποτε λόγον συγκεντρώνοντες τὴν μεγαλυτέραν κίνησιν ξένων, φθάσουν εἰς τὸ σημεῖον νὰ ἱκανοποιοῦν ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου ζωῆς.

Συνεπῶς μία τῶν βασικῶν προσπαθειῶν πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ εἶναι ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ ἀξιοποίησις τῶν σημείων ἐκείνων τῆς χώρας μας, τὰ ὁποῖα προσελκύουν περιηγητὰς καὶ ἡ προσπάθεια αὕτη ἔχει ἤδη ἀρχίσει μὲ πολὺ καλὰ ἀποτελέσματα.

Διὰ τῆς προόδου τοῦ τουρισμοῦ εἰς μίαν χώραν ἐπιτυγχάνεται ὄχι μόνον ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις αὐτῆς, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἡ ἄνοδος τοῦ πολιτιστικοῦ της ἐπιπέδου.

Ὅλα τὰ ἔργα, αἱ ἐργασίαι καὶ τὰ μέτρα, ἅτινα ἀποσκοποῦν εἰς τὴν δημιουργίαν συνθηκῶν καλῆς διαμονῆς διὰ τοὺς ξένους ἐξυψώνουν ἀναμφισβητήτως καὶ τὸ ἐπίπεδον τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον ἐκτελοῦνται.

Ἐκ παραλλήλου ἡ οἰκονομικὴ ὠφέλεια ἑνὸς τόπου ἀπὸ τὴν τουριστικήν του ἀξιοποίησιν δύναται νὰ εἶναι ἀπεριόριστος.

Περιφέρειαι πτωχαὶ εἰς εἰσόδημα, λόγῳ ἐλλείψεως ἢ περιωρισμένης ἀποδόσεως ἄλλης φύσεως παραγωγικῶν ἀπασχολήσεων τῶν κατοίκων, αἵτινες διαθέτουν τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα διὰ τὴν προσέλκυσιν τῆς περιηγητικῆς κινήσεως, ἔχουν κάθε συμφέρον νὰ δώσουν τὴν δέουσαν προσοχὴν εἰς τὸν τουρισμόν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον δύνανται νὰ συγκεντρώσουν σημαντικώτατα εἰσοδήματα.

Ὑπάρχουν πολλὰ παραδείγματα μικρῶν ἀγόνων νήσων, πτωχῶν ὀρεινῶν ἢ παραθαλασσίων τόπων, οἱ ὁποῖοι μὴ ἔχοντες ἄλλην παραγωγὴν κατώρθωσαν νὰ ἔχουν εἰσοδήματα ἐκ τῆς τουριστικῆς κινήσεως.

Εἶναι γεγονὸς ἐπίσης, ὅτι, ἐφ' ὅσον αὐξάνεται ἡ τουριστικὴ κίνησις, αὐξάνονται τὰ ἐν τῷ τουριστικῷ τόπῳ ἐπαγγέλματα ὡς καὶ ὁ κύκλος τῶν ἐργασιῶν τῶν ἤδη ὑφισταμένων, ἡ δὲ παραγωγὴ εὑρίσκει εὐχερεστέραν πάντοτε κατανάλωσιν καὶ καλλιτέρας τιμὰς τῶν προϊόντων.

Ἡ κίνησις τοῦ χρήματος τὴν ὁποίαν προκαλεῖ ὁ τουρισμὸς εἶναι ἐπίσης σημαντική.

Ἐφ' ὅσον ἡ κίνησις αὕτη διατηρεῖται εἰς σταθερὰ ἐπίπεδα, ἡ τρέχουσα ἀξία τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ τουριστικοῦ τόπου ἤτοι τῶν ξενοδοχείων, τῶν οἰκιῶν διὰ παραθεριστάς, τῶν διαφόρων κέντρων κ.λ.π. ὑψοῦται.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων ὅμως ὁ τουρισμὸς εἶναι μία τῶν πλέον πλουτοπαραγωγικῶν πηγῶν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας τοῦ κράτους, εἶναι ὁ φορεὺς τοῦ τόσον πολυτίμου διὰ τὴν χώραν συναλλάγματος, πιστεύομεν δὲ ὅτι τὸ θέμα τῆς ἀνάγκης εἰσαγωγῆς μεγαλυτέρου κατὰ τὸ δυνατὸν συναλλάγματος εἰς μίαν χώραν εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους.

Ἡ τεραστία οἰκονομικὴ σημασία τοῦ τουρισμοῦ διὰ μίαν χώραν καθίσταται πασιφανὴς ἐκ τῶν στατιστικῶν στοιχείων, ἅτινα παρετηρήθησαν πρὸ τοῦ πολέμου.

Εἰς τὴν Ἰταλίαν ὁ τουρισμὸς ἐκάλυψε τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορικοῦ της ἰσοζυγίου καθ' ὅλα τὰ πρὸ τοῦ πολέμου ἔτη.

Εἰς τὴν Γαλλίαν κατὰ τὴν ἐπταετίαν 1932—1938 ἐκάλυψε τὸ ἐκ 16.749.000 φράγκων ἔλλειμμα τοῦ ἰσοζυγίου.

Εἰς τὴν χώραν μας ἡ ἐκ τοῦ τουρισμοῦ κίνησις τοῦ χρήματος ὀλίγον ὑστέρει τῆς ἀξίας τῆς παραγωγῆς τῆς σταφίδος καὶ ἔφθασε εἰς τὰ 50% τῆς ἀξίας τῆς παραγωγῆς τοῦ καπνοῦ, τὸ δὲ εἰσρεῦσαν εἰς τὴν χώραν μας τουριστικὸν συνάλλαγμα εἰς ὁλόκληρον τὴν πρὸ τοῦ πολέμου δεκαετίαν ἔφθασε σχεδὸν τὸν ὄγκον τοῦ ναυτιλιακοῦ συναλλάγματος.

Μεταπολεμικὰ καὶ ἂν ἀφαιρέσωμεν τὰ πρῶτα ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα οὐδὲ κἂν ἠδύνατο νὰ γίνῃ συζήτησις περὶ περιηγητικῆς κινήσεως, ἔχομεν ἀλματώδη αὔξησιν εἰσόδου τουριστῶν καὶ εἰσροῆς συναλλάγματος.

Οὕτω κατὰ τὸ ἔτος 1950 σημειοῦνται 33.350 ἀφίξεις ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ εἰσροὴ ἐλευθέρου καὶ μέσῳ κλῆριγκ κρατικοῦ ταξιδιωτικοῦ συναλλάγματος 4.734.311 δολλαρίων, ἔκτοτε δὲ αὐξάνεται ἀλματωδῶς κατ' ἔτος ἡ εἴσοδος τῶν

τουριστῶν καὶ φθάνομεν εἰς τὸ 1956 κατὰ τὸ ὁποῖον, παρὰ τὴν δυσφήμησιν ἡ ὁποία μᾶς ἐγένετο ἐκ μέρους τῶν ἄγγλων καὶ ἰταλῶν, λόγῳ τοῦ Κυπριακοῦ, εἴχομεν 204.115 ἀφίξεις καὶ 31.231.782 δολλάρια. Τὸ 1957 εἴχομεν 260.558 ἀφίξεις καὶ 41.474.000 δολλάρια. Τὸ 1958 εἴχομεν 278.280 ἀφίξεις καὶ 42.650.000 δολλάρια. Τέλος τὸ 1959 εἴχομεν 302.000 ἀφίξεις καὶ 48.420.000 δολλάρια, προβλέπεται δὲ ὅτι τὸ 1960 θὰ ἔχωμεν αὔξησιν κατὰ 45—50% τῆς τουριστικῆς κινήσεως, ἰδίως μετὰ τὴν δρομολόγησιν ἀπὸ 1ης Αὐγούστου τοῦ φέρρυ-μπὼτ 'Ιταλίας—'Ελλάδος.

Καὶ ὅλα αὐτὰ χωρὶς νὰ δώσωμεν τίποτε εἰς τοὺς ξένους. Εἰσπράξαμε δὲ χωρὶς νὰ δαπανήσωμεν. Χωρὶς νὰ ἐξαγάγωμεν οὐδὲν εἶδος.

Δι' αὐτὸ δικαίως ὁ τουρισμὸς ἐχαρακτηρίσθη ὡς ἐκρηκτικὴ βιομηχανία, ἥτις εἰσπράττει χωρὶς νὰ δαπανᾷ.

'Εκτὸς ὅμως ἀπὸ τὴν ὑλικὴν ἀπόδοσιν, τὴν ὁποίαν σᾶς ἀνέφερα ἀνωτέρω, ὁ ἐξωτερικὸς τουρισμὸς εἶναι καί ὁ εἰρηνοποιὸς τῆς ἐποχῆς μας.

'Η γνωριμία γκρεμίζει τὰ τείχη ποὺ προκαλοῦν τὰς παρεξηγήσεις.

'Αμβλύνονται αἱ ὀξύτητες ποὺ δημιουργεῖ ἡ ἄγνοια, ἡ παράδοσις καὶ αἱ προκαταλήψεις.

'Ο χθεσινὸς ἐχθρὸς γίνεται φίλος, πολῖται οἱ ὁποῖοι ἀνήκουν εἰς χώρας μακρυνὰς δὲν μᾶς ἀφήνουν ἀδιαφόρους, ὅσον μᾶς ἄφηνον ἄλλοτε.

Μισητὴ ἡ πολιτικὴ τῆς Σοβιετικῆς 'Ενώσεως, καλόκαρδοι ὅμως καὶ διαχυτικοὶ οἱ τουρίσται της, ὅσο δὲ καὶ ἂν εἶναι ἐπηρεασμένοι ἀπὸ τὴν προπαγάνδα της θὰ δοῦν σὲ μᾶς ἀνθρώπους ποὺ αἰσθάνονται ὅπως καὶ αὐτοί, ποὺ ἔχουν ἀνησυχίες, λαχτάρες, πόθους καὶ ὄνειρα ὅπως τὰ δικά τους.

'Επειδὴ ἀνωτέρω ἀνέφερον περὶ δυσφημήσεως τῆς χώρας μας ὑπὸ τῶν ἄγγλων καὶ ἰταλῶν, λόγῳ τοῦ Κυπριακοῦ, θὰ ἀναφέρω μερικὰ περὶ τοῦ ρόλου τὸν ὁποῖον παίζει ἡ προπαγάνδα καὶ ἡ διαφήμισις εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ.

Τὸ 1957 εἶχε διέλθει ἐκ Πατρῶν μία ἀμερικανικὴ ἀποστολή, τῆς ὁποίας μέλος ἦτο καὶ εἷς εἰδικὸς περὶ τὰ τουριστικὰ ζητήματα, Μέτλετον ὀνόματι, ὁ ὁποῖος εἰς μίαν σύσκεψιν ἡ ὁποία ἐγένετο ἐνταῦθα μᾶς εἶπεν ὅτι μία χώρα διὰ νὰ προσελκύσῃ περισσοτέρους τουρίστας, θὰ πρέπῃ οἱ τουρίσται αὐτοὶ νὰ γνωρίζουν ἐκ τῶν προτέρων ὡρισμένα ἐνδιαφέροντα πράγματα τῆς χώρας, τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἐπισκεφθοῦν καὶ αὐτὰ θὰ τὰ μάθουν διὰ τῆς προπαγάνδας καὶ τῆς διαφημίσεως τῶν ἐνδιαφερόντων εἰς τὰς χώρας, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀναμένει ἡ χώρα αὕτη τοὺς τουρίστας.

'Επίσης ὁ τουρίστας θὰ πρέπῃ νὰ γνωρίζῃ κατὰ πόσον ἡ διαμονή του θὰ εἶναι ἄνετος καὶ ἡ μετακίνησίς του ταχεῖα καὶ ἀσφαλὴς διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τοὺς ἐνδιαφέροντας τουριστικοὺς τόπους.

Εἰς τὸ πρῶτον καὶ ἀπαραίτητον στοιχεῖον διὰ τὴν μεγαλυτέραν προσέλκυσιν ξένων (ἤτοι τὴν προπαγάνδα καὶ τὴν διαφήμισιν) ἡ χώρα μας ὑστερεῖ πολὺ ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἄλλας χώρας, ὡς π.χ. πρὸς τὴν 'Ισπανίαν, ἡ ὁποία ὡς μᾶς εἶπεν ὁ ἀνωτέρω εἰδικός, λόγῳ τῆς προπαγάνδας καὶ τῆς διαφημίσεως τὴν ὁποίαν ἔχει κάμει εἰς τὴν 'Αμερικήν, αὐξάνει κατ' ἔτος ἀλματωδῶς τὴν εἴσοδον ἀμερικανῶν τουριστῶν εἰς τὴν χώραν της. Ἔφθασε δὲ κατὰ τὸ 1959 νὰ εἰσέλθουν εἰς αὐτὴν 3.000.000 τουρίσται.

Τελευταίως καταβάλλεται μεγάλη προσπάθεια ὑπὸ τοῦ 'Ελληνικοῦ ὀργανισμοῦ τουρισμοῦ, διὰ τὴν διαφήμισιν τῶν τουριστικῶν προσόντων τῆς χώρας μας.

Εἰς τὸ δεύτερον καὶ ἀπαραίτητον στοιχεῖον διὰ τὴν μεγαλυτέραν προσέλκυσιν ξένων (ἄνετος δηλαδὴ διαμονὴ καὶ ταχεῖα καὶ ἀσφαλὴς μετακίνησις) εἰς τὸ ὁποῖον ἡ χώρα μας ὑστεροῦσε, ἐπέρχεται ἤδη μὲ γοργότατον ρυθμὸν μία ἀνακαίνισις δημιουργική.

Εἶναι ἐξόφθαλμα τελευταίως, τὰ σημαντικὰ ἀποτελέσματα μιᾶς ὁλοκληρω-

μένης προσπαθείας ἀνοικοδομήσεως μεγάλων ξενοδοχείων μὲ τὰς ἀπαραιτήτους ἀνέσεις εἰς διαφόρους πόλεις τῆς χώρας μας, μὲ ἐπιστέγασμα τὸ ξενοδοχεῖον Χίλτον, τοῦ ὁποίου ἤρχισεν ἤδη ἡ ἀνοικοδόμησις εἰς Ἀθήνας.

Οἱ δρόμοι μας ἐπίσης εἶναι εἰς τοιαύτην κατάστασιν, ὥστε νὰ ἐμπνέουν ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν τουρίσταν διὰ ταχεῖαν καὶ ἀσφαλῆ μετακίνησιν.

Ἤδη πρὸς ἀξιοποίησιν καὶ τῶν ὑπολειπομένων τουριστικῶν πηγῶν τῆς χώρας μας, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἀρχαιοτήτων, διανοίγονται δρόμοι διὰ τὴν εἰς αὐτὰς ἐπίσκεψιν τῶν ξένων, ἵνα μὴ καταπονοῦνται οἱ περιηγηταί, ἀλλὰ εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν ἐδῶ παραμονήν των νὰ διακηρύσσωσι τὸ ἄφθαστον μεγαλεῖον καὶ τὰς φυσικὰς καλλονὰς τῆς χώρας μας, ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν πατρίδα των.

Οἱ περιηγηταὶ οὗτοι καθίστανται οὕτω οἱ πρωτεργάται μιᾶς μεγάλης προπαγάνδας διὰ τὸν τουρισμὸν τῆς χώρας μας, ἥτις θὰ ἀποδώσῃ ἄριστα ἀποτελέσματα.

Ἡ μεγαλυτέρα ὅμως διαφήμισις διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ τῆς χώρας μας εἶναι ἡ ἱστορία μας, ἥτις εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ τὸ φιλόξενον πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὴν χώραν τοῦ Ξενίου Διός.

Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ φιλοξενία ἔχει ἀνάγκην κατεργασίας ὅπως θὰ σᾶς ἀναφέρω πιὸ κάτω.

Καὶ αὐτὰ ὅλα διὰ τὸν ἐξωτερικὸν τουρισμόν.

Ἔχομεν ὅμως καὶ τὸν ἐσωτερικὸν τουρισμόν, ὁ ὁποῖος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἤρχισε νὰ ἀναπτύσσεται περισσότερον καὶ νὰ αὐξάνῃ κατ' ἔτος ἀλματωδῶς.

Τὰ πολὺ παλαιότερα χρόνια σπανίως βλέπαμε νὰ γίνωνται ἐκδρομαὶ καὶ ὡς παράδειγμα σᾶς φέρω τὰς σχολικὰς ἐκδρομάς. Τὰ σχολεῖα προπολεμικῶς διωργάνωναν μίαν μόνον ἐκδρομὴν στὸ τέλος τοῦ ἔτους καὶ αὐτὴ ἡμερησία ἢ τὸ πολὺ διήμερος τῆς τελευταίας τάξεως.

Σήμερα, ἅπαντα τὰ σχολεῖα τῆς χώρας μας διοργανώνουν καὶ πραγματοποιοῦν ἐκδρομὰς πολυημέρους καθ' ὅλον τὸ ἔτος καὶ δι' ὅλας τὰς τάξεις.

Ἐπίσης τὰ ἐκδρομικὰ καὶ ἀθλητικὰ σωματεῖα διοργανώνουν ἐκδρομὰς δι' ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀκόμη καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους.

Εἶναι δὲ πάρα πολὺ εὐεργετικὴ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ, διότι ἐκτὸς τῆς κυκλοφορίας τοῦ χρήματος, ἡ σημασία τῆς ὁποίας εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλους, ἐπιτυγχάνεται ἡ γνωριμία τοῦ τόπου, τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων τούτων. Ἐπίσης διὰ τῆς μετακινήσεως συντελεῖται ἡ ἐπαφὴ τῆς ὑπαίθρου μὲ τὰς πόλεις, τῶν πόλεων μὲ τὴν ὕπαιθρον, τῆς ἐπαρχίας μὲ τὴν πρωτεύουσαν, τοῦ πρωτευουσιάνου μὲ τὸν ἐπαρχιώτην καὶ τοῦ ἀστοῦ μὲ τὸν ἀγρότην.

Ἡ μετακίνησις εἶναι πολιτισμός, κατανόησις, τοποθέτησις προσώπων καὶ πραγμάτων εἰς τὴν πραγματικήν των θέσιν.

Παράγων θετικὸς εἶναι ὁ ἐσωτερικὸς τουρισμός, καθηγητὴς τῆς γεωγραφίας, τῆς ἱστορίας, τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας, τῆς λαογραφίας καὶ ἀκόμη διὰ τῆς μετακινήσεως καὶ ἐξόδου εἰς τὴν ὕπαιθρον ἐπιτυγχάνεται τὸ φρεσκάρισμα τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τοῦ μυαλοῦ. Ὁμάδες σὲ κοινὴ πορεία οἱ ἐκδρομεῖς στὸν κάμπο, στὸ βουνό, στὴ θάλασσα.

Ἡ χαρούμενη συντροφιὰ ζωογονεῖ, φέρνει πιὸ κοντὰ τοὺς ἀνθρώπους, ἁπλουστεύει τὰ ἤθη, ἀπωθεῖ τὸν ἀσιατισμό, δηλαδὴ τὸν μυστικισμό, εἰς τὰς σχέσεις τῶν δύο φύλων, κάνει πιὸ εἰλικρινῆ, πιὸ ἀπροσποίητα, λιγότερο πονηρὰ τὰ ἀγόρια καὶ τὰ κορίτσια εἰς τὴν μεταξύ των ἐπικοινωνίαν.

Ὡμιλήσαμεν περὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ τουρισμοῦ, ἀλλ' ὁπωσδήποτε καὶ ἂν τὸν δοῦμε τὸν τουρισμὸ εἴτε κατὰ μέρος, εἴτε εἰς τὸ σύνολον, εἴτε ὡς πηγὴ πλουτισμοῦ, εἴτε ὡς ἐκπολιτιστικὸ ἢ εἰρηνοποιό, ἕνα εἶναι τὸ ἀπολύ-

τως βέβαιον, διὰ νὰ προωθηθοῦν τὸ καθένα χωριστὰ ἢ ὅλα μαζὶ τὰ σχήματά του ἔχουν ἀνάγκην ἀπὸ δουλειά, πολὺ δουλειὰ γενικῶς ἀπ' ὅλους, ἀπὸ τὰς ἁρμοδίας ἀρχάς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὅλους μας καὶ ἀπὸ τὸν τελευταῖον ἀκόμη ἀχθοφόρον καὶ μικροπωλητὴν ποὺ διαλαλεῖ τὸ οἱονδήποτε ἐμπόρευμά του.

Πᾶρτε ὁποιονδήποτε. Τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ τουρισμοῦ, τὸν διευθυντὴν τοῦ τουριστικοῦ γραφείου, τὸν ξεναγό, τὸν διερμηνέα, τὸν μαίτρ τοῦ ξενοδοχείου, τὸ γκαρσόνι τοῦ λαϊκοῦ καφενείου, τὸν ἡγούμενο τοῦ μοναστηριοῦ, τὸν φύλακα τοῦ μουσείου, τὸν εἰσπράκτορα τοῦ λεωφορείου, τὸν καμαρότο τοῦ καραβιοῦ, τὸν χωρικὸ μὲ τὸ σπιτάκι, ὅ,τιδήποτε ὑπάρχει στὸν τόπο, σὲ κάθε τόπο ποὺ θέλει νὰ ἀναπτύξῃ τουρισμό. Δὲν ὑπάρχει τομεὺς τῆς ζωῆς ποὺ εἶναι ξένος πρὸς τὸν τουρισμόν.

Οἱ πάντες καὶ τὰ πάντα ἔχουν ἁρμοδιότητα καὶ ὑποχρέωσιν νὰ ἀναπτύξουν τὴν δραστηριότητά των.

Χρειάζεται ὑλικὴ προπαρασκευὴ ἀλλὰ καὶ ψυχική. Ὁ δρόμος, τὸ ξενοδοχεῖο, ἡ καθαριότης, ἡ συγκοινωνία ἀλλὰ καὶ ἡ συμπεριφορά, ἡ φιλόξενος διάθεσις καὶ ἡ ἡμερότης.

Ἡ ὑλικὴ καὶ ψυχικὴ προετοιμασία εἶναι ἀλληλένδετοι, δὲν δύνανται νὰ ἀποσπασθῶσιν ἡ μία ἀπὸ τὴν ἄλλη, εἶναι ἀπαραίτητα καὶ τὰ δύο.

Ἕν πολυτελὲς δωμάτιον ξενοδοχείου μὲ οὐχὶ καλὴν συμπεριφορὰν καὶ λῃστρικὴν διάθεσιν τοῦ προσωπικοῦ του, ἐκμηδενίζει τὰ ἀγαθὰ τῆς ὑλικῆς προετοιμασίας.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, τί νὰ τὴν κάμωμεν τὴν φιλοξενίαν τοῦ χωρικοῦ, ποὺ οὔτε χρήματα δέχεται διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ δωματίου του, ἐὰν ὁ ἐξοπλισμὸς τοῦ ξενῶνος αὐτοῦ εἶναι ἐξοπλισμὸς πενιχρός, ἀτελής;

Συγκερασμὸς τῆς ὑλικῆς καὶ ψυχικῆς προετοιμασίας θὰ μᾶς δώσουν τὸν τουρισμὸν εἰς τὴν ὁλοκληρωμένην μορφήν του.

Ὑπόθεσις ὅμως πολὺ δύσκολη καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φθάσωμεν εἰς αἴσιον τέρμα ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην.

Ἰδίως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἄψογον συμπεριφορὰν χρειάζεται μεγάλη καὶ μακροχρόνια προσπάθεια.

Ἤδη πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν συνεστήθησαν καὶ λειτουργοῦν σχολαὶ τουριστικῶν ἐπαγγελμάτων εἰς Ἀθήνας, Θεσσαλονίκην καὶ Ρόδον, κατὰ περιόδους δὲ ἐλειτούργησαν καὶ θὰ λειτουργήσουν καὶ πάλιν τοιαῦται σχολαί, ὑπὸ τύπον φροντιστηρίων, εἰς Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Κρήτην.

Βεβαίως εἰς τὴν χώραν μας τοῦ Ξενίου Διὸς ὑπάρχει ἡ παράδοσις τῆς φιλοξενίας, ποὺ ἐκδηλώνεται ὅλως ἰδιαιτέρως εἰς τὴν ὕπαιθρον, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ὅπως σᾶς εἶπον ἀνωτέρω θέλει κατεργασίαν διὰ νὰ μὴ φθάνῃ εἰς τὴν ὑπερβολήν, νὰ μὴ καταντᾷ δουλικότης καὶ νὰ μὴ ξεπερνᾷ τὸ ὅριο τοῦ μέτρου ἢ γίνεται φορτικὴ εἰς ἐκεῖνον ὅστις δέχεται τὰς ἐκδηλώσεις της.

Σᾶς φέρω δὲ ὡς παράδειγα τῆς ὑπερβολῆς τῆς φιλοξενίας τὸ ἑξῆς περιστατικόν: Προσεβλήθησαν κάποτε εἰς ἕνα χωριὸ καὶ ἔβγαλαν καὶ πιστόλια, ὅταν ὁ φιλοξενούμενος ἐδήλωσεν ἀδυναμίαν νὰ γευματίσῃ.

Μέτρο, ἀγωγή, προσπάθεια εἰς τὴν συμπεριφοράν, θὰ προσφέρουν εἰς τὸν τουρισμὸν ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα τοῦ λείπουν καὶ θὰ τοῦ ἀφαιρέσουν ὅσα τοῦ περισσεύουν. Εἶναι δὲ πολλὰ καὶ ἐκεῖνα ποὺ τοῦ περισσεύουν καὶ δι' αὐτὸ χρειάζεται δουλειὰ ἀπὸ ὅλους γενικῶς καὶ εἰδικώτερον ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἀστυνομικούς, οἱ ὁποῖοι ὡς ἐκ τῆς φύσεως τῆς ὑπηρεσίας μας καὶ τῆς ἐπαφῆς τὴν ὁποίαν ἔχομεν μὲ τὸ κοινὸν μποροῦμε νὰ προσφέρωμε πολλὰ εἰς τὸν τουρισμόν, ἐὰν ἐπιδιώκωμεν: 1) πρῶτοι ἡμεῖς νὰ ἀποκτήσωμεν πλήρη τουριστικὴν συνείδησιν καὶ σὺν τῷ χρόνῳ νὰ δημιουργήσωμεν τοιαύτην καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τοὺς ἐρχομένους εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς ξένους, 2) νὰ πα-

ρουσιάζωμεν τὴν χώραν μας ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον πολιτισμένην καὶ 3) ἐὰν ἐξυπηρετῶμεν καὶ διευκολύνωμεν τοὺς τουρίστας.

Θὰ τὸ ἐπιτύχωμεν δὲ αὐτό, ἐὰν διαπνεώμεθα ἀπὸ τουριστικὴν ἀντίληψιν, ἡ ὁποία εἶναι ἐκδήλωσις περὶ τῆς ὑπάρξεως τουριστικῆς συνειδήσεως.

Διὰ τῆς παρατηρητικότητος ὁ ἀστυνομικὸς ἀποκτᾷ τὴν ἱκανότητα νὰ παρατηρῇ καὶ νὰ ἐξετάζῃ τὰ διάφορα πράγματα τὰ σχετιζόμενα μὲ τὸν τουρισμὸν καὶ ἡ τουριστικὴ συνείδησις εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία ὑποδεικνύει εἰς τὸν ἀστυνομικὸν τὸ πῶς πρέπει νὰ τακτοποιηθοῦν τὰ διὰ τῆς παρατηρητικότητος βεβαιωθέντα ζητήματα διὰ νὰ ἐξυπηρετηθῇ ὁ τουρισμός.

Ἡ ἐκδήλωσις ἐνεργείας, συμφώνως πρὸς τὸ τουριστικὸν πνεῦμα, πείθει ὅτι ὁ ἀστυνομικὸς ἀντιλαμβάνεται τὰ πράγματα ὅπως τὸ συμφέρον τοῦ τουρισμοῦ ἐπιβάλλει καὶ ὅτι ἐπομένως ἔχει τουριστικὴν συνείδησιν.

Θὰ σᾶς φέρω δύο παραδείγματα ἐνεργειῶν ἀστυνομικῶν ἐκτελούντων καλῶς τὰ ἀστυνομικά των καθήκοντα, μὴ ἐκτελούντων ὅμως ὅ,τι τὸ συμφέρον τοῦ τουρισμοῦ ἐπιβάλλει.

Ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι ἕνα ἀστυνομικὸν ὄργανον ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν. Γνωρίζει ὅτι ἡ ἀστυνομία ἐνεργεῖ ἐποπτείαν ἐπὶ τῶν ἀχθοφόρων καὶ φροντίζει ὅπως οὗτοι εἶναι ἐφωδιασμένοι διὰ τῆς νομίμου ἀδείας, ὅπως φέρωσι τὴν καθωρισμένην δι' αὐτοὺς στολὴν καὶ ὅπως ἔχωσιν ἐπὶ τοῦ στήθους των καὶ εἰς θέσιν καταφανῆ πλάκα ἐμφαίνουσαν εὐδιακρίτως τὸν ἀριθμὸν τῆς ἀδείας των (κονκάρδα).

Τοὺς ἐπιβλέπει ἐπίσης καὶ ἐπιτυγχάνει νὰ εἶναι καθαροί, ξυρισμένοι καὶ γενικῶς εὐπρεπεῖς καὶ οὕτω τὸ ἀστυνομικὸν ὄργανον εἶναι ἥσυχον ὅτι ἐξεπλήρωσεν τὸ καθῆκον του. Μετὰ τὴν ἀποβίβασιν ὅμως τῶν ἐπιβατῶν ἐμφανίζεται εἷς ταξιδιώτης, ὁ ὁποῖος διαμαρτύρεται διὰ φθορὰς γενομένας εἰς τὰς ἀποσκευάς του ἐξ αἰτίας τῶν ἀχθοφόρων, οἱ ὁποῖοι προκειμένου νὰ μεταφέρουν ταύτας ἀπὸ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς τὸ αὐτοκίνητον τὰς ἔσυρον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ὡς ἐκ τῆς τριβῆς ἐφθάρησαν.

Ὅλοι ἡ προσπάθεια τοῦ καλοῦ ἀστυνομικοῦ ὀργάνου ἀπωλέσθη, διότι ὁ ξένος δὲν εἶδε τίποτε ἀπὸ τὴν προσπάθεια τοῦ ὀργάνου τούτου διὰ τὴν εὐπρεπῆ ἐμφάνισιν τῶν ἀχθοφόρων, ἀλλὰ παρέμεινε μὲ τὴν ἐντύπωσιν τῆς φθορᾶς ἣν ὑπέστη ἐκ τῆς ἀδεξιότητός των.

Ἐὰν τὸ ὄργανον τοῦτο ἔχῃ παρατηρητικότητα, θὰ παρατηρήσῃ πῶς διεξάγεται ἡ ἐργασία τῶν ἀχθοφόρων καὶ ἂν ἔχῃ τουριστικὴν συνείδησιν θὰ τοῦ ὑπαγορεύσῃ αὕτη τί πρέπει νὰ διδάξῃ εἰς τὸν ἀχθοφόρον διὰ νὰ μὴ δυσαρεστήσῃ ἐκ τῆς ἀγνοίας του τοὺς ξένους.

Τὸ δεύτερον παράδειγμα εἶναι παραστατικώτατον καὶ εἶναι τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς τουριστικῆς ἀστυνομίας τῆς χώρας μας Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α' κ. Νέρη Νικολάου, ἤδη Ἐπιθεωρητοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

«Ὑπάρχει μία τοποθεσία ἐξόχως τουριστική, τὴν ὁποίαν ἐπισκέπτονται κατὰ σύστημα οἱ ἀφικνούμενοι εἰς τὸν τόπον περιηγηταί. Ἡ τοποθεσία αὕτη εὑρίσκεται εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἀμαξητῆς ὁδοῦ, εἰς τὸ τέρμα ὅμως τῆς ὁποίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ στροφὴ τῶν αὐτοκινήτων, ἰδίᾳ ὅταν αὐτὰ εἶναι πολλὰ καὶ ἀποτελοῦν καραβάνι. Ὁ ἀστυνομικὸς ἐνεργῶν ἐν προκειμένῳ, διὰ νὰ κρατήσῃ τὴν τάξιν καὶ νὰ μὴ συμβοῦν ἐνδεχομένως ἀτυχήματα εἰς τοὺς ξένους, σταματᾷ ἑκάστοτε τὰ αὐτοκίνητα εἰς ἀπόστασιν 500 ἢ καὶ περισσοτέρων μέτρων ἀπὸ τοῦ τέρματος, εἰς ἣν νὰ εἶναι δυνατὴ λόγῳ εὐρύτητος τοῦ χώρου ἡ ἐκτέλεσις στροφῆς, οἱ ἐπιβάται κατέρχονται ἐκεῖ καὶ συνεχίζουσι πεζῇ τὴν πορείαν των μέχρι τοῦ τέρματος διὰ νὰ ἐπισκεφθῶσι τὴν ὡραίαν τοποθεσίαν».

Ἡ ἐνέργεια αὕτη εἶναι ἀστυνομικῶς ὀρθὴ ἀλλὰ καὶ ἀντιτουριστική.

Ἡ τουριστικὴ συνείδησις τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου θὰ τοῦ ὑπηγόρευεν ὅτι εἰς τὸν ξένον πρέπει νὰ ἐξασφαλισθῇ πᾶσα ἄνεσις καὶ ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τῶν ἀξιοθεάτων πρέπει νὰ γίνεται μὲ κάθε εὐκολίαν. Διὰ τοῦτο δὲ αἱ ἐνέργειαί του πρέπει νὰ τείνουν εἰς τὴν διαπλάτυνσιν τοῦ τέρματος τῆς ὁδοῦ διὰ νὰ ἐξασφαλίζεται ἐκεῖ ἡ στροφὴ τῶν αὐτοκινήτων καὶ οὐχὶ νὰ ὑποχρεωθοῦν οἱ ξένοι εἰς πεζοπορίαν.

Πῶς ὅμως θὰ καθοδηγηθῇ τὸ ἀστυνομικὸν ὄργανον διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἔχῃ τουριστικὰς ἀντιλήψεις ;

Ὡς γενικὸν κανόνα τῶν προσπαθειῶν του πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ ἑξῆς: Σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς του εἶναι ἡ ἐξυπηρέτησις τοῦ ταξιδιώτου καὶ ἡ ἐνέργεια διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῆς χώρας του, ὅσον δύναται ἐκ τῶν καθηκόντων τὰ ὁποῖα τοῦ ἀνετέθησαν, περισσότερον πολιτισμένης.

Διὰ τὴν πρώτην περίπτωσιν καὶ διὰ τῆς συνεχοῦς ὡς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας του ἐπαφῆς πρὸς τὸν ταξιδιώτην, νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ψυχολογίαν τούτου καὶ νὰ γνωρίσῃ τί γενικῶς ἀπαιτῇ νὰ εὑρίσκῃ εἰς κάθε τόπον καὶ πῶς θέλει νὰ τὸν μεταχειρίζωνται καὶ νὰ ἐνεργῇ διὰ τὴν δημιουργίαν τῶν συνθηκῶν ἐκείνων αἱ ὁποῖαι θὰ συντελέσουν εἰς τὴν πραγματικὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ ταξιδιώτου καὶ εἰς τὸ νὰ φύγῃ οὗτος εὐχαριστημένος ἐκ τοῦ τόπου τὸν ὁποῖον ἐπεσκέφθη.

Διὰ τὴν δευτέραν περίπτωσιν τῆς εὐπρεποῦς καὶ πολιτισμένης ἐμφανίσεως τῶν διαφόρων χώρων τὸ ἀστυνομικὸν ὄργανον θὰ πρέπῃ νὰ ἐννοήσῃ τὴν ἀξίαν τῆς λεπτομερείας καὶ τὸ πόσον πρέπει νὰ ἐργασθῇ διὰ τὴν λεπτομερειακὴν διευθέτησιν τῶν διαφόρων ζητημάτων, τῶν σχετιζομένων μὲ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ τόπου, ὥστε νὰ μὴ μένῃ κανὲν σημεῖον ἀτακτοποίητον ἐκ τοῦ ὁποίου νὰ εἶναι δυνατὸν νὰ προκληθῶσιν δυσμενῆ σχόλια.

Ἐκ τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον ἐμφανίζονται αἱ διάφοροι λεπτομέρειαι συνάγεται καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ πραγματικοῦ πολιτισμοῦ.

Ἐὰν εἰς τὸ πολυτελὲς ἑστιατόριον, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ ξένος θὰ καθήσῃ νὰ γευματίσῃ μετὰ τῶν φίλων του, ὁ ὑπάλληλος τοῦ ἑστιατορίου προσκομίσῃ τὰ παραγγελθέντα φαγητὰ κρατῶν δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν πολλὰ πιάτα ἐφαπτόμενα τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου καὶ μὲ τὰ δάκτυλά του ἐμβαπτιζόμενα ἐντὸς τῶν φαγητῶν, ἂς μὴ εἴπομεν εἰς τὸν ἀηδιασμένον ξένον : «μᾶς συγχωρεῖτε ἀλλὰ ἰδέτε ὅμως τί ἐφτιάξαμε, ἰδέτε πόσον πολυτελὲς εἶναι τὸ ἑστιατόριόν μας».

Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα βεβαιοῦντα μίαν παράβασιν, συνήθως, κατ' ἀρχὴν προβαίνουν εἰς συστάσεις πρὸς τὸν παραβάτην καὶ ἐν ὑποτροπῇ καταμηνύουν τοῦτον.

Διὰ τῶν ἐνεργειῶν του τούτων τὸ ἀστυνομικὸν ὄργανον θεωρεῖ ὅτι ἐκτελεῖ τὸ καθῆκον του. Πράγματι ἐξετέλεσε τὸ καθῆκον του, πλὴν ὅμως δὲν ἐξυπηρέτησε τὸν τουρισμὸν δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου.

Διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸν τουρισμὸν καὶ διὰ νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τούτου ὁ ἀστυνομικὸς δὲν θὰ πρέπῃ νὰ κινῇ μόνον τὸν νόμον κατὰ τοῦ παραβάτου, ἀλλὰ θὰ πρέπῃ νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν ἄρσιν τῆς παραβάσεως, τῆς ὁποίας ἡ ὕπαρξις παρακωλύει τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουριστικοῦ προγράμματος.

Αἱ ἐνέργειαι τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων δὲν πρέπει νὰ εἶναι μονόπλευροι, ἀκολουθοῦσαι μόνον τὴν ὁδὸν τῶν συστάσεων καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἀπολύτῳ τῶν μηνύσεων, ἀλλὰ πρέπει ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ ταύτης νὰ ἀναζητῆται ὁ τρόπος, ὁ ὁποῖος θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν προσήκουσαν λύσιν.

Ἕκαστον ζήτημα πρέπει νὰ μελετᾶται καὶ νὰ ἐξετάζωνται ὅλοι οἱ τρόποι ἐνεργείας, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ λύσουν τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ μετὰ ταῦτα νὰ δοκιμάζωνται οἱ διάφοροι τρόποι μέχρις ἐπιτεύξεως ἱκανοποιητικοῦ ἀποτελέσματος.

Παραβάσεις βεβαίως πάντοτε ὑπάρχουν, εἶναι ὅμως φυσικὸν αἱ παραβάσεις αἱ ἀναγόμεναι εἰς τὴν καθαριότητα, τὴν τάξιν καὶ τὴν εὐπρέπειαν, νὰ περιορίζωνται, ἐφ' ὅσον ὁ πολιτισμὸς τοῦ τόπου προάγεται καὶ νὰ εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν σημειουμένων

παραβάσεων τοῦ εἴδους τούτου ἀντιστρόφως ἀνάλογος πρὸς τὴν παρατηρουμένην πρόοδον, ἐφ' ὅσον δηλαδὴ ἡ πρόοδος αὐξάνει, νὰ μειοῦται ὁ ἀριθμὸς τῶν περὶ καθαριότητος, τάξεως καὶ εὐπρεπείας παραβάσεων.

Ὁ πολίτης καὶ εἰδικῶς ὁ ἐπαγγελματίας, τοῦ ὁποίου τὸ ἐπάγγελμα ἔχει σχέσιν μὲ τὸν τουρισμόν, πρέπει νὰ ὑποβοηθῆται κατὰ πάντα δυνατὸν τρόπον εἰς τὴν προσπάθειάν του διὰ τὴν τήρησιν τῶν νομίμων ὑποχρεώσεών του.

Ὅλοι οἱ ἐπαγγελματίαι καὶ οἱ πολῖται δὲν εἶναι ἐπὶ τοσοῦτον ἀνεπτυγμένοι καὶ συγχρονισμένοι καὶ ἀκόμη ὀλιγώτεροι εἶναι οἱ ἐπαγγελματίαι, οἱ ὁποῖοι εἶναι κατατοπισμένοι ἐπὶ τῆς φύσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των, ξεύρουν δηλαδὴ κατὰ τὴν κοινὴν ἔκφρασιν τὴν «δουλειά» τους.

Οἱ περισσότεροι εἶναι ἀκόμη ἀπροσανατόλιστοι ἐπὶ τῶν πραγματικῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ συγχέουν τὴν ἐπαγγελματικὴν ἱκανότητα πρὸς τὴν ἱκανότητα διὰ τὴν προσωπικήν των ἐπιτυχίαν. Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ φαντασθῇ τις ὅτι ξέρει τὴν δουλειά του, ἀφοῦ αὐτὸς κατώρθωσε ἀπὸ μικρὸς ὑπαλληλίσκος νὰ γίνῃ πλούσιος καὶ σημαίνων ἐπαγγελματίας ;

Τὸ ἀστυνομικὸν ὄργανον εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ ἐνεργήσῃ διὰ νὰ ἐκλείψουν αἱ προλήψεις, ἡ μετὰ πείσματος προσήλωσις εἰς πεπαλαιωμένας ἀντιλήψεις καὶ θὰ καθοδηγήσῃ τὸ κοινὸν πρὸς τὰς ἐνδεικνυομένας λύσεις διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ.

Εἶναι ἀνάγκη ὅπως ὁ ἀστυνομικὸς μὴ ἀπαιτῇ μόνον ὡρισμένας λύσεις ἢ ἀξιώνῃ τὴν ἐφαρμογὴν ὡρισμένων διατάξεων, ἀλλὰ πρέπει νὰ γίνεται σύμβουλος, ὑποδεικνύων ὡς ἐκ τῆς πείρας του καὶ τῶν ἀποκτηθεισῶν γνώσεων, πῶς δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐπιδιωκομένη λύσις, ἀναλόγως τῶν ἑκάστοτε δεδομένων, συνεργαζόμενος μετὰ τοῦ κοινοῦ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

Ἐὰν π.χ. πρέπει νὰ ὑπάρχουν κάλαθοι ἀχρήστων κάπου διὰ νὰ ὑποβοηθηθῇ τὸ κοινὸν εἰς τὴν τήρησιν τῆς ὑποχρεώσεώς του περὶ μὴ ἀπορρίψεως ἀχρήστων κατὰ γῆς, πρέπει νὰ ἐνεργήσωμεν διὰ νὰ τοποθετηθοῦν ἐκεῖ οἱ κάλαθοι οὗτοι καὶ ἀναλόγως νὰ ἐνεργήσωμεν ἐπὶ διαφόρων ἄλλων θεμάτων.

Νὰ μὴ ἀπογοητευώμεθα δὲ ἐὰν ἐνδεχομένως σημειοῦται ἀδράνεια ὡρισμένων ὀργανισμῶν ἢ καὶ κρατικῶν ὑπηρεσιῶν ἀκόμη διὰ τὰ ζητήματα τοῦ τουρισμοῦ, ἀλλὰ νὰ καταβάλλωμεν προσπαθείας διὰ τὴν δημιουργίαν τουριστικῆς συνειδήσεως καὶ εἰς αὐτούς.

Πλεῖστα ὅσα παραδείγματα ἔχομεν κατὰ τὰ ὁποῖα, εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς λειτουργίας τῆς τουριστικῆς ἀστυνομίας εἰς ὡρισμένας πόλεις, ἠδιαφόρησαν ἢ καὶ ἀντέδρασαν μερικοὶ ὀργανισμοὶ ἢ κοινοτικαὶ καὶ δημοτικαὶ ἀκόμη ἀρχαί, εἰς τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῆς τουριστικῆς ἀστυνομίας μέτρα καὶ μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ἔγιναν ἔνθερμοι ὑποστηρικταὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῶν τουριστικῶν ὀργάνων.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, ὅμως, τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα πρέπει νὰ γνωρίζουν καὶ εἰς τὰς λεπτομερείας των ἀκόμη τὰ τουριστικὰ προσόντα τοῦ τόπου εἰς ὃν ὑπηρετοῦν.

Πρέπει νὰ γνωρίζουν καλῶς τὴν περιφέρειάν των καὶ νὰ ἔχουν ἐξετάσει καὶ μελετήσει τὰς ἐπικρατούσας εἰς ἕκαστον τμῆμα αὐτῆς συνθήκας ἀπὸ ἀπόψεως διαμονῆς, συγκοινωνίας, δημοσίων κέντρων, δημοσίας ὑγείας, ὑδρεύσεως, ἐξευρέσεως τροφίμων, ἀποστάσεων γειτονικῶν ἀρχαιολογικῶν χώρων καὶ γενικῶς ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, ὥστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ παρέχουν ἀκριβεῖς πληροφορίας.

Εἰς τὸν τομέα τῆς φιλοξενίας καὶ τῆς καλλιτέρας ἐξυπηρετήσεως τῶν τουριστῶν, μεγάλον ρόλον ἢ μᾶλλον τὸν σπουδαιότερον ρόλον παίζουν ἐπίσης τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα, τὰ ὁποῖα πρῶτα ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς ξένους, εἴτε ταῦτα εἶναι τῆς τουριστικῆς ἀστυνομίας ἢ τοῦ κέντρου ἀλλοδαπῶν ἢ τοῦ συναλλάγματος ἢ τῆς τροχαίας ἢ τῶν τμημάτων τάξεως.

Τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα τὰ ὁποῖα, ὡς ὀρθῶς λέγεται, εἶναι ἡ προθήκη τῆς πόλεως ἢ τοῦ τόπου εἰς ὃν ὑπηρετοῦν, πρέπει νὰ εἶναι ἄψογα εἰς τὴν ἐμφάνισιν καὶ συμπεριφοράν, ὥστε νὰ δώσουν εἰς τοὺς ξένους τὴν ἐντύπωσιν ἡ ὁποία ἀπαιτεῖται ἵνα διατηροῦν οὗτοι ἀρίστας ἐντυπώσεις ὅταν φύγουν ἀπὸ τὴν χώραν μας καὶ προπαγανδίσουν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι εἰς τὰς χώρας των διὰ τὴν Ἑλλάδα μας.

Τὸ χαμόγελο, κύριοι, εἶναι κάτι τὸ ὁποῖον δὲν βλέπουν συνήθως εἰς τὰ πρόσωπα τῶν συμπατριωτῶν των οἱ περισσότεροι τῶν ξένων καὶ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μαζὶ μὲ τὴν πρόθυμον ἐξυπηρέτησιν, θὰ τοὺς προδιαθέσῃ εὐμενῶς, ὥστε νὰ μᾶς συγχωρήσουν πολλὰς ἐλλείψεις καὶ παραλείψεις, τὰς ὁποίας ἐνδέχεται νὰ παρετήρησαν κατὰ τὴν παραμονήν των εἰς τὴν χώραν μας.

Καθῆκον, λοιπόν, παντὸς ἀστυνομικοῦ εἶναι ἡ πρόθυμος καὶ μὲ τὸ χαμόγελον εἰς τὸ πρόσωπον ἐξυπηρέτησις τῶν τουριστῶν, εἴτε οὗτοι εἶναι ἡμεδαποὶ εἴτε ἀλλοδαποὶ καὶ τὸ καθῆκον αὐτὸ κύριοι εἶναι μέγα, διότι κάμνοντες αὐτὸ συμβάλλομεν τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς τουριστικῆς κινήσεως τῆς χώρας μας, πρᾶγμα ὅπερ συνεπάγεται τὴν εὐημερίαν ἡμῶν τῶν ἰδίων καὶ τῆς χώρας μας ἐν γένει.

Ἐάν, κύριοι, μείνουν εὐχαριστημένοι οἱ ξένοι ποὺ θὰ ἔλθουν εἰς τὴν χώραν μας θὰ ἐπανέλθουν καὶ πάλιν καὶ θὰ προπαγανδίσουν οἱ ἴδιοι ὥστε νὰ ἔλθουν περισσότεροι.

Ἐὰν ὅμως δὲν μείνουν εὐχαριστημένοι δὲν θὰ ἐπανέλθουν, θὰ δυσφημήσουν τὴν χώραν μας καὶ θὰ μειωθῇ ἡ τουριστικὴ κίνησις.

Σκεφθῆτε, λοιπόν, πόσον συμβάλλομεν καὶ ἡμεῖς εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ τῆς χώρας, ἐὰν ἐκτελέσωμεν ὅπως πρέπει τὸ καθῆκον μας, ἐὰν δηλαδή : 1) πρῶτοι ἡμεῖς ἀποκτήσωμεν πλήρη τουριστικὴν συνείδησιν καὶ σὺν τῷ χρόνῳ δημιουργήσωμεν τοιαύτην καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τοὺς ἐρχομένους εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς ξένους, 2) ἐὰν μεριμνῶμεν διὰ τὴν καλυτέραν ἐμφάνισιν τοῦ τόπου εἰς ὃν ὑπηρετοῦμεν καὶ 3) ἐὰν ἐξυπηρετῶμεν καὶ διευκολύνωμεν τοὺς τουρίστας.

Διὰ νὰ τὰ ἐπιτύχωμεν δὲ αὐτά, πρέπει νὰ εἴμεθα πάντοτε εὐπαρουσίαστοι, εὐδιάθετοι καὶ μὲ τὸ χαμόγελον, τὸ ὁποῖον ὅπως σᾶς εἶπα προηγουμένως χαρίζει πολύ. Πάντοτε δὲ νὰ εἴμεθα πρόθυμοι νὰ ἱκανοποιήσωμεν πᾶσαν ἐπιθυμίαν τῶν τουριστῶν καὶ νὰ προπαγανδίζωμεν ἵνα πράττουν τοῦτο ἅπαντες οἱ ἐρχόμενοι εἰς ἐπαφὴν μὲ αὐτούς, ὥστε νὰ ἐκλείψῃ καὶ ἡ ἐσφαλμένη ἀντίληψις τοῦ νὰ βλέπουν τινὲς τοὺς τουρίστας ὡς ἐμπόρευμα ἐκμεταλλεύσιμον καὶ νὰ παύσῃ κάθε ἐκμετάλλευσις τούτων διὰ τῆς πατάξεως παντός, ὅστις ἤθελε διανοηθῇ τοῦτο.

Ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ τῆς χώρας μας ἀναμένει πολλὰ ἡ ἐθνική μας οἰκονομία.

Ἂς γίνωμεν, λοιπόν, ἡμεῖς κύριοι συντελεσταὶ τῆς ἀναπτύξεως τούτου διὰ τῆς ἀναγωγῆς εἰς δόγμα τῆς ἰδέας τοῦ τουρισμοῦ, βέβαιοι ὄντες ὅτι πολὺ συντόμως πλῆθος ξένων ἐπισκεπτῶν θὰ κατακλύσουν τὴν χώραν μας, ἀφήνοντες εἰς ἡμᾶς μὲν τὸ τόσον πολύτιμον συνάλλαγμα, οὗτοι δὲ ἀποκομίζοντες ἀρίστας ἐντυπώσεις ἐκ τῆς εἰς τὴν χώραν μας παραμονῆς των, θὰ γίνωσιν ἐπιστρέφοντες εἰς τὰς χώρας των οἱ καλύτεροι ὑποστηρικταί, διαφημισταὶ καὶ κήρυκες τῆς τουριστικῆς ἀξίας τῆς χώρας μας.

Ἐὰν οἱ πάντες ἐργασθῶμεν, ἀσφαλῶς ἡμεῖς αὐτοὶ θὰ γίνωμεν μύσται τοῦ ὡραιοτέρου ἰδεώδους, προσφέροντες τὰς πλέον πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα μας.

ΔΗΜ. ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Βέργας.

Πάροδος Λιοσίων 81 στὴν πλατεῖα Ἀττικῆς.

Ἡ Βέργα, ἦτο ἕνα πρόχειρο ὀχύρωμα κοντὰ στὰ παλιὰ σύνορα Μάνης καὶ Μεσσηνίας, τὸ ὁποῖο ἔγινε, ἱστορικά, ἀρκετὰ γνωστό, ἀπὸ τὸ γεγονὸς, ὅτι πίσω ἀπ' αὐτὸ ὠχυρωμένοι οἱ Μανιᾶτες, μπόρεσαν ν' ἀποκρούσουν καὶ ν' ἀποτρέψουν ἔτσι τὴν εἴσοδο τοῦ Ἰμβραὴμ στὴν πατρίδα των. Τὸ ὀχύρωμα αὐτό, ἦτο ἕνας τοῖχος μήκους 15 μέτρων ἀπὸ ξηρόλιθους καὶ ἄρχιζε ἀπὸ τὸ παραλιακὸ χωριὸ Ἁλμυρὸ καὶ κατέληγε στὶς δυτικὲς κλιτύες τοῦ Ταϋγέτου.

Ὁ Ἰμβραήμ, γυρίζοντας στὴ Μεσσηνία, ὕστερα ἀπὸ τὴν πτῶσι τοῦ Μεσολλογίου, σκέφθηκε πὼς ἔπρεπε νὰ γίνῃ κυρίαρχος καὶ τῆς Μάνης, ἡ ὁποία ἦτο τὸ ὁρμητήριο τῶν κλεφτοπολέμων. Διέταξε τὸν Κεχαγιάμπεη νὰ προχωρήσῃ ἀπὸ τὴν ξηρὰ μὲ ἰσχυρὴ δύναμι, αὐτὸς δὲ ἀπὸ τὴ θάλασσα θὰ τὸν βοηθοῦσε στὴν ἐπίθεσι κατὰ τῆς Μάνης. Ὁ μόνος δρόμος γιὰ τὸν Κεχαγιάμπεη ἦτο 'κεῖνος στὸν ὁποῖον εἶχε ἀνεγερθῇ τ' ὀχυρὸ τῆς Βέργας καὶ τὸ ὁποῖον ὑπερασπίζονταν 1.000 Μανιᾶτες. Οἱ Μανιᾶτες πολέμησαν παλληκαρίσια κι' ἀνάγκασαν τὸν Κεχαγιάμπεη νὰ γυρίσῃ πίσω, μὲ μεγάλες ἀπώλειες, στὸ νησὶ τῶν Καλαμῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπίθεσις ἀπὸ τὴν θάλασσα τὴν ἴδια εἶχε τύχη. Αὐτὴ εἶναι ἡ περίφημη μάχη τῆς Βέργας ποὺ ἔγινε τὸν Ἰούνιο τοῦ 1826.

Βεργοβίτσης.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Γκύζη 48, στοῦ Γκύζη.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν ὁμώνυμη κοινότητα τῆς ἐπαρχίας Καλαβρύτων, τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας.

Βερναρδάκη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κεδρηνοῦ 57, στοῦ Θών.

Ὁ Βερναρδάκης Δημήτριος, λόγιος καὶ διδάσκαλος τοῦ Γένους, Κρητικῆς καταγωγῆς, γεννήθηκε τὴν 21 Νοεμβρίου 1833 στὴν Ἁγ. Μαρίνα τῆς Λέσβου, ὅπου κα

ἔμαθε τὰ πρῶτα γράμματα, ἔχοντας ὡς προστάτη τὸν Μητροπολίτη Μυτιλήνης κι' ἀργότερα Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας, Καλλίνικον.

Ὑπῆρξε ἱστορικός, φιλόλογος, θεολόγος καὶ δημοσιογράφος καὶ πάνω ἀπὸ 50 χρόνια διέπρεψε στὴ πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ τῶν Ἑλλήνων. Ἀναγνωρίζεται ὡς ὁ μεγαλύτερος δραματικὸς ποιητὴς τῆς νεώτερης Ἑλλάδος καὶ δίκαια ὠνομάσθηκε «ὁ τέταρτος, μετ' Εὐριπίδην Ἕλλην τραγικός».

Διετέλεσε μαθητὴς τοῦ Γεωργίου Γενναδίου. Τελειώνοντας τὴ Φιλοσοφικὴ Σχολή, πῆγε γιὰ εὐρύτερες σπουδὲς στὴ Γερμανία, ὅπου καὶ μαθήτευσε κοντὰ στὸν Μπερνχάρντν. Ὁ «πολὺς» Φαλμεράϋερ ὑπῆρξε θαυμαστὴς τοῦ νεαροῦ τότε συγγραφέως καὶ ζητῶντας νὰ τὸν γνωρίσῃ προσωπικά, ἐξέφρασε αἰσθήματα ἐκτιμήσεως καὶ φιλοφροσύνης.

Ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τὴν Γερμανία τὸ 1861, ἔγινε ἔκτακτος καθηγητὴς τῆς γενικῆς ἱστορίας καὶ φιλολογίας, τὸ δὲ 1865 τακτικὸς στὴν ἴδια ἕδρα. Τὸ 1869 παραιτεῖται καὶ φεύγει γιὰ τὴ Λέσβο. Τὸ 1882, ὕστερα ἀπὸ ἐπίμονες παρακλήσεις τοῦ Χαρ. Τρικούπη, ἀναδιορίζεται καὶ ἀναλαμβάνει συγχρόνως τὴν Δ/νσιν τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης, γιὰ λίγο ὅμως χρόνο γιατὶ καὶ πάλι φεύγει γιὰ τὴν Λέσβο, ὅπου καὶ πέθανε τὴν 12 Ἰανουαρίου 1907. Οἱ συμπατριῶτες του μ' ἀληθινὴ κατάνυξι συνώδευσαν τὸν ἐκλεκτό τους νεκρό, τὸν ἀδελφὸ τῆς Σαπφοῦς, τοῦ Ἀλκαίου καὶ τοῦ Πιττακοῦ, στὴν τελευταία του κατοικία.

Ἔτσι ἔσβυσε ὁ «τέταρτος μετ' Εὐριπίδην τραγικός». Θαρραλέος καὶ μαχητικός, φύσις δημιουργικὴ καὶ πολύπλευρη, γόνιμη καὶ στοχαστική. Τὸ πέρασμά του στάθηκε φωτεινὸ μετέωρο γιὰ τοὺς συγχρόνους του καὶ τοὺς μεταγενεστέρους του.

Βερροίας.

Πάροδος τῆς Ἱερᾶς ὁδοῦ 69, στὸν Βοτανικό.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴ γνωστὴ πόλι τῆς Μακεδονίας ποὺ βρίσκεται στὶς ὑπώρειες τοῦ Βερμίου ὄρους κι' ἀπέχει ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη 68 χιλ. Εἶναι ἕδρα τῆς ἐπαρχίας καὶ τοῦ νομοῦ Ἡμαθίας. Ἡ ζωὴ τῆς πόλεως, ἀναφέρεται ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Θουκυδίδη.

Κατὰ τὴν παράδοσι, κτίσθηκε ἀπὸ τὴν κόρη τοῦ Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Θέτιδος, τὴν Βέρροια. Ὡς ἱδρυτὴς της φέρεται καὶ ὁ στρατηγὸς τῆς Μακεδονίας Φέρων. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι οἱ Τοῦρκοι τὴν ὠνόμαζαν Καρὰ-Φέροια. Οἱ Φρύγες, φέρονται σὰν πρῶτοι κάτοικοί της. Γρήγορα ὅμως διώχθηκαν ἀπὸ τοὺς Μακεδόνας, ποὺ κράτησαν τὴν πόλι μέχρι τὸ 168 π.Χ. ὑποταχθέντες ὕστερα στοὺς Ρωμαίους. Ἡ Βέρροια, εἶναι πλουσία πόλις, ἔχει πολλὰ ἐργοστάσια, μεταξουργεῖα, κυλινδρομύλους, βυρσοδεψεῖα κ.λ.π. Οἱ κάτοικοί της ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ἐμπόριο, τὴν γεωργία καὶ τὴν βιομηχανία.

Βερσῆ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἐρατοσθένους 8, στὸ Παγκράτι.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὸν Βερσῆ Κωνσταντῖνο, Ἀθηναῖο δραματικὸ ποιητή, ὁ ὁποῖος γεννήθηκε τὸ 1849.

Βετρίνας.

Ἀπὸ Εὐβοίας 61, στὸ Πολύγωνο.

Ἡ Βετρίνα, χωριὸ τῆς περιοχῆς τῶν Σερρῶν, εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τὴν μάχη ποὺ ἔγινε ἐκεῖ τὸ 1913.

Βηλαρᾶ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μενάνδρου 5, στὸν Ἅγ. Κωνσταντῖνο Ὁμονοίας.

Ὁ Βηλαρᾶς Ἰωάννης, γιατρὸς καὶ ποιητής, γεννήθηκε στὰ Κύθηρα τὸ 1771, μεγάλωσε ὅμως στὰ Γιάννενα. Τὸ 1794 πῆγε στὸ Πατάβιο τῆς Ἰταλίας, ὅπου σπού-

δασε ἰατρικὴ μέχρι τὸ 1800, ἀσχολούμενος συγχρόνως μὲ φιλολογικὲς μελέτες. Γυρίζοντας στὰ Γιάννενα, προσελήφθη στὴν αὐλὴ τοῦ Ἀλῆ-Πασσᾶ, ὡς ἰατρὸς τοῦ γυιοῦ τοῦ Ἀλῆ, Βελῆ-Πασσᾶ. Μαζὶ μ' αὐτὸν περιώδευσε ὁλόκληρη σχεδὸν τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ πολιορκία τοῦ Ἀλῆ, ἀπὸ τὰ σουλτανικὰ στρατεύματα, ἀνάγκασε τὸν Βηλαρᾶ «γυμνὸν καὶ πένητα» νὰ καταφύγῃ οἰκογενειακῶς στὸ Τσεπέλοβο τοῦ Ζαγορίου, ὅπου καὶ πέθανε τὴν 28 Δεκεμβρίου 1823. Πέθανε νέος, χωρὶς νὰ μπορέσῃ νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργο του. Ἀναδείχθηκε σ' ἕναν ἀπὸ τοὺς σπουδαιοτέρους ὀρθοτόμους τῆς γλωσσολογοτεχνικῆς ἀναγεννήσεως. Ὑπῆρξε ἀπὸ τοὺς πρώτους δημοτικιστάς.

Βησσαρίωνος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σίνα 6, στὴν Ἀκαδημία.

Ὁ Βησσαρίων, ἐκ τῶν σοφωτέρων ἱεραρχῶν τοῦ Βυζαντίου, γεννήθηκε τὴν 2 Ἰανουαρίου 1403 στὴν Τραπεζοῦντα τοῦ Πόντου. Γιὰ τὴν οἰκογένειά του τὸ μόνο γνωστὸ εἶναι πὼς ἡ μητέρα του ὠνομάζετο Θεοδούλη καὶ πὼς τὸ ἀληθινὸ ὄνομα τοῦ Βησσαρίωνος ἦτο Ἰωάννης.

Ὑπῆρξε ὁ φορεὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ στὴν Ἰταλία καὶ θεωρεῖται ἐκ τῶν μεγαλυτέρων παραγόντων τῆς ἰταλικῆς ἀναγεννήσεως. Μολονότι ἔγινε Καρδινάλιος τῆς Παπικῆς Ἐκκλησίας, δὲν ἔπαυσε σ' ὅλη του τὴν ζωὴ νὰ εἶναι ἕνας φλογερὸς Ἕλλην πατριώτης. Μπόρεσε καὶ μετέδωσε στὴν Δύσι μερικὲς ἀπὸ τὶς βασικὲς ἀρετὲς καὶ κατευθύνσεις τῆς Ἑλληνικῆς πνευματικῆς ζωῆς.

Ὑπῆρξε γιὰ 5—6 χρόνια ὁ σημαντικώτερος μαθητὴς τοῦ Πλήθωνος. Μαζὶ μὲ τὸν Πλήθωνα, τὸν Μάρκο Εὐγενικό, τὸν Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Ἰωσήφ, τὸν Αὐτοκράτορα Ἰωάννη καὶ ἄλλους πολλοὺς ἀρχιεπισκόπους, μητροπολίτες καὶ ἀξιωματούχους τῆς Πατριαρχικῆς ἐκκλησίας, πῆρε μέρος στὴ σύνοδο τῆς Φερράρας τῆς Ἰταλίας τὸ 1438, σχετικὰ μὲ τὴν ἕνωσι τῆς Παπικῆς καὶ ὀρθοδόξου ἐκκλησίας. Σ' αὐτὴ ὁ Βησσαρίων κηρύχθηκε ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως, γιατὶ πίστευε πὼς ἔτσι μόνον ἡ Δύσις θὰ βοηθοῦσε τὴν ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἀπειλουμένην Βυζαντινὴν Αὐτοκρατορίαν.

Τὸ πνευματικὸ ἔργο τοῦ Βησσαρίωνος εἶναι πολὺ σημαντικό. Ἡ συμβολή του στὴν ἀναγέννησι, ἀξιόλογη. Πέθανε τὴν 18 Νοεμβρίου 1472 καὶ ἐτάφη στὸ ναὸ τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων τῆς Ρώμης.

Βίαντος.

Διασταυροῦται μὲ τὴν ὁδὸν Ἄστρους 141, στὸν Κολωνό.

Ὁ Βίας, ἕνας ἀπὸ τοὺς 7 σοφοὺς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, κατήγετο ἀπὸ τὴν Πριήνη τῆς Ἰωνίας κι' ἔζησε μᾶλλον τὸν 6ον π.Χ. αἰῶνα. Διεκρίνετο γιὰ τὴν δικαιοσύνη του καθὼς καὶ τὴν ρητορική του ἱκανότητα. Μερικὰ ἀπὸ τὰ γνωστὰ ρητὰ τοῦ Βίαντος εἶναι τά: Κτῆσαι ἐν μὲν νεότητι εὔπραξιν, ἐν δὲ τῷ γήρατι σοφίαν—Μήτε εὐήθης ἴσθι, μήτε κακοήθης—Μίσει τὸ ταχὺ λαλεῖν κ.λ.π.

Βίγλας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Φειδιππίδου 23, στοὺς Ἀμπελοκήπους.

Βίγλα, λέξις βυζαντινὴ ἐκ τῆς λατινικῆς vigil, vigilia, σήμαινε κατ' ἀρχήν, ἄγρυπνη φρούρησι, ἀργότερα δὲ ὑψηλὸν καὶ δεσπόζον ὕψωμα ἀπὸ τοῦ ὁποίου εἶναι εὐχερὴς ἡ κατόπτευσις καὶ ἡ φρούρησις.

Βίγλα λέγεται κι' ἕνα χωριὸ τῆς Μακεδονίας, ὅπου τὸ 1912 ἔγινε ἀξιόλογη μάχη. Τὸ ἴδιο ὄνομα φέρουν καὶ πολλὰ ἄλλα χωριὰ τῆς Ἑλλάδος.

Βιέννα.

Ἀπὸ τὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Πανταζῆ 40, στοῦ Κυνοσάργους.

Ὁ Βιέννας Ἰωάννης, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποίου δόθηκε ἡ ὀνομασία τῆς ὁδοῦ, ἦτο ἀρχηγὸς τῶν Σαλαμινίων στὴν πολιορκία τῆς Ἀκροπόλεως τὸ 1822.

(Συνεχίζεται)

'Υπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «'Αστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

. . . . . .

'Ο φύλακας κάνει ἕνα βῆμα γιὰ νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ...'Αλλὰ ὁ κύριος Λαμὺ τὸν σταματᾷ :

—«"Οχι! 'Αφῆστε τον νὰ πάῃ μόνος του. Εἶναι καλύτερα ἔτσι». Σὲ ἕνα λεπτὸ μπαίνει μέσα ἡ κυρία Μαρσιάλ, ποὺ εἶναι ὁλόϊδια προσωπογραφία τοῦ γυιοῦ της, καὶ πέφτει μὲ ἕνα ἀναστεναγμὸ σὲ μιὰ καρέκλα !

—«Κύριε δικαστά! 45.000 φράγκα ἔκλεψε ἀπὸ τὸ ἀφεντικό του—'Ακοῦτε; 45.000 φράγκα!!!».

—«"Ε! καλὰ!!! Καλὰ!!! 'Υπῆρχαν ἐκεῖ 250.000... "Αφησε τὰ ὑπόλοιπα! Κι' αὐτὸ κάτι εἶναι!!!».

—«"Ε! Μαρσιάλ! Γιατὶ τὤκανες; Δὲν ἔπρεπε νὰ συγκρατηθῇς; Εἶσαι πιὰ δεκαέξη ἐτῶν... Εἶσαι τὸ μεγαλύτερο παιδί μου!!!».

—«Τὸ ξέρω!» μουρμουρίζει ὁ Μαρσιὰλ ντροπιασμένος.

—«"Αχ! "Αν μ' ἀκουγες!!! 'Αντὶ νὰ συχνάζῃς σ' αὐτὰ τὰ βρώμικα μέρη θὰ ἤσουν τώρα ἀλλοῦ!!! Πόσο μὲ κούρασες, παιδί μου!!! Κύριε δικαστά, φοβῆστε τον... Νὰ τοῦ χρησιμεύσῃ αὐτὸ τὸ μάθημα (σκουπίζει τὴ μύτη της)... Πότε θὰ μᾶς τὸν ξαναδώσετε;..»

—«Μά, ὅταν θὰ ἔχῃ μάθει μιὰ τέχνη σ' ἕνα καλὸ κέντρο ποὺ θὰ τὸν στείλω..».

—«Μὰ γιατί, νὰ μὴν τὸν πάρω τώρα; Εἶσθε πολὺ πεισματάρης!».

—«Εἶναι ὁ νόμος πεισματάρης, κυρία μου, κι' ὄχι ὁ δικαστὴς» ἀπαντᾷ ἥσυχα ὁ κύριος Λαμύ.

—«Κι' ὅμως! ἡ καταδίκη εἶναι πολὺ σκληρή!».

—«Δὲν εἴμαστε ἐδῶ γιὰ νὰ καταδικάζουμε κυρία μου, ἀλλὰ νὰ ξαναστήνουμε ὄρθιο ὅ,τι γκρεμίζεται... Μόνο ἕνα πρᾶγμα μ' ἐνδιαφέρει: Τὸ μέλλον τοῦ παιδιοῦ σας... Δὲν τὸ τιμωρῶ... Προσπαθῶ νὰ τὸ κάνω ἄνθρωπο. Σεῖς δὲν τὰ καταφέρατε καὶ τόσο καλά... "Ετσι δὲν εἶναι; 'Αφῆστε με, λοιπόν, νὰ δοκιμάσω κι' ἐγὼ... 'Ελᾶτε, κυρία μου, νὰ μὲ ξαναδῆτε αὔριο τὴν ἴδια ὥρα. Θὰ μιλήσουμε οἱ δυό μας ἐντελῶς μόνοι... Κι' ἔπειτα μὴν τὸν κακοκαρδίζετε τὸ γυιό σας... Μοιάζετε οἱ δυό σας τόσο πολύ!!! Φύλαξ, δὲν συμφωνεῖτε ὅτι μοιάζουν καταπληκτικά; ('Ο φύλακας γελάει) 'Εμπρός! Φιληθῆτε!...».

Φιλιοῦνται πέντε φορές..."Υστερα ἐκείνη βγάζει ἀπ' τὴν τσάντα της δυὸ πακέττα τσιγάρα καὶ δίνει μὲ τρόπο τὰ τέσσερα στὸ γυιό της κι' ἕνα κρυφὰ στὸ Ριγκωρί...

'Ο κύριος Λαμὺ τὸ βλέπει... Καί, γελῶντας, τὴ μαλώνει μὲ καλωσύνη:

«...Κι' ὁ φύλακας δὲν εἶδε τίποτε; "Ετσι νομίζετε; Μά, τί κάνετε, κυρία μου; Δὲν ξέρετε ὅτι ἀπαγορεύονται τὰ τσιγάρα... θὰ μοῦ πῆτε γ ι α τ ὶ ἀπαγορεύονται... Μά, αὐτὸ τὸ γ ι α τ ὶ οὔτε ἐγὼ τὸ ξέρω... 'Εν πάσῃ περιπτώσει... "Ας τὰ κρατήσουν... Πρὶν φύγετε ὅμως μὴ ξεχάσετε νὰ σφίξετε καὶ τὸ χέρι τοῦ Ριγκωρί... Εἶναι ὁ καλύ-

τερος σύντροφος τοῦ γυιοῦ σας... Πηγαίνετε, τώρα... Καλὴ 'σπέρα σας...».

Βγαίνουν. Ὁ γραφεὺς ἐρωτᾷ:

—«Τὰ ἔξοδα στὸ δημόσιο, κύριε δικαστά;».

—«Αὐτὸ θὰ τὸ κανονίσουμε στὸ ἀκροατήριο. Ἡ κυρία Μαρσιὰλ εἶναι χήρα, μὲ πέντε παιδιά. Θὰ τῆς βάλουμε, λοιπόν, 500 φράγκα τὸ μήνα κατ' ἀρχήν, καὶ τὰ ὑπόλοιπα στὸ δημόσιο...».

Ἡ βοηθὸς καλεῖ τὸ Σαὶν-Μωρὶς στὸ τηλέφωνο:

—«Δυὸ θέσεις, παρακαλῶ... Πῶς; Ναὶ δύο... Ἀγόρια. Τὸ ἕνα δέκα ἕξη καὶ τὸ ἄλλο δέκα ἑπτά... Τί; Σὲ δέκα πέντε μέρες;.. Καλά...Εὐχαριστῶ!..».

Ὁ γραμματεὺς τακτοποιεῖ τὰ χαρτιά του, σκεπάζει τὴ γραφομηχανή του καὶ σηκώνεται νὰ φύγῃ...

«Καλὴ 'σπέρα κύριε δικαστά».

«Στὸ καλό!..»...

...Ἑπτὰ ἡ ὥρα... Ὁ κύριος Λαμὺ σηκώνεται βαρειὰ ἀπὸ τὴν καρέκλα του, ἀνοίγει τὸ παράθυρο καί, μὲ κλειστὰ τὰ μάτια, ἀνάπνέει βαθειά... Τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ παράθυρα τοῦ μεγάρου εἶναι σκοτεινὰ καί, πίσω ἀπὸ τὰ ἄλλα, εἶναι ἀναμμένα φῶτα...

Ὁ κύριος Λαμὺ ξαναφέρνει στὴ θύμησή του ὅλα τὰ παιδιά του... Ἀκούει τὴ φωνή τους...

«Μάλιστα, κύριε Λαμύ!..».

«Μάλιστα, κύριε Δικαστά!..».

«Μάλιστα, κύριε Λαμύ!..».

«Ὅλο λένε «μάλιστα» γιὰ νὰ μ' εὐχαριστήσουν... Μὰ τί, τάχα, νὰ σκέφτωνται αὐτὴ τὴ στιγμή; Εἶναι τόσο μόνα!!! Τόσο μόνα!!!» ψιθυρίζει σχεδὸν φωναχτὰ ὁ κύριος Λαμύ...

... Κάνει τὸν ἀπολογισμὸ τοῦ ἀπογεύματος καὶ μελαγχολεῖ...

Τόσες ὑποτροπές, ἔπειτα ἀπὸ δέκα πέντε χρόνια!!!

Κτυποῦν, ξαφνικά, τὴν πόρτα...

Καί, συγχρόνως, ἀκούγεται μιὰ γνώριμη φωνή.

—«Μήπως σᾶς ἐνοχλῶ;..».

—«Τί λέτε, Ντουμπλέ!!! παρακαλῶ! παρακαλῶ! Περᾶστε. Μά, μιὰ στιγμή, νὰ κλείσω τὸ παράθυρο...».

—«Ἦρθα, γιὰ νὰ ἐξετάσω τοὺς φακέλλους τῆς αὐριανῆς δικασίμου, λέει ὁ ἀντιεισαγγελεὺς μόλις κάθεται. «Εἶναι τόσο φορτωμένοι!!!».

—«Δυστυχῶς, πάρα πολύ!.. Εἶναι θλιβερὸ τὸ θέαμα ποὺ παρουσιάζουν τὰ μισὰ τουλάχιστον παιδιά!!!».

—«Ναί! Ναί! Καμαρῶστε τὶς ἐκθέσεις τους! Μὲ πόση αὐταρέσκεια διηγοῦνται τὶς ἀσωτεῖες τους! Κι' ὄχι μόνο αὐτό, ἀλλὰ καὶ προσθέτουν κι' ἄλλες ἀκόμα, φανταστικές...».

—«Εἶναι ἀλήθεια αὐτό... Ἀλλὰ γιὰ μερικὰ παιδιὰ ὅλη ἐτούτη ἡ ἱστορία εἶναι ἕνα ἀστυνομικὸ φίλμ στὸ ὁποῖο δὲν εἶναι θεατὲς μονάχα, ἀλλὰ καὶ πρωταγωνιστὲς συγχρόνως... Μὴ ξεχνᾶτε ὅτι εἶναι «παιδιὰ-κινηματογράφος» καὶ «παιδιὰ-ραδιόφωνο». Μά, εἶναι θεραπεία αὐτὴ ποὺ τοὺς κάνουμε; Αὐτοὶ οἱ φύλακες, αὐτὰ τὰ ὑπόγεια ὅπου τὰ βάζουν καὶ περιμένουν, αὐτὸ τὸ «κάθισμα τῆς ἀτιμίας» (ὅπως λένε οἱ ἐφημερίδες)... κι' ὕστερα ἐμεῖς οἱ ἴδιοι, ἐπίσημοι καὶ ἀγνώριστοι... Ὅλα ἐτοῦτα εἶναι μιὰ πολὺ παράξενη μηχανή...».

«Ἀγνώριστοι!». Στὸ ἄκουσμα αὐτῆς τῆς λέξεως ὁ κύριος Ντουμπλὲ φέρνει στὴ μνήμη του τὴ φωτογραφία τοῦ πατέρα του, τὸ πορτραῖτο τοῦ παππού του... Ταράσσεται... Καὶ λέει, σ' ἕνα ἐλαφρὸ τόνο διαμαρτυρίας, στὸν κύριο Λαμύ.

«Ἐν τούτοις, κύριε δικαστά, αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος τρόπος νὰ τὰ φοβίσουμε...».

—«Δηλαδὴ πιστεύετε, Ντουμπλέ, στὴν «ἀξία τοῦ παραδείγματος!», τὸν δια-

κόπτει ὁ κύριος Λαμύ: «Κι' ἐγὼ ἐπίσης πιστεύω... 'Αλλὰ ὄχι μὲ τὸ δικό σας τρόπο... 'Ακοῦστε. Στέλνετε ἕνα ἀγόρι στὸ Φρένς, ἂς ποῦμε... Ἂς ὑποθέσουμε, λοιπόν, ὅτι φτάνει ἐκεῖ ντροπιασμένο καὶ μετανοιωμένο... 'Ανακαλύπτει σ' αὐτὸ τὸ μέρος μιὰ καινούργια κοινωνία, πολὺ καλὰ ὠργανωμένη, μὲ τὸν κώδικά της, τοὺς νόμους της, τὴν τιμή της, τοὺς ἥρωές της... Μιὰ κοινωνία γιομάτη ἀπὸ κολλητικὲς ἀσθένειες καὶ μεταδοτικὰ μικρόβια... Καὶ μέσα σ' αὐτὴ τὴν κοινωνία ὁ μικρὸς ποὺ ἔκλεψε ἁπλῶς ἕνα ποδήλατο μένει στὸ περιθώριο... Ὁ ρόλος του εἶναι φτωχὸς καὶ ἀσήμαντος, μπροστὰ στοὺς ἥρωες ποὺ τὸν περιβάλλουν καὶ τοῦ καυχῶνται γιὰ τὰ κατορθωματά τους... Τότε αὐτὸ τὸ παιδὶ παίρνει γρήγορα μιὰ ἀπόφαση: Νὰ βγῇ ἀπ' ἐκεῖ καὶ νὰ ἡρωποιηθῇ κι' αὐτὸς μ' ἕνα φανταχτερὸ κατόρθωμα, ὥστε νὰ ξαναγυρίσῃ μὲ τὸ κεφάλι ψηλά, ἄξιος τῶν καινούργιων συντρόφων του... Ὁρῖστε ἡ ἀξία τοῦ παραδείγματος... Στὴν ἡλικία αὐτή, Ντουμπλὲ, εἶναι κανεὶς ἕτοιμος γιὰ τὸν ἡρωϊσμό, ὅπως καὶ γιὰ τὴν αἰσχρότητα... Παίζει τὴ διαγωγή του κορώνα γράμματα...».

—«Ἕνας λόγος πάρα πάνω γιὰ νὰ προφυλάξουμε τὴν κοινωνία ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς της, ὅποια κι' ἂν εἶναι ἡ ἡλικία τους!!!».

—«Δηλαδὴ νὰ ὀχυρωθοῦμε σ' ἕνα ἀμυντικὸ φρούριο;» ρωτᾷ ὁ κύριος Λαμύ, χαμογελῶντας!.. Μά, ξαφνικά, τὸ βλέμμα του σκοτεινιάζει... Καί, στρέφοντας πρὸς τὸν Ντουμπλέ, τὸ αὐτοκρατορικό του προφίλ, συμπληρώνει τονίζοντας μιά - μιὰ τὴν κάθε λέξη: «Ἔστω, τὸ φρούριο, ἀφοῦ τὸ θέλετε... 'Αλλά, πρὶν νὰ ὑπερασπισθοῦν μέχρι θανάτου τὸ φρούριό τους οἱ παληοὶ ἀφεντάδες, ἔβαζαν πρῶτα ἐκεῖ μέσα ὅλο τους τὸν κόσμο... Ἂς ἐνεργήσουμε κι' ἐμεῖς μὲ τὸν ἴδιο ἀκριβῶς τρόπο... Ἂς τὰ ξαναβάλουμε στὴν κοινωνία, Ντουμπλέ, μὲ ὅλα τὰ μέσα!!!».

—«Σύμφωνοι... Δὲν λέω... 'Αλλά, μὴ λησμονῆτε ὅτι ἡ κοινωνία βασίζεται ἀκριβῶς σὲ ὡρισμένα κοινωνικὰ θεμέλια, ἕνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἶναι καὶ ἡ δικαιοσύνη...».

—«Δικαιοσύνη; Ὥστε τὸ ἴδιο εἶναι δικαιοσύνη καὶ δικαστικὴ ὀργάνωση;..».

—«Ὄχι! 'Αλλά, καὶ ἡ δικαστικὴ ὀργάνωση ποὺ λέτε, βασίζεται πάνω σὲ μερικὲς ἀρχές, ποὺ χρειάσθηκαν αἰῶνες γιὰ νὰ βγοῦν καὶ ν' ἀξιολογηθοῦν καὶ ποὺ λέγονται: «Ὑπευθυνότης», «αὐθεντικότης τοῦ κρινομένου πράγματος» κ.τ.λ. Λοιπὸν αὐτὲς τὶς ἀρχὲς χρησιμοποιοῦνε στὸ δικαστήριο γιὰ τὰ παιδιά».

—«Ὑπευθυνότης, ὑπευθυνότης!!!» ἀπαντᾷ ὁ κύριος Λαμύ, ἀναστενάζοντας... ἐνῷ μὲ τὸ δάκτυλο παρακολουθεῖ στὰ τυφλὰ τὴ λευκὴ γραμμὴ τῶν μαλλιῶν του. «Τὰ παιδιά μας εἶναι ὑπεύθυνα γιὰ τὴ διαγωγή τους. Αὐτὸ μάλιστα. 'Αλλά, γιὰ τὰ ἐγκλήματά τους; Ἔ; Σὲ τί ἔγκειται τόσο συχνὰ ἡ διαφορά μεταξὺ ἑνὸς ἐγκληματικοῦ παιδιοῦ, Ντουμπλέ, καὶ ἑνὸς προεγκληματικοῦ;... Νὰ σᾶς πῶ ἐγώ: Στὴν εὐκαιρία... Δηλαδὴ στὴν κοινωνία, σ' ἐμᾶς ὅλους...».

Τὰ ξανθὰ τσίνουρα τοῦ κυρίου Λαμὺ κτυποῦν γρήγορα στὸ ἄνοιγμα τοῦ ψυχροῦ βλέμματος... Ὁ κύριος Ντουμπλὲ ταράζεται...

—«Μά, αὐτὸ εἶναι δουλειὰ τῶν ψυχιάτρων νὰ τὸ ἐκτιμήσουν» παρατηρεῖ στεναχωρημένος...

—«Τί; Οἱ ψυχίατροι νὰ μᾶς καθορίζουν τὸ βαθμὸ εὐθύνης τοῦ ὑποδίκου, ὅπως οἱ γιατροὶ τὸ ποσοστὸν ἀνικανότητος γιὰ ἐργασία ἑνὸς ποὺ ὑπέστη ἀτύχημα; Τί κωμῳδία Ντουμπλέ!!! Οἱ ψυχίατροι τῆς παληᾶς σχολῆς εἶναι βοτανολόγοι, ποὺ κατατάσσουν τοὺς ἀνθρώπους στὶς θῆκες τους!!! Ξεχνοῦν ὅτι εἶναι γιατροί... Γνωρίζουν ν' ἀποκαλύπτουν, ἀλλ' ὄχι νὰ θεραπεύουν!!!».

—«Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ αὐθεντικότης τοῦ κρινομένου πράγματος...».

—«...Εἶναι πολὺ πρακτική!!! Κλείνουμε τὴν πόρτα στὴν περίπτωση καὶ νιπτουμε τὰ χέρια μας... Μά, ἂν κάποιο παιδάκι μείνῃ στριμωγμένο στὸ ἄνοιγμα αὐτῆς τῆς πόρτας;... Ἔ! τότε! Ἔχουμε καὶ πάλι τὸν τρόπο μας... Ἔχουμε ὅλη τὴν εὐχέρεια ν' ἀναθεωρήσουμε τὴν ἀπόφασή μας... Ἔτσι δὲν γίνεται;..».

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

—Διὰ Β. Διατάγματος προήχθησαν οἱ κάτωθι ἀξιωματικοὶ τῆς ἀστυνομίας: Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Β' τάξεως ὁ 'Αστυνόμος Α' τάξεως κ. Μπογιατζόπουλος Εὐθύμιος κατ' ἀρχαιότητα, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Α' τάξεως οἱ 'Αστυνόμοι Β' τάξεως κ.κ. Μπακῆς Κωνσταντῖνος καὶ Σαμαρᾶς Δημήτριος, ἀμφότεροι κατ' ἐκλογὴν καὶ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Αστυνόμου Β' τάξεως οἱ 'Υπαστυνόμοι Α' τάξεως κ.κ. Κοκκινάκης Δημήτριος καὶ Παπαδόπουλος 'Αθανάσιος, ἀμφότεροι κατ' ἐκλογήν.

***

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος οἱ ἀστυφύλακες: Σταθόπουλος Παναγιώτης, Χαλίκης Γεώργιος, Κακαβούλης Παναγιώτης, Ζησιμόπουλος Γεώργιος, Αὐγερινὸς Χριστόδουλος, Μπακῆς 'Αθανάσιος καὶ Κουτσογιανόπουλος Βασίλειος.

—Διεγράφησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος διὰ λόγους ὑγείας οἱ ἀστυφύλακες: Μποφυλάτος Ματθαῖος καὶ Γκούμας Σταμάτιος.

—Διεγράφησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος ὡς μὴ κρινόμενοι ἱκανοὶ πρὸς μονιμοποίησιν οἱ μαθητευόμενοι ἀστυφύλακες: Νικολόπουλος Νικόλαος, Μήτσιος Κωνσταντῖνος καὶ Μασιᾶς Δημήτριος.

—Διεγράφη τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου ὁ ἀστυφύλαξ Βεράνης Γεώργιος.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εθνικῆς 'Αμύνης ἐξεφράσθη εὐαρέσκεια εἰς τὴν 'Αστυνόμον Β' κ. Κρύον Βασίλειον ὡς συμβαλλόντα εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὅλης προσπαθείας ὀργανώσεως τῶν διεθνῶν ἀγώνων πρωταθλήματος στίβου τῶν ἐνόπλων δυνάμεων.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Υφυπουργοῦ 'Εσωτερικῶν ἀπενεμήθη ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς: 'Υπαστυνόμον Α' κ. Τσιπρούδην 'Αχιλλέα καὶ 'Υπαρχιφύλακα Φελουκατζῆν 'Αντώνιον, διότι τὴν 27-6-60 ὅτε ἐδηλώθη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διώξεως κλεπτῶν πορτοφολίων ὑπὸ τοῦ 'Ελληνοαμερικανοῦ Τσαγκαράτου Σπυρίδωνος ἀπώλεια τοῦ πορτοφολίου του, περιέχοντος 800 δολλάρια καὶ 4.100 δραχμάς, οὗτοι ἀνήκοντες εἰς τὴν ὡς ἄνω ὑπηρεσίαν καὶ ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου, ἀφοσιώσεως καὶ μεθοδικότητος, ἐπέτυχον τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν δραστῶν καὶ τὴν κατάσχεσιν καὶ ἀπόδοσιν τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τῶν κλαπέντων χρημάτων εἰς τὸν παθόντα.

—Διὰ διαταγῆς τοῦ 'Αστυνομικοῦ Διευθυντοῦ 'Αθηνῶν ἐξεφράσθη ἡ εὐαρέσκεια εἰς τοὺς 'Υπαστυνόμον Α' κ. Σαρλῆν 'Αθανάσιον καὶ ἀστυφύλακας: Μπούνον 'Αναστάσιον, Τομπρᾶν 'Απόστολον, 'Αντωνόπουλον Γεώργιον, Κάβουραν Παντελῆν, Ρόκαν Γεώργιον, Κιούσην Εὐάγγελον, 'Αθανασόπουλον Βασίλειον, Μιχαηλίδην Δημήτριον, Βενέρην Χρῆστον, Παπαϊωάννου Βασίλειον, Καραλίβανον Λουκᾶν, Πετράκον Μιχαήλ, Μπεσίρην 'Ηλίαν, Μανούρην Νικόλαον καὶ Δαμανάκην 'Αλέξανδρον, ἅπαντας τῆς Μηχανοκινήτου 'Υποδιευθύνσεως διότι τὰς πρωϊνὰς ὥρας

τῆς 1-8-60 ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν βάσιν των ἐξ ὑπηρεσίας, ἣν εἶχον ἐκτελέσει καὶ ἀντιληφθέντες παρὰ τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου πλῆθος φιλάθλων, ὀπαδῶν τοῦ Παναθηναϊκοῦ, ἑορτάζοντας τὴν νίκην τῆς ὁμάδος των ἐναντίον τῆς Α.Ε.Κ. διὰ τρόπου καὶ μέσων διακωμωδούντων τὰ θεῖα καὶ ἐκτιμήσαντες δεόντως τὴν κατάστασιν, προέβησαν πάραυτα εἰς τὴν διάλυσιν τῶν συγκεντρωθέντων καὶ τὴν σύλληψιν δύο δραστῶν, ἐπιτυχόντες διὰ τῆς εὐστόχου ἐνεργείας των τὴν πρόληψιν διασαλεύσεως τῆς τάξεως.

***

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ

—Περιῆλθεν εἰς τὰ γραφεῖα μας ἐπιστολὴ τοῦ Κέντρου Αἱμοδοσίας τοῦ Νοσοκομείου «Ἐρυθρὸς Σταυρός», τὸ ὁποῖον μᾶς γνωρίζει ὅτι ὁ τακτικὸς ἐθελοντὴς αἱμοδότης κ. Δημήτριος Σταθόπουλος, προσελθὼν αὐθορμήτως ἐχορήγησεν ἐθελοντικῶς 450 κ. ἑκ. αἵματός του, εἰς μνήμην τοῦ θυσιασθέντος τροχονόμου ἀστυφύλακος Μιχελῆ Δημητρίου τοῦ ΑΕ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, τραυματισθέντος θανασίμως κατὰ αὐτοκινητιστικὸν δυστύχημα τὴν 28-8-1960 παρὰ τὴν γέφυραν Ἁλίμου ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων του.

Τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» εὑρίσκονται καὶ πάλιν εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ εὐχαριστήσουν τὸν κ. Σταθόπουλον διὰ τὰ τόσον εὐγενῆ αἰσθήματα τὰ ὁποῖα τρέφει ἔναντι τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων.

***

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

—Κάθε ραδιοφωνικὸ πρόγραμμα τῆς ἐκπομπῆς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, γνωρίζει μεγάλη ἐπιτυχία καὶ τὰ σχόλια καὶ τὰ γράμματα τοῦ κοινοῦ εἶναι πάντοτε ἐνθουσιώδη καὶ κολακευτικά.

*

—Ἡ ἐκπομπὴ τῆς 27-8-60 ποὺ ἄνοιξε μὲ περιγραφικὰ σκίτσα ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὰ ἔθιμά του, περιελάμβανε καθοδηγητικὲς ὑποδείξεις πρὸς τὸ κοινὸ γιὰ τὴν μεσημβρινὴ καὶ νυκτερινὴ ἡσυχία καὶ τὴν πρόληψη τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, ἐλαφρὰ τραγούδια μὲ τὸν Κορώνη καὶ τὸν Φίλανδρο, τὴν Νάντια Κωνσταντοπούλου τὸν Τώνη Μαρούδα, καὶ δημοτικὰ τραγούδια μὲ τὸν Δημήτρη Ζάχο καὶ τὸν Ἀρχιφύλακα Μάνθο Φελώνη. Ἐπίσης ἕνα τμῆμα της ἦταν ἀφιερωμένο στὸν τραγικὸ θάνατο τοῦ ἀστυφύλακος Δημήτρη Μιχελῆ καὶ τὸν ἡρωϊσμὸ τοῦ Ὑπαρχιφύλακος κ. Στ. Κάμαρη.

*

—Πανηγυρικό, δεμένο καὶ πατριωτικὸ τὸ πρόγραμμα τῆς 3-9-60, ἦταν ἀφιερωμένο στὴν ἐπέτειο τῆς νίκης τοῦ Γράμμου, στὴν πολεμικὴ ἀρετὴ τῶν Ἑλλήνων καὶ στὴν Ἡμέρα τοῦ Ἐφέδρου Πολεμιστοῦ. Μὲ ἀναδρομὴ στοὺς παληοὺς ἀγῶνες τῆς φυλῆς μας καὶ μὲ ὑπογράμμιση τῆς νίκης τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον τοῦ σλαυοκομμουνισμοῦ καὶ μὲ θούρια καὶ ἐμβατήρια, ἄρεσε καὶ εὐχαρίστησεν ἰδιαιτέρως.

*

—Ἡ ἐκπομπὴ τῆς 10-9-60, ποὺ ἄνοιξε καὶ ἔκλεισε μὲ ἀπαλὲς μελῳδίες, ἦταν ἀφιερωμένη στὴν Ἀστυνομία Πόλεων καὶ στὸ ἐκπολιτιστικὸ ἔργο της. Στὸ πρόγραμμα αὐτὸ ὑπογραμμίστηκαν οἱ πολύτιμες κοινωνικὲς ὑπηρεσίες τοῦ ἀστυφύλακος καὶ μνημονεύθηκαν τὰ καθήκοντα καὶ ἡ προσφορά του πρὸς τοὺς συνανθρώπους του. Ἐπίσης μετεδόθη χαιρετισμὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων πρὸς τὸν θριαμβευτὴ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων τῆς Ρώμης Διάδοχο Κωνσταντῖνο. Τέλος μετεδόθησαν τραγούδια μὲ τὸν Πὰτ Μπούν, τὴν Νάντια Κωνσταντοπούλου, τὸν Τώνη Μαρούδα καὶ τραγούδια τῆς θάλασσας καὶ τῶν νησιῶν μας.

(Ἐπιμέλεια: Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας Πόλεων Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν. Τὰ προγράμματα παρουσιάζει ὁ Ὑπαστυνόμος Β' κ. Σπῦρος Πηλός).

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.